

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ ๒๓
วันพฤหัสบดีที่ ๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๔
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๕๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกมาประชุมทั้งหมด ๒๑๑ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : วันนี้เป็นการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ ๒๓ ได้มีท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ คือ ได้รับหนังสือ จากคุณพิสุทธิ นิมนานเหมินทร์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอลาออกจากตำแหน่งสมาชิก สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงขอเรียนให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ระเบียบวาระที่ ๒ เป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมาธิการ วิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

ที่ ๕๕๕๕

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑๘ ธันวาคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
วิสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภาได้ลงมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. รวม ๒ ฉบับ
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และนายไพโรจน์ สุวรรณเกร เป็นผู้เสนอ) และตั้งคณะกรรมการ
วิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ
เป็นหลักในการพิจารณานั้น

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบ
เรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมสภาฯ พิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

เสม พรังพวงแก้ว

(นายเสม พรังพวงแก้ว)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

กองกรรมาธิการ

โทร. ๘๒๐๘๔๐

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภาได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. รวม ๒ ฉบับ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และนายไพโรจน์ สุวรรณเกร เป็นผู้เสนอ) และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณานั้น คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอเป็นหลักในการพิจารณา ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการได้เลือก นายเสม พริ้งพวงแก้ว เป็นประธานคณะกรรมการ และเลือกข้าพเจ้าเป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายประภรณ์ จารุจันทร ผู้อำนวยการกองอนามัยและสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข นายอนุวัฒน์ ธรรมธัช วิทยาการไท กองงานนายกรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี นายถนอม เปรมรศมี รองอธิบดีกรมป่าไม้ นายเทพ เมนะเสวต และนายอำพล พงศ์สุวรรณ นักวิชาประมงเอก กองสำรวจและค้นคว้า กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๔ คน คือ ๑. นายโกมล เพ็งศรีทอง ๒. นายอวย เกตุสิงห์ ๓. นายปริญญา ชาลีธรรม และ ๔. นายนิพัทธ์ ชาลินทร์

อนึ่ง คำแปรญัตติของนายอวย เกตุสิงห์ และนายปริญญา ชาลีธรรม ถือว่าได้ตกไปตามข้อบังคับฯ ข้อ ๘๗

๔. ผลของการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
กัปารรภ

ไม่มีผู้แปรญัตติ

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	"	"
<u>มาตรา ๓</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	"	"
<u>มาตรา ๕</u>	"	"
<u>มาตรา ๕ ทวิ</u>	คณะกรรมการ เพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๖</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	"	"
<u>มาตรา ๘</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๑๑</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒</u>	"	คณะกรรมการ ตัดออก
<u>มาตรา ๑๓</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๖</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๑๗</u>	"	"

๕. รายละเอียดการพิจารณาคำแปรญัตติและการส่งความเห็นของกรรมาธิการ

<u>มาตรา ๓</u>	นายโกมล เพ็ญศรีทอง คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
	นายนิธิพัฒน์ ขาลิจันทร์ แปรญัตติคำจำกัดความ "สิ่งแวดล้อม" เป็นต้น	

LIRT

“สิ่งแวดล้อม” หมายความว่า สิ่งแวดล้อมมนุษย์ชาติ
อยู่ตามธรรมชาติ เช่น สัตว์ พืช ดิน น้ำ อากาศ พลังงาน แร่
และสิ่งที่คนได้ทำขึ้น ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้วินิจฉัยแล้วว่าอาจ
จะกระทบกระเทือนหรือก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมาก
ต่อความมั่นคงของชาติหรือสวัสดิภาพของประชาชนเป็นส่วนรวม

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน
(มาตรา ๓ ทวิ) นายโกมล เพ็งศรีทอง ขอแปรญัตติเพิ่มขึ้นใหม่
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๔ นายโกมล เพ็งศรีทอง และนายนิธิพัฒน์ ชาลิจันทร์
ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕ นายโกมล เพ็งศรีทอง และนายนิธิพัฒน์ ชาลิจันทร์
ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการได้แก้ไขและชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖ นายโกมล เพ็งศรีทอง และนายนิธิพัฒน์ ชาลิจันทร์
ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๗ นายโกมล เพ็งศรีทอง และนายนิธิพัฒน์ ชาลิจันทร์
ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๘ นายโกมล เพ็งศรีทอง และนายนิธิพัฒน์ ชาลิจันทร์
ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๙ นายโกมล เพ็งศรีทอง และนายนิธิพัฒน์ ชาลิจันทร์
ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

LIRT

มาตรา ๑๑ นายโกมล เพ็งศรีทอง และนายนิธิพัฒน์ ชาลิจันทร์
ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๒ นายโกมล เพ็งศรีทอง และนายนิธิพัฒน์ ชาลิจันทร์
ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการธิการได้แก้ไขและชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๓ นายโกมล เพ็งศรีทอง ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายนิธิพัฒน์ ชาลิจันทร์ ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการธิการเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ

มาตรา ๑๔ นายโกมล เพ็งศรีทอง และนายนิธิพัฒน์ ชาลิจันทร์
ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๕ นายโกมล เพ็งศรีทอง และนายนิธิพัฒน์ ชาลิจันทร์
ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

(มาตรา ๑๖ ทวิ) นายโกมล เพ็งศรีทอง ขอแปรญัตติเพิ่มขึ้นใหม่ดังนี้

“มาตรา ๑๖ ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติหรือไม่ให้ความร่วมมือตามที่คณะกรรมการดำเนินการดำเนินการตามความในมาตรา ๑๔ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายไพโรจน์ สุวรรณการ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น
โดยให้เพิ่มความเป็นดังนี้

“มาตรา ๑๖ ทวิ บุคคลใดซึ่งมิใช่ผู้แทนส่วนราชการหรือ
รัฐวิสาหกิจ ไม่ส่งเอกสารหรือข้อมูลหรือไม่มาชี้แจงตามที่คณะ

LIRT

กรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้เรียกตามมาตรา ๕ ทวิ ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

(มาตรา ๑๖ ตรี) นายโกมล เพ็งศรีทอง ขอแปรญัตติเพิ่มขึ้นใหม่
คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้

ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ)

มยุร วิเศษกุล

(นายมยุร วิเศษกุล)

เลขานุการคณะกรรมการธิการ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
แห่งชาติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพ
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ คำว่าที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

“สิ่งแวดล้อม” หมายความว่า สิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ตามธรรมชาติ เช่น ภูเขา สัตว์
พืช ดิน น้ำ อากาศ พลังงาน แร่ ธาตุ และสิ่งแวดล้อมที่คนได้ทำขึ้น หรือดัดแปลงจากเดิม
เช่น บ้านเรือน สิ่งก่อสร้าง และผลิตภัณฑ์ต่างๆ ส่วนอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน

“คุณภาพสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า ดุลยภาพของธรรมชาติอันได้แก่สัตว์ พืช

LIRT

และทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ และสิ่งที่มีมนุษย์ได้ทำขึ้น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชน

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ” ประกอบด้วยรองนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รองประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นไม่เกิน ๑๒ คน ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมไม่เกินห้าคน และผู้แทนสถาบัน องค์การอิสระหรือบุคคลอื่นอีกไม่เกินห้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้เลขาธิการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง

ให้คณะรัฐมนตรีเห็นผู้แต่งตั้งรองประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการอื่นซึ่งมิใช่กรรมการโดยตำแหน่ง กรรมการซึ่งแต่งตั้งจากผู้แทนสถาบัน องค์การอิสระหรือบุคคลอื่น จะต้องไม่เป็นข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

มาตรา ๕ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและความเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) พิจารณากำหนดดัชนีชี้วัดสิ่งแวดล้อมแนวทางปฏิบัติตามนโยบายในการทำโครงการหรือแผน ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่สมควรนำมาพิจารณาดำเนินการต่อคณะรัฐมนตรี

(๓) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชนที่อาจมีผลเสียต่อกับเกี่ยวข้องกับคุณภาพสิ่งแวดล้อมของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ต่อคณะรัฐมนตรีหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี

(๔) เสนอแผนพัฒนาและฟื้นฟูส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะรัฐมนตรี

LIRT

ที่สนับให้ประกอบเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๕) กำหนดเสนอแนะมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องต่างๆ พร้อมทั้งมาตรการที่จะใช้ในการตรวจสอบและเสนอแนะบทกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนเพื่อเสนอต่อพชช. รัฐมนตรีคณะรัฐมนตรี

(๖) เสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๗) ติดตามดูแลให้มีประสิทธิภาพประสานงานกันในระหว่างหน่วยส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจและภาคเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๘) พิจารณาเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวกับคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่คณะรัฐมนตรี หรือนายกรัฐมนตรีขอให้พิจารณา

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดที่กฎหมายกำหนดให้เป็นของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ อาจมอบให้สำนักงานเป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียมข้อเสนอไปยังคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

มาตรา ๕ ทวิ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจเรียกให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และบุคคลอื่น ส่งเอกสารการสำรวจผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องของโครงการ และแผนงานมาพิจารณา ในการนี้อาจเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วย หากเห็นว่าโครงการและแผนงานใดอาจทำให้เกิดผลเสียร้ายแรงต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เสนอมาตรการการแก้ไขต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป

มาตรา ๖ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๓ ปี แต่อาจได้รับการแต่งตั้งใหม่ได้ เป็นระยะเวลาติดต่อกันไม่เกินอีกหนึ่งวาระ

LIRT

ประชาชนธรรมดา รองประชาชนธรรมดา หรือ กรรมการ ซึ่งพ้นจากตำแหน่ง คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งเป็นประชาชนธรรมดา รองประชาชนธรรมดา หรือกรรมการ อีกได้

มาตรา ๗ นอกจากพ้นตำแหน่งตามวาระ ตามมาตรา ๖ ประชาชนธรรมดา รองประชาชนธรรมดา หรือ กรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือ ความผิดลหุโทษ

เมื่อประชาชนธรรมดา รองประชาชนธรรมดา หรือ กรรมการพ้นจากตำแหน่ง ก่อนวาระคณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นประชาชนธรรมดา รองประชาชนธรรมดา หรือ กรรมการ แทนได้

ประชาชนธรรมดา รองประชาชนธรรมดา หรือ กรรมการ ที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรค ๒ สอง อยู่ในตำแหน่งตามวาระของประชาชนธรรมดา รองประชาชนธรรมดา หรือ กรรมการที่สละตนแทน

มาตรา ๘ ในการประชุมของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้รองประชาชนธรรมดาเป็นประธานในที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในกรณีที่ประชาชน และรองประชาชนธรรมดาไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๙ การประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ต้องมีกรรมการประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

LIRT

มาตรา ๑๐ การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้
- (๒) ศึกษา วิเคราะห์สภาวะและคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้ในการวางแผน และในการกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตลอดจนหาแนวทางปรับปรุงคุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย
- (๓) พิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้ใช้มาตรการใด ๆ ในอันที่จะส่งเสริมและปรับปรุงคุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย
- (๔) สอดส่องดูแลให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน ปฏิบัติตามมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อสุขภาพของประชาชน และคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๕) รับเรื่องราวร้องทุกข์ที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดได้รับความเดือดร้อน หรือเสียหาย เนื่องมาจากการกระทำอันมีผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม มาพิจารณาหาทางแก้ไข
- (๖) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงาน และประชาสัมพันธ์ด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมทั้งภายในประเทศ และกับต่างประเทศ
- (๗) สนับสนุนหรือทำการศึกษา วิจัย และเผยแพร่ปัญหาสภาพคุณภาพสิ่งแวดล้อม ร่วมกับสถาบันการศึกษา และหน่วยงานอื่น ๆ
- (๘) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษาเรื่องคุณภาพสิ่งแวดล้อมในทุกะดับการศึกษา
- (๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของ สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

LIRT

มาตรา ๑๒ ให้สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจสั่งให้หน่วยราชการ และรัฐวิสาหกิจ ส่งเอกสารการสำรวจผลกระทบทางนิเวศน์วิทยา และเอกสาร หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องของโครงการ และแผนงานมาพิจารณา ในกรณีที่สามารถเรียกดูสถานที่ที่เกี่ยวข้อง มาชี้แจงตัวบทกรณีที่หาได้ सरकारและแผนงานใดจะก่อให้เกิดผลเสียร้ายแรงให้เสนอมาตรการการแก้ไขต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเสนอต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป

มาตรา ๑๓ ให้เลขาธิการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีหน้าที่บังคับบัญชาควบคุม และดูแลโดยทั่วไป ซึ่งราชการของสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ อาจเชิญบุคคลใดบุคคลหนึ่งมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็นหรือคำแนะนำทางวิชาการได้เมื่อเห็นสมควร และอาจขอความร่วมมือจากบุคคลใด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง หรือเพื่อสำรวจกิจกรรมใดๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ อาจตั้งคณะกรรมการประจำเฉพาะเรื่องเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจะมอบหมายก็ได้

การประชุมคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง ให้นำมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการประจำเฉพาะเรื่องอาจตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการประจำเฉพาะเรื่องจะมอบหมายก็ได้

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. นี้ คณะรัฐมนตรีและคุณไพโรจน์ สุวรรณการ เป็นผู้เสนอ และสภานี้ได้ลงมติรับหลักการไปแล้ว และได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาโดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอเป็นหลักในการพิจารณา บัดนี้คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จสิ้นลงแล้ว ท่านกรรมการมีอะไรจะแถลง ขอเชิญท่าน

นายเสม พริ้งพวงแก้ว (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตามที่ร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับที่สภาได้รับแล้ว และได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณานั้น บัดนี้คณะกรรมการได้พิจารณาเป็นการเสร็จสิ้นแล้ว ในการพิจารณานี้ได้มีผู้แปรญัตติด้วยกัน ๔ ท่านด้วยกัน ปรากฏว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ๒ ท่าน ไม่ได้มาชี้แจงในคณะกรรมการ ข้อแปรญัตติของท่านจึงตกไปตามข้อบังคับฯ ข้อ ๘๗ ของสภานี้ กระผมในนามของประธานคณะกรรมการขอขอบพระคุณทางฝ่ายสภาที่ได้ให้ความร่วมมือด้วยดีตลอดมา มีข้อความที่กระผมขอประทานแก้ไขในร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. โดยขอประทานแก้ไขในมาตรา ๓ บรรทัดที่ ๓ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ขอได้โปรดกรุณาเติมคำว่า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอประทานโทษครับ ท่านประธานคณะกรรมการครับ ตอนนี้กำลังพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติก่อนครับ ยังไม่ถึงเรื่องร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติฯ ครับ นั้นระเบียบวาระที่ ๓ ครับ

นายเสม พริ้งพวงแก้ว (ประธานคณะกรรมการ) : เพราะฉะนั้นกระผมไม่มีอะไรที่จะชี้แจงเพิ่มเติมครับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ในวาระที่ ๒

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๓ นี้ คุณนิติพัฒน์ ชาติจันทร์ ได้ขอแปรญัตติ คำจำกัดความสิ่งแวดล้อมเป็นดังนี้ สิ่งแวดล้อม หมายความว่า สิ่งแวดล้อมมนุษยชาติ อยู่ตามธรรมชาติ เช่น สัตว์ พืช ดิน น้ำ อากาศ แร่ และสิ่งที่คนได้ทำขึ้น ซึ่งรัฐมนตรีได้วินิจฉัยแล้ว อาจจนกระทบกระเทือน หรือก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมากต่อความมั่นคงของชาติ หรือสวัสดิภาพของประชาชนเป็นส่วนรวม คณะกรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติ ขอสงวน ขอเชิญคุณนิติพัฒน์ครับ

นายนิติพัฒน์ ชาติจันทร์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ เหตุผลที่กระผมได้ขอแปรญัตติให้เป็นโดยให้จำกัดความของสิ่งแวดล้อม แทนที่จะเป็นให้คำจำกัดความของคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างที่คณะกรรมาธิการได้เสนอไว้นั้น กระผมมีความเห็นว่าเมื่อเราพูดถึงสิ่งแวดล้อมก็ควรจะพูดถึงสิ่งแวดล้อมโดยตรง ไม่ควรจะไปพูดถึงคุณภาพของสิ่งแวดล้อม เพราะว่าเมื่อเราพูดถึงสิ่งแวดล้อมให้คำจำกัดความว่าของสิ่งแวดล้อมไปแล้ว คำว่า "คุณภาพ" มันก็เป็นคุณศัพท์ของสิ่งแวดล้อมนั่นเอง เพราะฉะนั้นก็ไม่จำเป็นต้องมีปัญหอะไร และอีกประการหนึ่ง ที่คำจำกัดความของคุณภาพของสิ่งแวดล้อมที่คณะกรรมาธิการได้เสนอไว้นั้นว่า หมายถึงคุณภาพของธรรมชาติ อันได้แก่ สัตว์ พืช ทรัพยากรต่างๆ และสิ่งที่มนุษย์ได้ทำขึ้น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชนนั้น กระผมเห็นว่าเป็นการยากที่จะปฏิบัติได้ เพราะว่าคุณภาพของสัตว์และพืช และทรัพยากรต่างๆ นั้นอาจจะกำหนดขึ้นได้ แต่ว่าสิ่งที่มนุษย์ได้ทำขึ้นนั้น คำว่าสิ่งที่มนุษย์ได้ทำขึ้นนั้นมันเป็นคำซึ่งกว้างขวางมาก เพราะว่าอาจจะหมายถึงตึกเรือน บ้านช่อง ตลอดจนสิ่งก่อสร้างทุกอย่างหมด ที่มนุษย์ได้ทำขึ้น หรือนอกจากนี้อาจจะหมายความรวมไปถึงวัตถุต่างๆ ผลิตผลต่างๆ ที่มนุษย์ได้ทำขึ้น ทั้งนี้ก็จะเป็นการยากต่อการปฏิบัติ เพราะฉะนั้นกระผมถึงได้... คือว่าเป็นการยากที่จะกำหนดไว้ว่าสิ่ง

LIRT

เหล่านี้มันจะมีดุลยภาพเมื่อใดนะครับ และจะเป็นสิ่งที่ถกเถียงกัน และก็ไม่มีใครที่จะพูดให้ตกลงกันได้ว่ามีดุลยภาพเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นกระผมจึงได้มีความเห็นว่าเราควรที่จะให้คำจำกัดความของตัวสิ่งแวดล้อมกันจะดีกว่า เมื่อเราให้จำกัดความของสิ่งแวดล้อมแล้ว ก็จะทำให้ง่ายต่อการปฏิบัติ ที่กระผมเสนอไว้ว่า สิ่งแวดล้อมหมายความว่าสิ่งแวดล้อมที่มนุษยชาติ สิ่งแวดล้อมมนุษยชาติอยู่ตามธรรมชาติเช่น สัตว์ พืช ดิน น้ำ อากาศ พลังงาน แร่ และสิ่งที่คนได้ทำขึ้น ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้วินิจฉัยแล้วว่า อาจจะกระทบกระเทือนหรือก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมากต่อความมั่นคงของชาติหรือสวัสดิภาพของประชาชนเป็นส่วนรวม สำหรับเกี่ยวกับในเรื่องธรรมชาติต่าง ๆ นั้น กระผมคิดว่าคงจะตกลงกันได้ แต่ว่าปัญหาใหญ่ คือว่าสิ่งที่คนได้ทำขึ้นนั้น กระผมจึงใคร่ขอมอบให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้ตัดสินวินิจฉัยว่า สิ่งเหล่านี้เมื่อไรจะกระทบกระเทือนและก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของชาติและสวัสดิภาพของประชาชนเป็นส่วนรวม ที่ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้วินิจฉัยก็เพราะว่าคณะรัฐมนตรีก็เป็นองค์กรบริหารสูงสุดที่จะวินิจฉัยให้เด็ดขาดลงมาว่าอะไรที่จะกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติและสวัสดิภาพของประชาชน เมื่อคณะรัฐมนตรีได้วินิจฉัยไปแล้ว กระผมก็คิดว่าก็คงจะเป็นที่ยอมรับ เพราะว่าก็คงจะได้รับข้อเสนอเหตุผลต่าง ๆ จากคณะกรรมการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและจากหน่วยงานอื่นหรือจากประชาชนที่จะเสนอมาก็ด้วย ก็เป็นการได้ความเห็นหลาย ๆ ด้านที่จะมาวินิจฉัย นอกจากนี้กระผมเห็นว่าถ้าเผื่อปล่อยให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการพิจารณาเสนอ คือว่าแทนที่เราจะให้คำจำกัดความของสิ่งแวดล้อมและไปให้ความจำกัดความของสุขภาพสิ่งแวดล้อมแทนและให้หมายถึงดุลยภาพนั้น กระผมเห็นว่าในทางปฏิบัติเช่นกรณีที่เรให้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติไว้ในมาตรา ๕ ข้อ ๕ ว่า ให้กำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่ามันขัดแย้งกันครับ เพราะว่าในเมื่อว่าคุณภาพสิ่งแวดล้อมหมายถึงดุลยภาพของธรรมชาติต่าง ๆ แล้ว เมื่อมันมีดุลยภาพแล้วทำไมจะต้องมีมาตรฐานอีกครั้ง เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าคำว่า “ดุลยภาพ” นี้เป็นศัพท์ซึ่งเรียกว่าหลวมมากครับ เพราะถ้าเผื่อมีดุลยภาพหรือที่เรียกว่ามีแบแรนซ์ (balance) กันแล้วก็ไม่ควรจะมีความมาตรฐาน เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าการที่กรรมาธิการกำหนดไว้ว่า แทนที่จะให้คำจำกัดความของสิ่งแวดล้อมไปเสี่ยงเป็นให้คุณภาพสิ่งแวดล้อมนั้นจะเป็นการยากต่อการปฏิบัติจึงได้ขอแปรญัตติ เสนอให้มีคำจำกัดความของตัวสิ่งแวดล้อมโดยตรง

LIRT

เลยครับ ขอบพระคุณครับ

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับในเรื่องคำจำกัดความนี้ คณะกรรมการก็ได้พิจารณาหลายด้านด้วยกัน ไม่เฉพาะแต่คำแปรญัตติของท่านสมาชิกเท่านั้น แต่ยังมีข้อเสนอของกรรมการอีกหลายท่านด้วยกัน สุดท้ายที่คณะกรรมการได้ตัดสินใจใช้คำนิยามของคำว่า “คุณภาพสิ่งแวดล้อม” แทนที่จะนิยามคำว่า “สิ่งแวดล้อม” นั้นก็ด้วยเหตุผลสำคัญดังต่อไปนี้ คือ ๑. ในปัจจุบันนี้เท่าที่คณะกรรมการทราบแล้วก็ได้ติดต่อสอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิด้วย ยังไม่สามารถที่จะนิยามคำว่า “สิ่งแวดล้อม” ให้สมบูรณ์ แล้วก็เป็นที่พอใจของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้ จากประสบการณ์ในต่างประเทศปรากฏว่า ถ้าหากว่าจะพยายามนิยามออกมาแล้ว สิ่งก็ตามมานั้นก็คือการโต้แย้ง และแทนที่จะไปดูเนื้อหาสาระของกฎหมายก็จะนั่งโต้แย้งกันว่า พอใจหรือไม่พอกับคำว่าสิ่งแวดล้อมตามที่ได้นิยามมาซึ่งอันนี้ไม่เป็นประโยชน์อะไรทั้งสิ้น เราจะเห็นว่าในกฎหมายนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องนิยามศัพท์ทุกคำโดยเสมอไป อย่างเราจะเห็นว่าในพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติไม่ได้มีคำนิยามคำว่าเศรษฐกิจเลย ไม่ได้มีการนิยามคำว่าพัฒนาเลย เพราะว่าถ้านิยามแล้วจะยุ่งเป็นอันมาก ไม่สามารถที่จะเขียนให้สมบูรณ์แล้วก็จะนั่งโต้แย้งกันอยู่ไม่รู้จบจบจกสิ้น ได้มีผู้รู้ชาวต่างประเทศคนหนึ่งได้พูดไว้ว่า ถ้าจะให้นิยามคำว่าข้างนั้นมันยากเหลือเกิน นิยามออกมาแล้วทะเลาะกันไม่สิ้นสุด แต่ถ้าผมเห็นข้างเมื่อไรละก็ผมรู้ทันทีว่ามันเป็นข้าง นี่เป็นปัญหาเดียวกันครับ เพราะฉะนั้นกรรมการจึงมีความเห็นว่า ในเมื่อเราไม่สามารถนิยามคำที่จะเป็นที่ยอมรับนับถือโดยทั่วไปแล้วนี้ เราไม่นิยามเสียยังจะดีกว่าเพราะว่าสิ่งที่ได้มากเป็นการโต้แย้ง เราไม่ได้เป็นประโยชน์อะไรเลยในการที่จะรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม อีกประการหนึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็พระราชบัญญัติรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่นี้ที่ท่านบอกว่าคำว่าตุลยภาพมันหลวมเหลือเกิน อันนี้กระผมก็อยากจะใคร่ขอกราบเรียนว่ากรรมการก็ได้พิจารณาแล้ว แล้วในเมื่อท่านหยิบยกขึ้นมา กรรมการก็ต้องขอชี้แจงโดยหวังว่าท่านสมาชิกคงไม่กล่าวหาว่ากรรมการมาทำวิทยานิพนธ์กลางสภาอย่างที่ท่านเคยพูดถึง คือความจริงคำว่าตุลภาพนั้นไม่ใช่คำหลวม ในทางเทคนิคแล้วมีความหมายแน่นอนของมันในระบบใด ๆ ก็ตามย่อมมีองค์ประกอบ ถ้าองค์ประกอบในระบบนั้นได้ปรับตัวเองหรือถูก

LIRT

ปรับให้อยู่ในสภาพที่ดีที่สุด ซึ่งเราไม่สามารถจะปรับระบบให้องค์ประกอบได้นั้นอยู่ในฐานะที่ดีขึ้นกว่าเดิม เราก็ถือว่าระบบนั้นอยู่ในดุลยภาพ คำว่า "ดุลยภาพ" นั้น ไม่ใช่บาลานซ์ (balance) อย่างที่ท่านกล่าวถึง แต่เราหมายถึงอีควิลิเบรียม (equilibrium) ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา แต่ว่ามันจะต้องกลับเข้าสู่ดุลยภาพภายในระยะเวลาที่กำหนด เพราะฉะนั้นเราไม่ได้พูดถึงสิ่งที่คงตัวไม่เปลี่ยนแปลง เพราะว่าไปไม่ได้ ระบบจะต้องเปลี่ยนแปลงแน่ แต่ว่าแนวโน้มจะกลับเข้าสู่ดุลยภาพ ทั้งนี้ในทางปฏิบัติหมายความว่าอย่างไร แน่นอน เราไม่ได้หมายความว่าสภาพของระบบนี้ซึ่งจะเป็นระบบอะไรก็ตามซึ่งเราเรียกว่าสิ่งแวดล้อมนี้ มันจะอยู่ในดุลยภาพเดิมที่ในเวลาใดเวลาหนึ่ง เราไม่เชื่อว่านั่นทำได้ แต่ว่าดุลยภาพนั้นเป็นมาตรฐานที่เราจะใช้เพื่อที่จะวัด ว่าตามความเป็นจริงแล้วเราห่างไกลจากมาตรฐานที่เป็นไอดีล (ideal) นี้นานน้อยแค่ไหน นี่เช่นเดียวกับการใช้ความรู้เกี่ยวกับระบบ เกี่ยวกับการวิเคราะห์ระบบ ความรู้เกี่ยวกับสภาพของดุลยภาพในวิชาอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์สาขาอื่น ๆ เพราะฉะนั้นตามที่ท่านอ้างว่า ในมาตรา ๕ (๕) นั้น ไม่จำเป็นจะต้องไปกำหนดมาตรฐานนั้น กระผมเข้าใจว่ายังมีความเข้าใจไม่ค่อยจะตรงนัก ก็คือว่าดุลยภาพนั้นหรืออีควิลิเบรียมนั้นเป็นไอดีลสเตท (ideal state) ที่เราใช้วัด เป็นบรรทัดที่ใช้วัด แต่ว่ามาตรฐานของความเป็นจริงที่ยอมรับได้ไม่จำเป็นในเรื่องการประมง ทำอย่างไรเราจะจับปลาอย่างไร จึงจะให้มันอยู่ในดุลยภาพพอสมควรเพื่อไม่ให้ปลาทหมดทะเล เราจะใช้ทรัพยากรไปได้อย่างไร เพื่อที่จะไม่ให้ทรัพยากรไปหมดไปเมืองไทยกลายเป็นทะเลทราย ของพวกนี้ไม่ใช่ไอดีลสเตท แต่ว่าเราจะต้องมีมาตรฐาน โดยใช้ไอดีลสเตทนั้นเป็นบรรทัดในการวัดกระผมขอภัยที่ว่า จะพูดยืดเยื้อไปหน่อย แต่ว่าอันนี้เป็นจุดที่กระผมคิดว่าควรจะต้องเข้าใจ ส่วนในการที่ท่านได้นิยามมานั้น กระผมก็ได้เรียนแล้วว่า ถ้าเรานิยามคำว่าสิ่งแวดล้อมแล้ว เราจะได้เถียงกันได้เสมอ กระผมอยากจะยกตัวอย่างสักนิดหนึ่งว่า ในคำนิยามที่ท่านเสนอมานั้นซึ่งเป็นหนึ่งในหลาย ๆ คำนิยามที่ได้เสนอต่อกรรมาธิการ สิ่งแวดล้อมหมายความว่าสิ่งแวดล้อมมนุษยชาติ อยู่ตามธรรมชาติ อันนี้เป็นปัญหาขึ้นมาทันที เพราะอะไร เพราะว่าปัญหาพื้นฐานอันหนึ่งที่ทำให้ได้เถียงกันมากเหลือเกินเท่าที่เราพอจะทราบอยู่นั้นก็คือว่า ถ้าเราคิดดูเงิน ๆ สิ่งแวดล้อมก็คือของที่แวดล้อมคน ไม่เห็นน่าจะมีปัญหา แต่ที่มันมีปัญหาก็คือว่า จากการกระทำของคนนั่นเองที่ทำให้สภาพของสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป แล้วก็เสื่อมสภาพไป เพราะฉะนั้น

LIART

ในคำนิยามใด ๆ ที่จะใช้เป็นประโยชน์ได้ จะต้องมีการกระทำของมนุษย์เข้ามาเกี่ยวข้องอยู่ด้วย มันไม่ใช่สิ่งที่ล้อมตัวมนุษย์อยู่แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นว่า เมื่อเราเอามนุษย์และการกระทำของมนุษย์เข้าไปรวมอยู่ในคำนิยามแล้ว ถ้าอย่างนั้นระบบนั้นก็หมายถึงของทั้งหมดที่เรามีอยู่ ซึ่งมันก็กว้างเกินไป ปัญหานี้เป็นปัญหาพื้นฐานซึ่งมันดีไม่แตกครับ ที่ท่านเสนอมานั้น ท่านเลือกเอาวิธีง่าย คือตัดเอามนุษย์ออกไป ยิ่งกว่านั้นคำจำกัดความของท่านเองนั้นมันก็ขัดกันอยู่ในตัว สิ่งแวดล้อมหมายความว่าสิ่งแวดล้อม อันนี้เป็นเซอคูล่ากริเมนต์ (circular agrcement) มันมีปัญหาในทางด้านลอจิก (logic) และต่อไปในวรรค ๒ ท่านบอก และสิ่งที่คนได้ทำขึ้น อันนี้ก็ไม่ใช่สิ่งแวดล้อมธรรมชาติครับ มันมีปัญหาอยู่มากในคำนิยามนี้ ในทางปฏิบัติท่านบอกว่า ซึ่งคณะรัฐมนตรีวินิจฉัย อันนี้กระผมคิดว่าจะเป็นปัญหาเป็นอันมากจริงอยู่ในกฎหมายฉบับนี้เรายึดหลักที่ว่า คณะกรรมการนั้นมีหน้าที่คล้าย ๆ คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คือไม่ได้มีอำนาจในตัวเอง แต่ความจริงแล้วอาจจะมีอำนาจมากขึ้นอยู่กับฝีมือและความสามารถของเจ้าหน้าที่ ก็คือว่าเป็นผู้ให้คำแนะนำต่อคณะรัฐมนตรี ถ้าทำงานเป็น มีเหตุมีผล คณะรัฐมนตรีเห็นด้วยก็สามารถที่จะทำงานได้เป็นอันมาก แต่ว่าการที่จะกำหนดระเบียบให้คณะรัฐมนตรีวินิจฉัยนั้น กระผมคิดว่ามันอาจจะได้ผลเสียมากกว่าผลดีที่จะเขียนลงไปอย่างนี้ เพราะว่าคณะรัฐมนตรีอาจที่จะวินิจฉัยโดยไม่ฟังเจ้าหน้าที่เลยก็ได้ โดยอาศัยเหตุผลทางการเมือง ซึ่งมันอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายได้มาก ถ้าหากทั้งเอาไว้ตามสาระของกฎหมายในมาตราอื่น ๆ แล้ว เราจะเห็นว่างานทางด้านนี้เป็นงานเทคนิค จะต้องมือนุกรรมการตามสาขาวิชาต่าง ๆ ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ ซึ่งได้ศึกษาแล้วก็เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีซึ่งในกระบวนการตามที่ระบุในกฎหมายนี้ กระผมคิดว่าจะเป็นกระบวนการที่เหมาะสม เพราะว่าไม่ได้เป็นการให้อำนาจหน้าที่ แต่ว่าเป็นการเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่นั้นสามารถที่จะใช้ความรู้ทางเทคนิค ที่จะก่อให้เกิดการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม หรือว่าเสื่อมโทรมแล้วก็มีการอนุรักษ์ มีการฟื้นฟูขึ้นในชั้นนี้คณะกรรมการอยากจะต้องชี้แจงเพียงเท่านี้ก่อน ขอบพระคุณมากครับ

นายแพทย์ อมาตยกุล : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม
 ครูแพทย์ อมาตยกุล ขอประทานกราบเรียนว่า ประเด็นเฉพาะหน้าในที่นี้เราได้เถียงกันเรื่อง

LIART

คำจำกัดความแต่กระผมได้พิจารณาแล้วถึงร่างเดิม ร่างเดิมของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ความจริงถ้าหากว่าการมาธิการจะไม่แก้จากร่างเดิมไปแล้วก็จะได้ข้อความเต็มตามบริบูรณ์ที่ถูกต้อง ที่นี้กระผมก็อยากจะขอสนับสนุนท่านผู้ที่ได้แปรญัตติขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขนิยามของสิ่งแวดล้อม ซึ่งกระผมติดใจอยู่อย่างมากก็คือว่า การขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้ขอสงวนคำแปรญัตติเอาไว้ นั้น ในหลักการแล้วท่านก็ได้พิจารณาว่า เรื่องสำคัญที่จะเป็นพิษเป็นภัยต่อมนุษย์ในปัจจุบันนี้ท่านก็ได้เขียนเอาไว้ อ่านแล้วเข้าใจได้ชัดเจน กว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านประธานที่เคารพ ในปัจจุบันนี้อากาศนี้เป็นของสำคัญมาก ซึ่งเราได้รับขวยยานหรือเดินทางบนถนนในขณะนี้เราจะรู้สึกได้ว่าเราสูดเอาสิ่งที่เป็นพิษเข้าไปโดยเราไม่รู้ตัว กระผมสงสารเด็กเล็ก นักเรียนทั้งหลายผู้ที่สัญจรไปมาบนท้องถนนนี้ ก็พิษจากควันของรถยนต์นี้เป็นสิ่งที่ทำโทษแก่ประชาชนเป็นอันมาก แต่ว่าในคำนิยามของท่านกรรมาธิการที่ได้แก้ไขใหม่นั้น ท่านไม่ได้กล่าวถึงในเรื่องนี้เลย ท่านพูดแต่เพียงว่าสัตว์และพืชแล้วก็ไปบอกทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ กระผมก็สงสัยว่าอากาศที่เป็นพิษนี้ก็เป็ทรัพยากรธรรมชาติ เราจะต้องสงวนเอาไว้ใช่หรือไม่ กระผมก็ทราบเรียนถามอย่างคนที่ไม่ค่อยได้เข้าใจในเรื่องนี้นัก ที่นี้สิ่งที่มนุษย์ทำขึ้น มนุษย์ก็ไม่ได้อยากที่จะทำแก๊สพิษอันนี้เต็มบ้านเต็มเมืองไปหมด แต่ว่ามนุษย์ที่จะทำขึ้นในที่นี้ ถ้าจะให้ตรงกับร่างพระราชบัญญัติแล้วก็ควรจะเป็นสิ่งที่มนุษย์ทำในเรื่องของการส่งเสริม หรือทำในเรื่องของการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ เพราะฉะนั้นกระผมขอสนับสนุนว่าถ้าไม่เปลี่ยนแปลงตามท่านสมาชิกผู้ที่ได้สงวนเอาไว้ กระผมก็ใคร่อยากจะเห็นว่าข้อความเดิมของคำจำกัดความสิ่งแวดล้อมในร่างพระราชบัญญัตินี้ซึ่งเขียนเอาไว้ กระผมขอประทานอ่านให้ที่ประชุมฟังอีกครั้งหนึ่ง เขียนเอาไว้ได้ชัดเจน ว่าสิ่งแวดล้อมหมายความว่าสิ่งแวดล้อมที่อยู่ตามธรรมชาติ เช่น คน สัตว์ พืช ดิน น้ำ อากาศ พลังงาน แร่ธาตุ และสิ่งแวดล้อมที่คนทำขึ้น หรือดัดแปลงจากเดิม เช่น บ้านเมือง สิ่งก่อสร้างและผลิตภัณฑ์ต่างๆ อันมีอิทธิพลต่อชีวิต ท่านประธานที่เคารพ ใช้คำว่า "มีอิทธิพลต่อชีวิต" นี้ อิทธิพลอันนี้ก็จะแปลว่าเป็นสิ่งที่ร้ายกาจต่อชีวิตของมนุษย์ กระผมเข้าใจว่าอย่างนั้น และความเป็นอยู่ของประชาชน เพราะฉะนั้นข้อความเดิมของร่างนั้นได้อยู่แล้ว ถ้าหากว่าท่านกรรมาธิการจะได้กรุณายึดถือตามร่างเดิมหรือมิฉะนั้นก็โอนอ่อนผ่อนตาม ขอให้แก้ไขตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้สงวนเอาไว้ กระผมก็เห็นว่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ท่านประธาน

LIART

ครับ ในข้อความของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้สงวนเอาไว้ ได้กล่าวถึงครบถ้วนอีกเช่นกัน และก็สิ้นกะทัดรัดดี ถ้าหากว่าจะไม่เอาตามร่างเดิมจะใช้ของท่านผู้แปรญัตติและที่สงวนเอาไว้ ก็จะได้มีสิ่งที่เป็นพิษเป็นภัยแก่ประชาชน และเราก็อาจจะได้วินิจฉัยได้ว่า เจ้าสิ่งต่างๆ เหล่านี้ อาจกระทบกระเทือนหรือก่อให้เกิดความเสียหาย เพราะฉะนั้นกระผมพอใจเป็นอย่างยิ่งที่ใช้คำว่า “ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมากต่อความมั่นคงของชาติ สวัสดิภาพของประชาชน เป็นส่วนรวม” ท่านประธานที่เคารพ เวลานี้กระผมต้องขอประทานโทษที่จะกล่าวอะไรนอก ไปสักนิดหนึ่ง คณะลูกเสือโลกเขาได้จัดให้มีการให้รางวัลแก่เด็กเล็กในการที่จะต่อต้านสิ่งที่เป็นพิษหรือช่วยกันอนุรักษ์สิ่งที่เป็นธรรมชาติเอาไว้ และได้ทำโปสเตอร์ ได้ให้รางวัลแก่เด็ก คนหนุ่มคนสาวให้ได้ช่วยกันรักษาในสิ่งที่จะเป็นประโยชน์ต่อมนุษยชนต่างๆ นี่ แม้แต่ในประเทศไทยเองเราก็ได้ทำโปสเตอร์ ทำเอกสารอะไรต่างๆ พิมพ์เผยแพร่แจกไปต่างๆ อันนี้ กระผมว่าก็เป็นส่วนที่ทางเอกชนเขาได้ร่วมมือกับทางรัฐบาล แต่ว่าเราใช้คำว่ามาช่วยกันต่อต้าน สิ่งที่เป็นพิษ มันก็มีดิน น้ำ ลม ไฟ และมีอากาศอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นกระผมขอประทานขอ ได้ให้แก้ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติของสงวนเอาไว้ หรือมิฉะนั้นก็ขอได้ใช้ตามร่างเดิมครับผม

นายอดุล วิเชียรเจริญ (กรรมาธิการ): ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประทาน เรียนชี้แจงท่านสมาชิกที่เพิ่งนั่งลงไป แล้วก็ขอเสริมท่านกรรมาธิการที่ได้ตอบกระทู้ของสงวน คำแปรญัตติไว้ การที่เราจะให้คำนิยามนั้น สำหรับในคำที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้ เราอาจจะให้ได้ ๒ แง่ด้วยกัน ๒ ลักษณะด้วยกันคือ ๑. นิยามคำว่า “คุณภาพสิ่งแวดล้อม” อย่างหนึ่ง กับ คำนิยามคำว่า “สิ่งแวดล้อม” อีกอย่างหนึ่ง กระผมคิดว่าท่านกรรมาธิการที่ได้ตอบชี้แจงไปนั้น ได้พยายามที่จะชี้แล้ว แต่ท่านอาจจะยังมีได้เน้น กระผมขอเน้นเสริมท่านว่าการที่เราเลือกใช้ คำว่าคุณภาพสิ่งแวดล้อมและนิยามคำนี้ ก็เพราะเหตุว่าร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างซึ่งว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีคำว่า “คุณภาพสิ่งแวดล้อม” เราจึงเห็นว่าน่า ที่จะถ้าหากว่าจะมีการนิยาม น่าที่จะพูดถึงคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้วย นี่เป็นประการหนึ่ง อีก ประการหนึ่งนั้น คุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นภาวะของสิ่งแวดล้อม ซึ่งเราไม่อาจที่จะให้คำนิยาม ได้อย่างแน่ชัด กำหนดไปได้อย่างแน่นอนว่าภาวะเช่นนั้นคืออะไร อันนี้ไม่มีปัญหาแต่ที่เรา สามารถที่จะกำหนดองค์ประกอบต่างๆ ว่าเป็นองค์ประกอบดังต่อไปนี้เช่นนี้ๆ จะเป็นการ

LIART

ช่วยดำรงรักษาไว้ซึ่งซึ่งอยู่ในอุดมการณ์ที่พึงปรารถนา อันเป็นภาวะที่เราต้องการที่เรียกว่า “คุณภาพสิ่งแวดล้อม” ด้วยเหตุนี้เองการที่เราจะมากำหนดค่านิยมในร่างพระราชบัญญัติ เช่นนี้ย่อมจะกระทำไม่ได้ กระทำอย่างไรก็กระทำไม่ได้ จะกำหนดก็จะต้องเสียเนื้อที่กระดาก เป็นอันมาก นอกไปจากนั้น อาจจะเป็นไปได้ว่าในการดำเนินงานต่อไปข้างหน้านี้อาจจะมี เงื่อนไขบางประการซึ่งเกิดขึ้นมาแล้ว เงื่อนไขนั้นอาจจะอยู่นอกกรอบของสิ่งซึ่งเรากำหนดก็เป็นได้ โดยเหตุนี้เอง การกำหนดว่าคุณภาพของสิ่งแวดล้อมคืออะไร จึงกำหนดได้เป็นแนวความคิดอย่างกว้างๆ แต่ว่าการที่จะไปกำหนดรายละเอียดว่าจะอะไรบ้างจะเป็นองค์ประกอบนั้น ก็เป็นเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการร่างที่ปรากฏในร่างมาตรา ๕ ว่าเป็นผู้ซึ่งจะกำหนด มาตรฐานและรวมทั้งกำหนดมาตรการต่าง ๆ ด้วย กระผมใคร่จะขอเรียนต่อไปว่าอันที่จริง ทำนกรรมวิธีการทำแรกก็ได้ชี้แจงมาแล้ว แต่กระผมจะขอชี้ให้เห็นชัด ขอท่านได้โปรดพิจารณาค่านิยมซึ่งท่านผู้เสนอคำแปรญัตติได้ขอสงวนไว้ เวลาอ่านตามที่ท่านได้ขอสงวนไว้ นั้น โปรดตัดคำคุณศัพท์ที่ประกอบนามต่าง ๆ ออกเสีย แล้วก็จะได้ความว่า สิ่งแวดล้อม หมายความว่า สิ่งแวดล้อมมนุษย์ โปรดตัดจากนั้นต่อไปเลยครับว่า หมายความว่าสิ่งแวดล้อมมนุษยชาติและสิ่งที่คุณได้ทำขึ้น ซึ่งคณะรัฐมนตรีนี้เป็นประธาน เมาต่อ ลืมเสียก็ได้เรื่องประธาน ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้วินิจฉัย แล้วว่าอาจกระทบกระเทือนก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมาก ตกลงนิยามว่า สิ่งแวดล้อมคืออะไร สิ่งแวดล้อมคือสิ่งซึ่งกระทบกระเทือนมนุษย์ จะเห็นได้ชัดว่าเป็นการผิดหลักตรรกวิทยาครับ สิ่งแวดล้อมจะกระทบหรือไม่กระทบก็ได้ แต่กลับมานิยามว่าสิ่งแวดล้อมในที่นี้ คือสิ่งแวดล้อมซึ่งกระทบ ความจริงนั้นท่านคงจะหมายอีกอย่างหนึ่ง แต่อย่างไรก็แล้วแต่ ท่านขอเขียนมาในคำขอแปรญัตตินี้มีลักษณะเป็นเช่นนี้ว่าสิ่งแวดล้อม คือสิ่งซึ่งกระทบกระเทือนมนุษย์ สิ่งแวดล้อมมันอาจจะกระทบหรือไม่กระทบก็ได้ แต่สิ่งที่เราจะประสงค์นั้นที่จะส่งเสริมและรักษาคือภาวะอันหนึ่ง แล้วก็ด้วยเหตุนี้เองเมื่อจะเขียนถึงภาวะอันหนึ่งอันเป็นที่พึงปรารถนาซึ่งเราประสงค์จะส่งเสริมให้มีขึ้นถ้ายังไม่มี หรือรักษาไว้ในกรณีที่มีหรือในบางเรื่องซึ่งมีเช่นนั้นแล้ว ถ้าหากว่าเราจะมานิยามในความหมายซึ่งเป็นดุลยภาพในแง่ที่ว่า สิ่งซึ่งมีอยู่ตามธรรมชาติและสิ่งซึ่งมนุษย์เราสร้างขึ้นมามีมันอยู่ในภาวะอันเป็นที่พึงปรารถนา โปรดพิจารณาประกอบด้วยว่า สิ่งซึ่งมนุษย์สร้างนั้นย่อมจะมีอิทธิพล และย่อมจะ

LIART

เป็นการกระทบกระเทือนถึงธรรมชาติ การกระทบกระเทือนนั้นถ้ามันอยู่ในภาวะอันหนึ่ง ก็จะไม่เกิดเป็นภัยต่อมนุษย์ แต่ถ้าหากว่ามันเกินจุดๆ หนึ่งขึ้นไป ภาวะอันนั้นก็อาจจะเป็น ภัยก็ได้ เพราะฉะนั้นเราน่าจะมาคำนึงในแง่ที่ว่า ดุลยภาพของธรรมชาติสิ่งแวดล้อม กับสิ่ง ซึ่งมนุษย์ทำขึ้นให้มันอยู่ในลักษณะซึ่งจะได้สัดส่วน เป็นต้นว่าเรื่องของทรัพยากรธรรมชาติ ดินฟ้าอากาศ ตลอดจนกระทั่งสิ่งซึ่งมนุษย์อาจจะผลิต คืออาหารกับจำนวนของพลเมืองซึ่ง มีอยู่ การเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนของมนุษย์กับธรรมชาติแวดล้อมของทรัพยากร ถ้า มนุษย์เพิ่มขึ้นอย่างมากก็จะกระทบกระเทือนถึงความอยู่สุขสบายของมนุษยชาติ ดังนั้นเป็นต้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราจะมานิยามโดยพิจารณาในแง่ของดุลยภาพก็ให้ความคิดกับเราได้ว่า เราหมายถึงปรารถนาถึงสิ่งอะไร ภาวะอะไรอันอยู่ในอุดมการณ์ของเราที่เราจะพึงสงวนรักษา หรือจัดให้มีขึ้น ข้อที่น่าจะพิจารณาอีกประการหนึ่งก็คือท่านผู้แปรญัตติที่ได้อภิปรายไปแล้วนั้น กล่าวเสมือนกับว่าการให้คำจำกัดความหรือคำนิยามนี้น่าจะพิจารณาไปในแง่ถึงว่าจะชี้ให้เห็นว่า เรากระทำหรือไม่กระทำอะไร อันที่จริงการให้คำนิยามนั้น เป็นแต่เพียงการให้ความหมายให้ เราว่าสิ่งซึ่งเราพูดถึงนั้นหมายถึงอะไร ส่วนมาตรการที่จะพึงดำเนินการนั้นจะปรากฏอยู่ใน มาตรการต่างๆ ที่ตามมา คำนิยามในตัวของมันเองนั้นไม่เป็นกฎหมายในแง่ที่ว่า จะพึงบังคับให้ คนกระทำหรือไม่กระทำ คำนิยามเป็นแต่เพียงคำชี้ให้ทราบว่ามันหมายถึงอะไร เพื่อว่าในการที่ จะปฏิบัติการตามกฎหมายนั้นเราจะได้ไปดำเนินการในความหมายซึ่งได้กำหนดเขียนไว้ กระผมขอประทานชี้แจงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านอาจารย์บุญมาครับ

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอสนับสนุนกรรมาธิการ และเห็นว่าบทนิยามที่กรรมาธิการได้ยกร่างนั้นเหมาะสมกว่าของท่านสมาชิกที่สงวนคำแปร ญัตติไว้ แต่กระผมมีข้อสงสัยอยู่ข้อหนึ่งเกี่ยวกับถ้อยคำ คือว่า “ดุลยภาพ” ที่ท่านกรรมาธิการ คนแรกอธิบายว่าตั้งใจจะให้ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “อีควิลิเบียม (equilibrium)” ต้องขอ ประทานอภัยที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในที่นี้เพราะเหตุว่าท่านกรรมาธิการได้พูดถึง ในเรื่องนี้ ที่จริงมีถ้อยคำอยู่ ๒ คำซึ่งเราแปลออกมาจากภาษาอังกฤษและใช้ใกล้เคียงกันมากเท่าที่เคย ผ่านตามมา คำว่า อีควิลิเบียม (equilibrium) นั้น ในภาษาวิชาการ เราแปลว่า สมดุล แต่ว่า

LIRT

คำว่าแบแลนซ์ (balance) เราแปลว่าดุลยภาพ ที่นี้ท่านกรรมาธิการอธิบายตะกี้ว่า คำว่า "ดุลยภาพ" ในที่นี้เนะ ตั้งใจจะให้หมายความถึงอีควิลิเบรียม กระผมก็เกรงว่ามันจะสับสนกัน เว้นแต่ที่ว่าที่กระผมพบเห็นมานั้น ขณะนี้ล้าสมัยไปเสียแล้ว อาจจะมีการบัญญัติศัพท์ขึ้นใหม่ให้ใช้ร่วมกันเสีย คือว่าดุลยภาพแปลว่า อีควิลิเบรียม แล้วก็แบแลนซ์ แปลว่าสมดุล ถ้าเป็นอย่างนั้นก็ใครจะขอความรู้จากท่านกรรมาธิการเพื่อเป็นวิทยาทานด้วยครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล (กรรมาธิการ): ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่ใช่นักภาษาศาสตร์ และก็ด้วยความเคารพต่อท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายมา กระผมมีความเข้าใจตรงกันข้ามกับท่าน เท่าที่กระผมเคยใช้มา อาจจะผิดมาตลอดนะครับ อาจเป็นไปได้ แต่กระผมคิดว่าคำว่า "สมดุล" นั้น เราใช้ในคำของ แบแลนซ์ คือเป็นสแตติก (static) นะครับ ส่วนดุลยภาพนั้นมันเป็น อีควิลิเบรียมใน ไดนามิคคอนเซพท์ (dynamic concept) แต่ว่าอันนี้กระผมไม่เถียงท่านนะครับ แต่ว่าเท่าที่เราเข้าใจมาเป็นอย่างนั้น กระผมไม่ทราบแนวราชบัณฑิตได้มีการนิยามไว้แน่นอนแล้วหรือเปล่า แต่ว่ากระผมเข้าใจว่า ถ้าไม่มีนิยามไว้ก็ยังมี ความสับสนในเรื่องภาษา แต่โดยเจตนารมณ์แล้วหมายถึงอีควิลิเบรียม ซึ่งเป็นไดนามิคคอนเซพท์ครับ ขอบคุณครับ

นายนิคม จันทรวิทุร: ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิคม จันทรวิทุร กระผมสนับสนุนคำนิยามที่คณะกรรมการได้เสนอขึ้นมา เพียงแต่มีคำถามที่จะเรียนคณะกรรมการเกี่ยวกับคำนิยามที่เขียนไว้ตอนท้าย ขออนุญาตอ่าน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชน กระผมเห็นว่าถ้อยคำอันนี้ คำว่า "ดำรงชีพ" นั้น จะรู้สึกจะแคบไปไม่ทราบว่าท่านได้คำนึงถึงปัญหาสำคัญปัญหาหนึ่งเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ก็คือความอยู่รอดความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนส่วนใหญ่ เพราะถ้าเขียนว่า ต่อการดำรงชีพนี้ทันทีทันใดเราก็นึกถึงเรื่องอาชีพ นึกถึงเรื่องอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นปัญหาขัดแย้งอยู่ในทุกวันนี้ ว่าเราจะให้ประโยชน์หรือให้โอกาสฝ่ายไหน ถ้าปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเข้ามา กระผมเห็นว่าเราจะต้องให้ความสำคัญของการอยู่รอด ความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนส่วนใหญ่เป็นหลักก่อน ถ้าความเข้าใจตรงกัน กระผมอยากจะเรียนถามว่า คำว่า "การดำรงชีพ" นี้ได้พิจารณาแล้วหรือยังว่า คลุมไปถึงความหมายที่กระผมได้เสนอไปแล้วครับ ขอขอบพระคุณครับ

LIRT

นายอดุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอข้อคิดเห็นว่า หรือตั้งเป็นข้อสังเกตว่า ความอยู่สุขของประชาชนนั้น น่าจะได้อยู่ในคำประโยคตอนท้าย อันนี้คณะกรรมการก็ได้คำนึงถึงในข้อนี้ การใช้คำว่า “การดำรงชีพ” นี้ไม่หมายความว่าถึงการประกอบอาชีพของประชาชน แต่หมายความว่าในความหมายอย่างกว้าง ซึ่งคณะกรรมการเอง และกระผมเองเป็นส่วนตัว อย่างน้อยที่สุดเห็นว่ามันจะใช้ได้ในความหมายที่อย่างกว้าง และกว้างกว่าคำว่า “อยู่สุขของประชาชน” เสียอีก อันนี้ขอประธานอนุญาตเทียบกับในคำภาษาต่างประเทศ เพราะเหตุว่าในเมื่อพูดถึงคุณภาพของสิ่งแวดล้อม สิ่งซึ่งใช้ติดตามมากก็มีอยู่คำหนึ่ง ควอลิตี้ออฟไลฟ์ (quality of life) คือ คุณภาพของการดำรงชีพ ในที่นี้ในเมื่อเรามาเลือกใช้คำนิยาม แทนที่จะนิยามสิ่งแวดล้อมเรามานิยาม คำว่า “คุณภาพของสิ่งแวดล้อม” ถ้าหากว่าเราจะพูดต่อไปอีกให้สมบูรณ์ ก็น่าจะพูดว่า คุณภาพของสิ่งแวดล้อมและของสิ่งซึ่งมนุษย์ได้กระทำขึ้นนั้น ในแง่ที่ว่าเราจะให้ไปสู่จุดภาวะอันนั้น ก็ตั้งความมุ่งหมายว่า ในภาวะอันนั้นไม่ใช่เป็นภาวะ ซึ่งไม่มีส่วนสัมพันธ์อยู่กับความเป็นจริง แต่เป็นภาวะซึ่งมีส่วนสัมพันธ์อยู่กับวัตถุประสงค์อันเป็นที่สุด นั่นก็คือการดำรงชีพของประชาชน การดำรงชีพในที่นี้หมายถึงการดำรงชีพในแง่ที่เป็นคุณภาพแห่งชีวิต ความอยู่สุขของประชาชนอยู่ด้วย ให้มีความหมายรวมอยู่ถึงแล้วครับ ขอบพระคุณครับ

นายนิธิพัฒน์ ชาลีจันทร์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมเห็นว่าประเด็นที่เรากำลังพูดอยู่เดี๋ยวนี้เป็นเรื่องสำคัญมากนะครับ สำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้ เพราะว่าได้มีท่านผู้แปรญัตติให้มีการเพิ่มมาตราซึ่งผู้ซึ่งละเลยไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้มีความผิดทางอาญานะครับ คือถ้าเมื่อเราผ่านที่แปรญัตติอันนี้ไปด้วยแล้วก็อาจจะทำให้คนเดือดร้อนเป็นอันมาก เพราะว่าผู้แปรญัตติให้ถูกระวางโทษจำคุก ๖ เดือน ปรับไม่เกิน ๑ หมื่นบาท อีกมาตราหนึ่งให้จำคุกไม่เกิน ๑ ปี ปรับไม่เกิน ๒ หมื่นบาท ทั้งหมดนี้นะครับมันเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหรือตีความถึงคุณภาพสิ่งแวดล้อมทั้งนั้นครับ เพราะฉะนั้นถ้าเมื่อเราปล่อยให้คำว่าคุณภาพสิ่งแวดล้อมนี้ออกไปหลวม นะครับคนอาจจะตีความฟุ้งาย ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าเราจะต้องพูดถึงคำว่าสิ่งแวดล้อมนี้ให้มันแน่นอนหรือว่า พรีไซส์ (precise) ลักหน่อยครับ ยกตัวอย่างท่านบอกว่าเช่นเอาคำจำกัดความของคณะกรรมการนะครับ คุณภาพ

LIRT

สิ่งแวดล้อมนั้นจะรับหมายถึงคุณภาพของธรรมชาติ อันนี้ก็แล้วไปนะครับ นี่หมายความว่าคุณภาพของสิ่งที่มนุษย์ได้ทำขึ้นนะครับ อันนี้ใครจะเป็นคนตีความครับว่าสิ่งที่มนุษย์ทำขึ้นเช่นสมมติว่าในบ้านเมืองนี้เราจะปลูกบ้านสร้างเรือนอะไรนี้ครับ แค่นั้นมันถึงจะเข้าสู่คุณภาพครับ สมมติว่ามีใครคนหนึ่งมีราษฎรเขาจะมาขอสร้างตึกหลังหนึ่งขึ้นมา ตีเสียว่า ๑๐ ชั้น คณะกรรมการอาจจะเห็นว่าตึก ๑๐ ชั้นที่เขาสร้างตรงนี้นะครับมันไม่สุดุดาษของบ้านเมืองนี้แล้วก็ได้ ท่านองนี้ และถ้าเมื่อคณะกรรมการเรียกเขามาแล้วเขาไม่สามารถที่จะมาได้หรือว่าเขาเองไม่เห็นว่ามันจะผิดคุณภาพอย่างไรครับ ถ้าเมื่อเราเห็นชอบในที่ประชุมที่ดีให้เป็นความอาญาขึ้นมานะครับ คนนี้ต้องโดนติดคุกถึง ๑ ปีได้ อันนี้ครับ เพราะฉะนั้นกระผมถึงได้พยายามที่จะให้จำกัดคำว่าสิ่งแวดล้อมนี้ให้มันแน่นอนสักหน่อยหนึ่ง โดยเฉพาะเกี่ยวกับในสิ่งที่มนุษย์ได้ทำขึ้น นี่กระผมถึงได้ให้ความรับผิดชอบของคณะรัฐมนตรีที่จะวินิจฉัยคำว่าสิ่งแวดล้อมที่คณะกรรมการอาจจะเรียกคนโน้นคนนี้มาให้อธิบายหรือมาให้ส่งเอกสารต่าง ๆ นี่ครับ จะต้องเป็นสิ่งที่ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้วินิจฉัยแล้วครับเห็นว่ามันจะเสียหายต่อความมั่นคงของชาติ และสวัสดิภาพของประชาชน เพราะฉะนั้นกระผมถึงได้อยากจะให้แน่นอนขึ้นอีกครั้งครับ เพราะว่ากระผมก็อยากจะให้ท่านคณะกรรมการลองอธิบายนะครับว่าสมมติว่าในจังหวัดชัยนาทหรือในจังหวัดจะเชิงเตาอะไรนี้ครับ ท่านจะบอกว่าคุณภาพของสิ่งที่มนุษย์ทำขึ้นออกมาอย่างไร กระผมอยากจะทราบอย่างนั้นนะ สมมติว่าคนเขาจะปลูกบ้านสร้างเรือนหรือจะทำอะไรต่ออะไรขึ้นมาครับ เราจะกำหนดคุณภาพออกมาได้อย่างไร อันนี้นะครับ จะกำหนดออกมาได้อย่างไร

นายทัญญู ณ ถลาง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนตอบท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้กล่าวไปแล้ว รวมทั้งอีกบางท่านที่ได้กล่าวในตอนต้นที่กระผมรู้สึกว่าเป็นต้องขอเสริมจากที่ท่านกรรมาธิการบางท่านได้กรุณาตอบต่อท่านสมาชิกแล้วก็คือว่าประการที่ ๑ ในเรื่องของการดำรงชีพนั้นเป็นเรื่องที่คณะกรรมการเห็นว่าเป็นสิ่งที่ให้ความหมายกว้างขวาง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในความเป็นความหมายที่เชื่อมโยงกับคำว่า "คุณภาพ" คือการดำรงชีพที่พอดี ไม่ใช่ว่ามากเกินไป หรือน้อยเกินไป ลักษณะของความพอดีนั้นเป็นเรื่องซึ่งเราสามารถที่จะกำหนดขึ้นได้ เพราะเหตุว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

LIRT

มีเจตนารมณ์ในการที่จะสร้างหน่วยงานเพื่อที่จะมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานและก็กำหนดมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมหรือที่จะพึงได้ไปปฏิบัติให้เป็นผลดี และมีหน้าที่อันสำคัญประการหนึ่งก็คือว่าในบรรดาสิ่งที่ปฏิบัตินั้นก็จำเป็นที่จะต้องเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อที่จะวินิจฉัยสั่งการในประเด็นของท่านสมาชิกคนที่ ๒ ซึ่งความจริงแล้ว ขอประทานโทษที่ขออนุญาตออกนามคือของคุณนิธิพัฒน์ในประเด็นแรกนั้น ท่านเองไม่ตั้งใจในความหมายของคำว่าดุลยภาพของสิ่งแวดล้อม ซึ่งกระผมจะขอข้ามไป แต่ในประเด็นของสิ่งที่ท่านข้องใจอยู่มาก คือสิ่งที่มนุษย์ทำขึ้นและท่านยกตัวอย่างถึงเรื่องสิ่งก่อสร้าง กระผมอยากจะกระจายความหมายของคำว่าสิ่งที่มนุษย์ทำขึ้นนั้น มันคงหมายถึงทั้งเรื่องสิ่งก่อสร้าง ทั้งสิ่งที่มนุษย์บริโภคใช้ รวมทั้งถ่ายออก ซึ่งสิ่งเหล่านี้ย่อมทำให้เกิดทั้งการสูญเสียทรัพยากร หรือทำให้เกิดของเสียและเป็นพิษเป็นภัยต่อสภาพแวดล้อมได้ โดยเฉพาะสำหรับเรื่องของสิ่งก่อสร้างนั้น เป็นเรื่องที่จะต้องมีการกำหนดมาตรฐานและจำเป็นต้องใช้กฎหมายหลายฉบับด้วยกัน ไม่เพียงแต่เป็นหน้าที่ของเพียงส่วนหนึ่งของสำนักงานแห่งนี้ แต่ว่าเป็นเรื่องที่จะสามารถควบคุมได้โดยพระราชบัญญัติผังเมืองซึ่งเราสภาอันทรกเกียรตินี้ได้ผ่านไปแล้วเมื่อเร็ว ๆ นี้ รวมทั้งกฎหมายที่จะเกี่ยวข้องอีกในภายหลัง คือกฎหมายควบคุมอาคาร เพราะฉะนั้นในประเด็นของการที่จะสร้างสิ่งก่อสร้างอันจะเป็นการไม่เหมาะสมต่อสิ่งแวดล้อมของแต่ละชุมชนนั้นเป็นเรื่องที่จะสามารถมีมาตรการแก้ไขได้ อีกประการหนึ่งที่กระผมขอเน้นอีกครั้งหนึ่งก็คือว่าในมาตราต่อไปที่เราจะพิจารณาถึง เราจะเห็นถึงหน้าที่ของทั้งกรรมการและตัวสำนักงานในอันที่จะศึกษาวิจัยหาข้อมูลและทำเป็นข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อที่จะให้สามารถดำเนินการให้เกิดผลในทางด้านการรักษาคุณภาพของสิ่งแวดล้อมอันเป็นเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอขอบคุณ

นาวาเอก เจริญ เจริญรัตน์ภาคย์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เจริญ เจริญรัตน์ภาคย์ ถึงแม้ว่ากรรมาธิการจะได้อธิบายความหมายของดุลยภาพกับคุณภาพในคำจำกัดความของสิ่งแวดล้อมแล้ว กระผมขอภัยที่รู้สึกความเห็นว่ามีไม่เห็นด้วยกับคำจำกัดความของคณะกรรมการ ที่ได้ร่างขึ้นมาใหม่ ความจริงในข้อความของคณะกรรมการที่เขียนไว้ก็รู้สึกว่ามันจะขัดกันอยู่ในตัว คือไปพูดว่าคำว่า "คุณภาพสิ่งแวดล้อม" ไปแปลความหมายถึง

LIRT

ดุลยภาพซึ่งคำว่า “ดุลยภาพ” ซึ่งมีท่านผู้มีเกียรติได้แปลเป็นภาษาอังกฤษอีควิลีเบรียม (equilibrium) หรือว่า แบแลนซ์ (balance) แต่ความจริงคำสองคำนี้มันคล้ายคลึงกันมาก เท่าที่ กระผมทราบมา แต่คำว่า “ดุลยภาพ” นี้มันไม่ใช่คุณภาพ ความจริงมันอาจจะเกี่ยวข้องกัน ก็จริง สมมติว่าเหตุการณ์ในธรรมชาติที่มันเกิดขึ้นอย่างเมื่อเร็ว ๆ นี้ ซึ่งเราคงอ่านหนังสือพิมพ์ กันหรือในวัน ๒ วันนี้ว่าที่ประเทศไต้หวัน เมืองราวูล์ดีซึ่งแผ่นดินไต้หวันมีคนตายอย่างน้อย ๕ พันกว่าคนหรือในประเทศออสเตรเลียเมืองดาร์วิน มีพายุไซโคลนพัดบ้านเมืองพังเกือบหมด ก็มากมายและก็คนตายเป็นจำนวนมากอันนี้มันก็เป็นเรื่องที่..... มันก็เกิดความไม่เป็นดุลยภาพ หรือความไม่สมดุลของธรรมชาติซึ่งเกิดจากธรรมชาติ แต่คุณภาพของสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น นี้มันไม่ใช่ดีเสมอไป จริงอยู่บางครั้งปรากฏการณ์ของธรรมชาติซึ่งเกิดความไม่สมดุลภาพนี้ จะทำให้มีผลดีก็ได้ ซึ่งจะยกตัวอย่างกับพายุดีเปรสชันเข้ามาเราได้ฝนมาก ซึ่งถ้าไม่มีดีเปรสชัน ชาวนา ก็ขาดฝน อันนี้ก็นับว่าเป็นประโยชน์ แต่ในทำนองเดียวกันถ้าพายุมันรุนแรง ฝนตก น้ำท่วม คนตายมาก อันนี้มันก็ไม่เป็นประโยชน์ ปรากฏการณ์มันคล้าย ๆ กัน เพราะฉะนั้น กระผมรู้สึกคำจำกัดความของคณะกรรมการนี้รู้สึกว่าจะใช้คำว่า “คุณภาพ” กับ “ดุลยภาพ” นี้มันไม่ค่อยเข้ากัน สำหรับความเห็นของกระผมรู้สึกว่าร่าเริงซึ่งเกี่ยวกับคำว่า “สิ่งแวดล้อม” นั้น คือว่าที่คณะกรรมการได้ขีดฆ่าออก สิ่งแวดล้อมหมายความว่าสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ตาม ธรรมชาติโดยธรรมชาติ หรือโดยที่มนุษย์ทำขึ้นนั้นจะเหมาะสมกว่าคำของกรรมการที่ได้ แก่ขึ้นมาใหม่ ขอขอบคุณครับ

นายอดุล วิเชียรเจริญ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเรียน ตอบชี้แจงท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ๒ ท่านซึ่งได้พูดไปเป็นคนสุดท้าย ท่านแรกคือท่านที่ได้ ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ท่านได้กล่าวเป็นประเด็นว่า คำจำกัดความจำเป็นจะต้องให้มันแน่ชัด เพราะเหตุว่ามีความสำคัญโดยที่ได้มีผู้ขอสงวนแปรญัตติที่จะให้ลงโทษบุคคลผู้ซึ่งไม่ให้ความ ร่วมมือแก่คณะกรรมการ คำกล่าวของท่านนั้นถ้าพิจารณาโดยไม่ดูมาตราต่าง ๆ ก็เห็นว่า อาจจะน่ากลัว แต่ความจริงโปรดพิจารณาดูจะเห็นว่าคำจำกัดความนั้นไม่ว่าจะให้คำจำกัดความ จากในแง่ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อม หรือในแง่ที่เป็นคุณภาพสิ่งแวดล้อมก็ตาม หรือจะเอาคำจำกัด ความของท่านมาใช้เองที่ท่านเสนอขอแปรญัตติก็ตาม ผลของการที่จะให้มีบทกำหนดโทษซึ่ง

LIRT

ก็ยังไม่แน่ว่าจะมีหรือไม่ สมมติว่าถ้าจะมีบทกำหนดโทษดังกล่าว การให้คำจำกัดความในแง่หนึ่งแง่ใดหรือของท่านเองก็จะเป็นไปเกี่ยวกับบทกำหนดโทษแต่อย่างใด บทกำหนดโทษซึ่งมีผู้เสนอขอแปรญัตตินั้นเป็นไปในลักษณะที่จะให้มีบทลงโทษบุคคลผู้ซึ่งไม่ให้ความร่วมมือแก่คณะกรรมการในการที่คณะกรรมการขอเอกสาร ขอข้อความหรือเรียกตัวมา มันไม่ได้เกี่ยวกับการลงโทษที่ว่าไม่มีความเข้าใจในเรื่องของคำนิยาม ไม่ว่าจะเป็นในแง่คุณภาพหรือในแง่สิ่งแวดล้อม มันไม่มีส่วนที่ไปเกี่ยวข้องกับคำนิยามแม้แต่ประการใด ด้วยเหตุนี้กระผมจึงได้เรียนตั้งแต่ตอนแรกว่า คำนิยามนั้นเป็นแต่เพียงการชี้ถึงความหมายว่าเราหมายถึงอะไร แต่มาตรการต่าง ๆ ที่จะดำเนินการอย่างไรเป็นอยู่ไปตามบทบัญญัติที่ปรากฏต่อไป การที่จะมีบทกำหนดโทษจะไม่มีเป็นการไปลงโทษบุคคลโดยจำเป็นหรือไม่จำเป็น โดยที่เข้าใจหรือไม่เข้าใจบทนิยาม หรือว่าบทนิยามกว้างขวางแคบประการใดไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกันแต่ประการใดทั้งสิ้น กระผมขอเรียนตอบท่านสมาชิกที่เพิ่งนั่งลงไป ที่ท่านยกขึ้นมาพูดว่าคำว่า “ดุลยภาพ” นั้นมันไม่มีจุดที่จะพึ่งพาได้ ท่านได้ยกตัวอย่างประกอบด้วยซ้ำว่าการไม่มีดุลยภาพในบางขณะจากในแง่ของท่านคือที่มีดีแปรสั่นมากก็อาจจะเป็นผลดีก็ได้เพราะทำให้ฝนตกหนัก ดังนั้นเป็นต้น กระผมใคร่จะขอชี้ว่าจุดดุลยภาพนั้นมีอยู่ โลกของเราทั้งโลกนี้เป็นโลกแห่งระบบสมดุล มีความเพียพอติของสิ่งมีชีวิต ของสิ่งซึ่งเป็นสสารที่แปรสภาพออกไปในรูปต่าง ๆ การกระจายจากธาตุซึ่งเป็นธาตุแท้เข้าสู่สสารรวม ตัวอย่างของระบบสมดุลที่มีอยู่ในโลกของเรานี้ เราจะเห็นได้อย่างในแง่ง่าย ๆ เป็นแบบจำลองง่าย ๆ คือบ่อตามธรรมชาติที่มีอยู่ที่ไหน มีสิ่งที่มีชีวิตอยู่ในบ่อนั้น มีพืชได้น้ำ บนน้ำ มีสัตว์ซึ่งมีชีวิตเล็ก ๆ แพลงตัน ปลาเล็กปลาใหญ่ สัตว์อื่น ๆ การหมุนเวียนของสสารในบ่อธรรมชาตินั้นเป็นไปในลักษณะซึ่งสิ่งเสียซึ่งถ่ายออกมาจากสิ่งหนึ่งเป็นต้นว่าปลาก็ออกไปเป็นอาหารของพืช คาบอนไดออกไซด์ซึ่งไม่เช่นนั้นจะเป็นภัยต่อสิ่งมีชีวิต คือพวกปลาหรือสัตว์อื่นที่อยู่ในน้ำ พืชก็ดูดเข้าไปพวกแร่ธาตุต่าง ๆ ก็กระจายไปเป็นอาหารของพืชสัตว์เล็ก ๆ ก็ได้อาศัยสิ่งซึ่งเน่าเปื่อย ซึ่งไม่เช่นนั้นจะเป็นภัยต่อสิ่งที่มีชีวิตได้กินเป็นอาหาร สัตว์ใหญ่ก็กินสัตว์เล็ก ปลาใหญ่กินปลาเล็ก หมุนเวียนไปในลักษณะซึ่งมีการเปลี่ยนสภาพของสสารสิ่งต่าง ๆ จุดสมดุลอยู่ที่ว่า มีความพอติของสิ่งมีชีวิตที่จะมีอยู่ได้ และการเปลี่ยนสภาพของสสารในลักษณะซึ่งช่วยให้ระบบแห่งชีวิตอยู่ในบ่อนั้นเป็นไปไ้ระบบสมดุลเช่นนี้เราทำเทียมขึ้นได้ในอ่างปลาสมดุล มีปลาอยู่อีกจำนวนไม่มาก

LIART

มีน้ำอยู่ในนั้นซึ่งมีจุลินทรีย์อยู่พอควรและมีพืช การเปลี่ยนแปลงการแปรสภาพของสสารในอ่างปลาสมดุลนั้นจะทำให้ปลานั้นมีชีวิตอยู่ได้ ถ้าปลาเพิ่มจำนวนขึ้นเกินกว่าอัตราส่วนของ การแปรสภาพของสสารอื่นที่จะไปเป็นอาหารของปลา ปลาก็จะพอมแล้วในที่สุดก็จะตายไป แต่เราก็เข้าไปแทรกแซงโดยการให้ออกซิเจนให้ลงในน้ำเพื่อให้หน้าหมุนเวียนเพื่อที่จะให้ออกซิเจนมาได้ อันนี้ก็ทำให้เกิดสภาพสมดุลในชั่วขณะหนึ่ง โดยที่มนุษย์ก้าวเข้าไปแทรกแซงแต่ก็จะทำได้ถึงจุด ๆ หนึ่งเท่านั้น เพราะฉะนั้นจุดสมดุลเช่นนั้นภาวะเช่นนั้นมันมีอยู่ในธรรมชาตินี้เองเป็นสิ่งที่ เป็นเงื่อนไขสำคัญของการที่มนุษย์ชาติทั้งมวลจะดำรงชีวิตอยู่ได้หรือไม่ จุดนี้คือจุดซึ่งเรามุ่งที่จะสงวนรักษาและส่งเสริมให้มีขึ้น การที่จะมีภาวะอันหนึ่งอันใดมาแปรสภาพชั่วขณะอาจจะเกิดขึ้นได้ แต่อันนั้นมันจะมีผลเป็นการกระทบต่อภาวะที่เราเรียกว่าเป็นสมดุลในส่วนรวมส่วนใหญ่หรือไม่ เป็นอีกเรื่องหนึ่ง การที่เราจะมาพิจารณาว่ามีดีเปรสชันลูกหนึ่งเกิดขึ้นมา เราพิจารณาในแง่ซึ่งประเทศหนึ่งประเทศใดหรือดินแดนในจำนวนมีเนื้อที่เล็ก ๆ ซึ่งได้รับผลกระทบก็ถูกก็เป็นการถูกกระทบกระเทือน แต่ในแง่ส่วนรวมของสากลโลกของโลกทั้งหมด อันนี้ก็เป็น การที่แปรสภาพเปลี่ยนแปลงอยู่ภายในของระบบของโลกมนุษย์ทั้งหมด แต่จุดสำคัญก็คือว่า สิ่งที่เราเป็นห่วงนั้นมนุษย์เรากำลังก้าวเข้ามาแทรกซึมโดยการตัดป่าไม้ออกหมด แล้วก็ตัดกันในทุกประเทศกำลังปล่อยแก๊สพิษ กำลังทำสิ่งต่าง ๆ มนุษย์กำลังเพิ่มขึ้นทั่วโลกอย่างมากมายมหาศาล เราพิจารณาทั้งในแง่ซึ่ง เป็นความสมดุลในชั่วระยะเวลาอันยาวไม่ใช่แต่ขณะหนึ่งขณะใด ที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างดีเปรสชัน แต่พิจารณาในแง่ส่วนรวมช่วงระยะยาวที่ว่าโลกทั้งโลกจะเปลี่ยนแปลงจะถูกกระทบกระเทือนเพียงใด ถ้าหากว่าเกิดความไม่สมดุลขึ้น หรือประเทศเราในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบ แต่เป็นอาณาเขตที่กว้างขวางพอสมควร มีประชาชนอยู่กินอาศัย ถ้าป่าไม้ถูกตัดไปอย่างมาก จำนวนพลเมืองเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก อาหารไม่เพียงพอ หรือเกิดบ้านช่องมากตัวเมืองมาก ไม่มีการวางแผน ไม่มีอะไรต่ออะไร การทำลายสิ่งโสโครกสิ่งเสีย ซึ่งเราไม่สามารถจะแปรสภาพสิ่งเสียให้กลับมาเป็นคุณ หรือถ้าแปรเป็นคุณไม่ได้ก็แปรไปในลักษณะซึ่งจะไม่ใช่เป็นพิษ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราเห็นว่าเป็นการกระทบกระเทือนต่อการดำรงชีพของประชาชน พิจารณาในแง่นี้ดูสภาพ ทางคณะกรรมการเห็นว่ามิได้และเป็นสิ่งที่เราควรจะสงวนรักษาเป็นภาวะอันเป็นอุดมการณ์ ซึ่งถ้าจะมีพระราชบัญญัตินี้ พระราชบัญญัตินี้ก็น่าที่จะตั้งเอาไว้เป็นเข็มเพื่อที่

LIRT

จะดำเนินการให้ได้ตามนั้น ขอบพระคุณครับ

หม่อมราชวงศ์จักรทอง ทองใหญ่: ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ดูในร่างนี้ ก็มีคำวนิยามศัพท์คุณภาพของสิ่งแวดล้อม ส่วนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่แปรญัตติไว้ขอเสนอ แปรญัตติพูดถึงสิ่งแวดล้อมเท่านั้น กระผมเห็นว่าถ้าเผื่อจะใช้คำว่า “คุณภาพสิ่งแวดล้อม” ซึ่งให้ตรงกับตัวร่างพระราชบัญญัติแล้ว กระผมอยากจะขอเสนอแก้ไขเพิ่มเติมเพียงเล็กน้อย เพื่อจะให้มันรู้สึกว่าจะแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่ได้เอียงกันอยู่ คือว่าถ้าเผื่อแก้ว่าคุณภาพสิ่งแวดล้อม หมายความว่าสภาพของธรรมชาติอันได้แก่สัตว์ ดินและพืช น้ำ อากาศและทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ และสิ่งที่มนุษย์ทำขึ้นที่อาจกระทบกระเทือนต่อการดำรงชีพและสวัสดิภาพของประชาชน ก็รู้สึกว่าจะใช้ร่างตามแบบนี้ ตามที่กระผมเสนอมาก็อาจจะครอบคลุมได้ทุกอย่างตรงตามความหมายของท่านผู้แปรญัตติและทางคณะกรรมการธิการ เพราะว่าที่กระผมเห็นว่าสิ่งที่สำคัญทางในด้านนี้คือว่าภาพของธรรมชาติ ถ้าเผื่อจะอ่านสั้น ๆ ก็หมายความว่าสภาพของธรรมชาติ ที่อาจกระทบกระเทือนต่อการดำรงชีพและสวัสดิภาพของประชาชนที่นี้ถ้าเผื่อว่าเมื่อจะเติม คำว่าขยายความคำว่าธรรมชาติ ได้แก่อะไรบ้าง ก็ได้แก่สัตว์ พืช ดิน น้ำ อากาศ ทรัพยากร ธรรมชาติต่าง ๆ และสิ่งที่มนุษย์ได้ทำขึ้นซึ่งเป็นการขยายความคำว่า “ธรรมชาติ” ในที่นี้ กระผมก็อยากจะขอเสนอแก้ไขเป็นดังนี้ครับ

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล (กรรมาธิการ): ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการ ขอขอบคุณท่านสมาชิกที่ได้เสนอขอแก้ไขซึ่งเป็นการลอมซ่อม แต่ว่าคณะกรรมการเห็นว่า ยังไม่สามารถที่จะรับข้อเสนอของท่านได้ ทั้งนี้เพราะว่าถ้าหากว่ารับตามของท่านแล้วนี้คำจำกัดความนี้กรรมาธิการเกรงว่าจะไม่มีความหมาย ถ้าหากว่าแก้คุณภาพสิ่งแวดล้อมหมายถึง สภาพของธรรมชาติ ถ้าอย่างนั้นสภาพอะไรก็ได้ สภาพที่จะเลวร้ายอย่างไรก็ได้ อันนี้กระผมอยากจะขอชี้ว่าอย่างนี้ คำว่าดุลยภาพนั้นเป็นลักษณะหนึ่งซึ่งพึงประสงค์ ความจริงเราไม่จำเป็นที่จะต้องนิยามคำว่า “คุณภาพ” จากในด้านของดุลยภาพ เราอาจจะนิยามในทางด้านอื่น ก็ได้เช่นนิยามว่าคุณภาพสิ่งแวดล้อมหมายถึงประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานของระบบอะไรสักอย่างหนึ่ง อันนี้ก็ย่อมกระทำได้ คำว่า “ประสิทธิภาพ” นั้นหมายความว่า เป็นการกระทำซึ่งมีลักษณะว่า ใช้ทรัพยากรที่จำกัดให้ได้ผลประโยชน์สูงสุดหรือนัยตรงกันข้ามให้

LIRT

ทรัพยากรจำนวนหนึ่ง ใช้ทรัพยากรที่น้อยที่สุดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ คือในการนิยามคำว่าคุณภาพนั้นจะต้องมี ควอลิตีตีฟ อีเลเมนต์ (qualitative element) คือมีส่วนของการแสดงถึงลักษณะที่เราต้องการ ถ้าเรานิยามว่าสภาพเป็นแล้วสภาพอะไรก็ได้ ถ้าอย่างนั้นกระผมคิดว่าคำจำกัดความนี้ไม่มีความหมาย เพราะฉะนั้นอยากจะขอความกรุณาท่านสมาชิกว่า คณะกรรมาธิการขอคงไว้ตามเดิม ขอบพระคุณมากครับ

นางเอก เจริญ เจริญรัชต์ภาคย์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเวลาเล็กน้อย เพื่อขอข้อความเข้าใจเพื่อความถูกต้องที่ท่านกรรมาธิการผู้หนึ่งได้กรุณาให้คำอธิบายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม คือขอเอย่ยามคือดอกเตอร์อดุล วิเชียรเจริญ ที่ท่านกล่าวว่าตัวอย่างที่กระผมยกมานั้นเป็นเรื่องเฉพาะบริเวณเล็กเกิดชั่วคราวหรือในวิชาเฉพาะบางอย่างนั้นความจริงแล้วเรื่องที่กระผมยกตัวอย่างนั้นเกี่ยวข้องกับอากาศ คือภาวะแวดล้อมของอากาศซึ่งเราก็คงทราบว่าภาวะแวดล้อมของอากาศนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องเล็ก เป็นเรื่องใหญ่ เกี่ยวข้องกับทุก ๆ คน สมมุติว่าถ้าเราไม่มีอากาศเราก็คงไม่มีมานั่งอยู่ในที่นี่ได้เป็นเวลานานแล้วแล้วก็ตัวอย่างที่กระผมยกมานั้นเพียงแต่ตัวอย่าง คือ ๒ อย่าง ไม่ใช่ชั่วคราว คือแผ่นดินไหวกับพายุไซโคลนในเมืองออสเตรเลีย เป็นเรื่องเกิดเกือบจะทั่วโลกคือไม่ทั่วทุกกระเปียดนิ้วของโลกแต่เกิดขึ้นทั่วโลกและไม่ใช่เกิดเฉพาะในวันสองวันนี่ เกิดมาเท่าที่มนุษย์จะจำประวัติศาสตร์ได้ว่ามีข้อมูลเท่าไร ประวัติศาสตร์เราจำได้เท่าไรมันเกิดมาอย่างน้อยนานกว่านั้น และอีกประการหนึ่งในข้อที่กระผม ขอสุดท้ายไม่เห็นด้วยกับคำจำกัดความของคณะกรรมาธิการคือกระผมก็ได้เรียนแล้วว่าไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับว่า คำว่า "คุณภาพ" จะเป็นคำเดียวกับ ดุลยภาพ ขอขอบคุณครับ

นายบุญถิ่น อัตถากร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอสนับสนุนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ซึ่งขอแก้ไขเล็กน้อย ขอเอย่ยาม คือหม่อมราชวงศ์จักรทอง ทองใหญ่จะกว้างขวางกระจัดรัดและครอบคลุมดี แต่กระผมก็ไม่อยากจะชี้แจงทั้งเหตุผล เพราะว่าท่านผู้มีเกียรติก็เป็นผู้ที่ทรงปัญญาคงพิจารณาได้ถูกต้อง แต่ก็ใคร่จะขอทราบเรียนเกี่ยวกับคำว่าที่พูดถึงกันด้วยดุลยภาพในระยะเวลา ๔๐ ปีที่ผ่านมาเท่าที่กระผมจำได้ใน อีควิลิเบรียม (equilibrium) ในวิทยาศาสตร์นี้เราใช้คำว่า "สมดุล" ซึ่งคนทั่วไปอ่านสั้น ๆ ว่าสมดุล นี่ใช้กันมานานไม่น้อยกว่า ๔๐ ปี เป็นที่ยอมรับกัน ทั้งนี้สำหรับคำว่าเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมนี้กระผม

LIRT

ก็เคยเห็นคือเขาใช้กับคำว่า อีควิลิเบรียมออฟเนเจอร์ (equilibrium of nature) ก็เคยเห็น แต่ในระยะหลัง ๆ นี่หายไป เข้าใจว่ามันอาจจะยากไปสำหรับคนธรรมดากระมังก็เห็นแต่คำว่า บาแลนซ์ออฟเนเจอร์ (balance of nature) เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าอยากจะใช้คำว่า บาแลนซ์ออฟเนเจอร์ ก็ไม่น่าจะใช้คำว่า สมดุล ขอขอบพระคุณครับ

นายอวย เกตุสิงห์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอสนับสนุนท่านสมาชิกที่เสนอคำแปรญัตติไว้ใน ๒ แ่ง ในประเด็นแรกเกี่ยวกับคำว่า “ดุลยภาพ” ในเรื่องที่เราพูดถึงนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องของเทคโนโลยี แต่เป็นเรื่องของธรรมชาติที่โลกกำลังสนใจเรื่องสภาพแวดล้อมเป็นอย่างมาก ก็เพราะกลัวว่าการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมนั้นจะทำให้มนุษย์อยู่ไม่ได้และในที่สุดก็จะหมดมนุษยชาติไป ฉะนั้นที่เราจะต้องสนใจไม่เพียงแต่การดำรงชีพของประชาชนแต่ต้องนึกถึงอนามัยและแม้ถึงกระทั่งการสืบพันธุ์ของมนุษย์ด้วย เพราะว่าการเปลี่ยนแปลงบางอย่างในสิ่งแวดล้อมนั้นอาจจะทำให้การสืบพันธุ์ของมนุษย์เสื่อมไป จนในที่สุดมนุษย์ไม่มีเหลือก็ได้ สำหรับคำว่า “ดุลยภาพ” กระผมอยากจะกราบเรียนว่าในธรรมชาตินั้นไม่มีเหมือนในสมมุติ อีเควชัน (equation) หรือว่าในโรงงานที่ว่าอะไรจะมาหยุดที่จุดใดจุดหนึ่งได้ กระผมคิดว่าคงจะไม่พูดเกินความจริงไป ถ้าจะกล่าวว่าคำว่า “อีควิลิเบรียม” ในธรรมชาตินั้นดูเหมือนจะไม่มี เรามีแต่คำว่า ขอประธานโทษต้องใช้คำภาษาอังกฤษชั่วคราวนะครับ มีแต่คำว่า บาแลนซ์ (balance) และบาแลนซ์ในธรรมชาตินั้นก็ เป็น ไดนามิค บาแลนซ์ (dynamic balance) ซึ่งกระผมเคยใช้คำว่า ดุลยภาพแกว่งไกว เพราะว่าสิ่งแวดล้อมในธรรมชาตินั้นมันเกี่ยวโยงกันอย่างที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้กล่าวมาแล้ว มันเกี่ยวโยงซึ่งกันและกัน ไม่ได้มีเฉพาะเป็นคู่ ๆ ตายตัวไป อากาศมีความชื้น มีอุณหภูมิ มีความกด อาจจะมีรังสีต่าง ๆ อีกมากมาย และในอากาศนั้นก็มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงอย่างใดอย่างหนึ่งก็ย่อมกระทบกระเทือนไปถึงความเป็นอยู่ หรือสภาพของส่วนประกอบอื่น ๆ อีกด้วยไปด้วยกันและในที่สุดการแกว่งไกวนั้นก็จะไปหยุดที่จุดชั่วคราว แต่แล้วก็จะเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างอื่นทำให้แกว่งไกวต่อไปอีก ในสภาพที่เราว่าอยู่สบายอย่างเดี๋ยวนี้นี้ที่จริงก็ไม่ใช่เป็นของตายตัวไม่มีใครบอกได้ว่าอุณหภูมิอากาศเท่านั้นเท่านี้ คนยังจะอยู่สบาย การทดลองวิทยาศาสตร์แสดงว่าอุณหภูมิที่เราบอกว่าอยู่สบายนั้น อาจจะเปลี่ยนแปลงได้ตั้ง

LIRT

๑๐-๒๐ องค์ฯ แล้วแต่การเปลี่ยนแปลงในส่วนอื่น ๆ เช่นความขึ้นเพราะฉะนั้นการที่เราจะเอาคำว่า "ดุลยภาพ" มาใส่เข้าไปในคำนิยาม คำว่าสิ่งแวดล้อมนี้กระผมรู้สึกว่าเป็นคำที่จะหาจุดหยุดไม่ได้ จะยึดเป็นมาตรฐานอะไรไม่ได้ ไม่มีใครจะบอกได้ว่าดุลยภาพของอะไรที่ตรงไหน เป็นสิ่งที่เราต้องการ เพราะว่ามันเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าคำว่า "ดุลยภาพ" ในที่นี้ไม่ควรจะใช้ กระผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้หนึ่งที่ได้กล่าวว่าคำจำกัดความกล่าวถึงสิ่งแวดล้อมอย่างเดียว อันนี้กระผมเองได้เคยเสนอแปรญัตติแต่บังเอิญกระผมไม่ทราบว่ามีกรณัดให้มาชี้แจงเมื่อไรจึงไม่ได้มา ในนั้นกระผมแยกเป็นสองตอน ตอนหนึ่งคำจำกัดความของสิ่งแวดล้อม และตอนที่สองเป็นคำจำกัดความของคุณภาพซึ่งกระผมเห็นได้ว่าควรจำกัดให้หมายความถึงเฉพาะคุณภาพของสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องหรือมีอิทธิพลถึงการครองชีวิตและความเป็นอยู่ ตลอดจนสุขภาพอนามัยของคนเท่านั้น คือจำกัดเฉพาะที่เกี่ยวกับคนที่ไม่เกี่ยวเราก็กไม่จำกัด ไม่สนใจด้วย เพราะฉะนั้นในเรื่องคำจำกัดความนี้กระผมเห็นว่าคำจำกัดความของท่านกรรมาธิการนั้นแคบไปและกว้างไป กว้างไปคือบอกว่าทุกอย่างหมดเลยที่สิ่งมนุษย์ แม้มนุษย์ทำขึ้นอะไรต่าง ๆ นี้ ซึ่งรวมอันนี้หมดไม่ได้บอกว่าสิ่งแวดล้อมประเภทไหนหรือสิ่งที่มนุษย์ทำขึ้นประเภทไหน ซึ่งอาจจะมียันตรายอย่างที่ท่านสมาชิกได้กล่าวแล้วว่าคนอาจจะถูกฟ้องโดยไม่มีเหตุผลเลย ที่กระผมว่ากว้างไปก็ในแง่นี้ ส่วนที่ว่าแคบไปก็เพราะว่ารู้สึกว่าการจะบ่งว่าที่เราสนใจในร่างพระราชบัญญัตินี้นั้นเป็นเฉพาะลักษณะของสิ่งแวดล้อมที่รบกวนหรือมีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์เท่านั้นเอง ที่จะรบกวนถึงสัตว์หรือต้นไม้หรืออากาศ นั้นก็เป็นผลสะท้อนหรือเป็นปลายทางอีกทีหนึ่งที่เราน่าสนใจจริงๆ คือมนุษย์ ความเป็นอยู่ของมนุษย์อาจถูกรบกวนในตอนท้ายหลังจากที่สมมุติว่าต้นไม้ถูกทำลายไปหมดแล้วเท่านั้นก็ได้ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่ากระผมขอสนับสนุนคำนิยามของท่านสมาชิกที่เสนอข้อแปรญัตติ ขอขอบพระคุณครับ

นายสิปพนธ์ เกตุทัต : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สิปพนธ์ เกตุทัต ใครจะขอกราบเรียนท่านประธานว่ากระผมมีความเห็นสอดคล้องกับคณะกรรมการที่ได้ नियามคุณภาพของสิ่งแวดล้อม และกระผมมีข้อสงสัยอยู่หนึ่งประการสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวรรคสุดท้ายที่เขียนว่า "ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชน" ปัญหาที่มีอยู่เมื่อ

LIRT

เวลาที่มีการตีความว่า ดุลยภาพแบบไทน์ถึงจะเป็นคุณภาพของสิ่งแวดล้อมที่ดี ถ้าเราตีความว่าเป็นดุลยภาพของธรรมชาติเพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชน เรายังมุ่งไปที่ตัวมนุษย์เป็นใหญ่คิดว่ามนุษย์นี้วิเศษกว่าของทุกสิ่งทุกอย่างก็มุ่งมาเพื่อประโยชน์ของมนุษย์ เมื่อมุ่งมาเพื่อประโยชน์ของมนุษย์มักจะมุ่งไปถึงประโยชน์เฉพาะหน้า เช่น การทำโรงไฟฟ้า นิวเคลียร์ก็เป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ แต่ว่าในระยะยาวนั้นเรามากจะไม่ได้คำนึงหรือไม่มีความสามารถที่จะหยั่งรู้ได้ ด้วยเหตุดังนี้กระผมจึงมองเห็นว่าบรรคสุดท้ายที่ว่า “เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชน” นั้น ดูอาจจะเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมในระยะยาว จึงใคร่จะขอกราบเรียนเสนอต่อคณะกรรมการว่าอาจจะเปลี่ยนบรรคสุดท้ายนี้เป็น “ทั้งนี้เพื่อความสมบูรณ์สืบไปของมนุษย์และธรรมชาติ” ท่านจะขัดข้องหรือไม่ อันนั้นเป็นประเด็นที่หนึ่ง ประเด็นที่สองที่ได้มีการกล่าวถึงคำว่า “ดุลยภาพ” หรือ “สมดุล” นั้นในทัศนะของกระผม กระผมเห็นว่าศาสตร์ต่าง ๆ ในประเทศไทยที่ใช้กัน โดยเฉพาะวิทยาศาสตร์นั้น คำว่า “สมดุล” เรามักจะหมายถึงความพอดีกันความพอเหมาะกันระหว่างของสองสิ่งหรือสามสิ่ง แต่ถ้ามองมีหลาย ๆ สิ่งเรามากจะใช้คำว่า “ดุลยภาพ” คือสภาพแห่งสมดุลหลาย ๆ อย่าง เพราะฉะนั้นในที่นี้ที่คณะกรรมการใช้คำว่า “ดุลยภาพ” น่าจะชอบแล้ว ก็ขอสรุปสั้น ๆ ว่าใคร่จะขอต่อรองกับท่านกรรมการว่าในบรรคสุดท้ายนั้นอย่ามุ่งเอามนุษย์เป็นหลัก น่าจะคำนึงถึงทั้งมนุษย์และธรรมชาติ ก็โดยขอเสนอให้แก้เป็น “ทั้งนี้เพื่อความสมบูรณ์สืบไปของมนุษย์และธรรมชาติ” ท่านจะขัดข้องหรือไม่ ขอบขอบคุณ

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล (กรรมการ): ท่านประธานที่เคารพ ที่ท่านสมาชิกได้ขอต่อรองแก้ไขประโยคสุดท้ายนั้น คณะกรรมการได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าความจริงความหมายก็เหมือนกัน แต่ว่าถ้าหากว่าจะให้มีความสบายใจเพิ่มขึ้นก็คือว่าเน้นในเรื่องเราจะต้องดูแลประโยชน์ในระยะยาว ก็คณะกรรมการก็ไม่ขัดข้อง แต่ว่าทั้งหมดนี้ความจริงเราก็ทำเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาตินั่นเอง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านเห็นด้วย คณะกรรมการก็ไม่ขัดข้องที่จะแก้ตามที่ท่านสมาชิกเสนอ

นายวิชา เศรษฐบุตร: ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิชา เศรษฐบุตร ขอบคุณที่ให้โอกาสกระผมขึ้นมาชี้แจงข้อคิดเห็น สิ่งที่กระผมจะพูดนั้นจะครบเห็นจะต้องเกี่ยวกับ

LIRT

ถ้อยคำที่กรรมการได้พูดไปตั้งแต่ตอนต้น ซึ่งกระผมก็จำเป็นจะต้องเอามาอ้าง เพราะว่าในการพิจารณาเรื่องนี้นั้น กระผมมาด้วยใจเป็นกลางคือว่าก็เห็นใจว่าคำแปรญัตติของสมาชิก ขอกล่าวนามคือคุณนิธิพัฒน์นั้นก็เป็นอย่างดี แต่ในเวลาเดียวกันของกรรมการท่าน ก็มุ่งรักษาผลประโยชน์อันระยะยาว กระผมมีสองประเด็นที่อยากจะกราบเรียนก็คือว่า กระผม ไม่มาทำวิทยานิพนธ์เรื่องวิชาการธรรมชาตินะครับ กระผมคิดว่าร่าง พ.ร.บ. นั้นได้ออกมาก็ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๗๗ และมาตรา ๘๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ นั้นเขียนไว้ว่า “รัฐพึงบำรุงรักษาความสมดุลของสภาพแวดล้อมและความงามทางธรรมชาติรวมทั้งป่าไม้ ดินน้ำ ลำธาร และน่านน้ำ” มาตรา ๘๓ กล่าวไว้ว่า “รัฐพึงบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมให้สะอาดและพึงจัดสิ่งที่เป็นพิษซึ่งทำลายสุขภาพและอนามัยของประชาชน” ในเรื่องของดุลยภาพอันนี้ะครับกระผมก็คิดว่าความจริงกระผมไม่ค่อยสบายใจนักหรอกว่า ที่เราต้องการจะรักษาสภาพแวดล้อมนี้เราจำเป็นจะต้องควบคุมกันไปมากหน่อย ที่นี้เมื่อได้รับหลักการมาแล้วกระผมก็ไม่อยากจะโต้เถียงอะไรนักกระผมพอใจว่าในคำอธิบายของท่านกรรมการอาจารย์ไพจิตร ก็ได้กล่าวถึงว่าดุลยภาพที่ท่านเขียนไว้นั้นหมายถึงดุลยภาพที่ไม่คงที่นักเป็นตามไปชั่วระยะหนึ่งซึ่งยอมรับว่าเป็นดุลยภาพที่กระผมขออนุญาตใช้ถ้อยคำของท่านสมาชิกอีกท่านหนึ่งคืออาจารย์อวย คือว่าเป็นดุลยภาพที่แกว่งไกว ก็เมื่อจะต้องพยายามให้มีคำว่าสภาวะเกี่ยวกับดุลยภาพอยู่ด้วยแล้วก็เราจะมาเถียงกันทำไมละครับ รัฐธรรมนูญก็เขียนแล้วว่า “รัฐพึงบำรุงรักษาความสมดุลของสภาพแวดล้อม” ก็ไม่ต้องมาพูดกันอะไร สมดุลหรือว่าดุลยภาพ กระผมคิดว่าถ้าอาศัยตามร่างที่เราบันทึกในรัฐธรรมนูญแล้ว เราก็ใช้คำว่า “ความสมดุล” ก็น่าจะไปได้ซึ่งมันไม่เป็นการที่จะเพิ่มเติมอะไรให้เป็นข้อกังขา เพราะว่าในการที่รัฐสภาได้รับรองรัฐธรรมนูญไปแล้วนั้นก็ได้รับรองคำว่า “ความสมดุล” ที่นี้ประเด็นที่ ๒ กระผมได้ฟังท่านกรรมการอาจารย์ อุดล วิเชียรเจริญ ท่านพูดในตอนแรก ในตอนที่ท่านชี้แจงต่อท่านผู้แปรญัตติ ท่านได้ชี้แจงว่าเรื่องสิ่งแวดล้อมนั้นะที่กระทบกระเทือนคนก็มีอยู่ทั่วไป มีอยู่ ๒ อย่าง อย่างหนึ่งอาจจะไม่เป็นภัยต่อคนก็ได้ และบางอย่างก็เป็นภัย ถ้าในความคิดอันนี้ที่ท่านอาจารย์อุดลได้กล่าวนั้นนะครับกระผมคิดว่าการออกกฎหมายนี้เราออกในสิ่งที่มันจะเป็นภัยต่อความเป็นอยู่ของคน เพราะฉะนั้นในกรณีนี้กระผมจึงเห็นว่าการที่ท่านผู้แปรญัตติได้ขอแก้ไขในตอนท้ายว่า สิ่งที่คุณได้ทำขึ้น แล้วได้เติมว่า “ซึ่งคณะรัฐมนตรี

LIRT

ได้วินิจฉัยแล้วว่าอาจกระทบกระเทือนหรือก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมากต่อความมั่นคงของชาติหรือสวัสดิภาพของประชาชนเป็นส่วนรวม” ข้อความตอนหลังนี้ครับที่กระผมสนับสนุนมาก คือว่าก็เห็นได้แล้วว่าสิ่งใดที่เราออกกฎหมายไปนี้ เราต้องออกกฎหมายเพื่อป้องกันสิ่งที่จะมาทำความเสียหายต่อประชาชน ต่อชาติ เพราะฉะนั้นการที่มีข้อความเช่นนี้ตามที่สมาชิกได้แปรญัตติไว้ นั้น กระผมขอสนับสนุนขอให้ มี สำหรับประเด็นแรกนั้นกระผมก็ไม่อยากจะโต้เถียงอะไรนัก แต่คิดว่ารัฐธรรมนูญใช้คำว่า ความสมดุลของสภาพแวดล้อม กระผมก็คิดว่าจะใช้อันนั้นก็น่าจะสอดคล้องกัน ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านกรรมาธิการครับ ดอกเตอร์มยุร

นายมยุร วิเศษกุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ถ้ากระผมจะสรุปประเด็นเรื่องมาตรา ๓ นี้ก็คิดว่าคงจะได้ ๔ ประเด็นด้วยกันที่จะต้องชี้แจงอันแรกทีเดียวก็คือว่า มีหลายท่านกรรมาธิการมีความเห็นว่า นิยามนี้หลวมน่าจะทำให้กระชับเป็นประเด็นที่ ๑ ประเด็นที่ ๒ ควรจะผ่านคณะรัฐมนตรีให้รับทราบก่อนดำเนินการหรือไม่ และจะมีผลทางด้านปฏิบัติความคล่องตัวประการใด อันที่ ๓ ถ้ามีดุลยภาพหรือมีนิยามอะไรขึ้นมาแล้ว ดุลยภาพหรือความสมดุลหรือความพอดีนี้จะวัดกันได้อย่างไร หรือและวัดได้อย่างไร ประเด็นสุดท้ายก็คือวัดไปเพื่ออะไร ที่นี้อันแรกที่สุดที่กระผมอยากจะกราบเรียน คณะกรรมาธิการได้พิจารณาเรื่องความหลวมและความกำชับของนิยามเช่นเดียวกัน และก็คิดว่านิยามเดิมที่เขียนว่า สิ่งแวดล้อมนั้นค่อนข้างจะเป็นนิยามที่กว้างขวางเกินไปสักหน่อย จึงได้พยายามที่จะทำให้กระชับเข้า โดยมีขอบเขตพิจารณาทางวิชาการเป็นที่รับรองแล้วว่า พิจารณาได้ และให้สอดคล้องกับตัวร่างพระราชบัญญัติและที่วัดได้เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นแทนที่จะนิยามคำว่า “สิ่งแวดล้อม” ซึ่งเป็นคำที่กว้างขวางมากเกินไป เราก็พิกัดขอบเขตของคำว่า “สิ่งแวดล้อม” ให้เป็น “คุณภาพสิ่งแวดล้อม” เสียเพื่อจะได้พิจารณาทางวิชาการและรับรองด้วยหลักฐานได้ ซึ่งกระผมจะยกตัวอย่างในขั้นต่อไปส่วนประเด็นที่ ๒ เรื่องควรจะผ่านคณะรัฐมนตรีหรือไม่ก็ปรากฏอยู่แล้วในมาตรา ๕ (๑) (๔) (๕) (๖) ซึ่งคณะรัฐมนตรีก็ควบคุมอย่างกระชับอยู่แล้ว ส่วนประเด็นที่ ๓ นี้ถ้าเราไม่พูดให้กว้างซึ่งแม้แต่นานาชาติก็ยังไม่ได้เป็นข้อตกลงว่าจะพูดเรื่องสิ่งแวดล้อมอย่างไร ส่วนมากมักจะเน้นพูด

LIRT

ให้กระชับเข้า คือใช้คำว่า “ดุลยภาพสิ่งแวดล้อม” และดุลยภาพสิ่งแวดล้อมนี้จะวัดได้อย่างไร นี่ก็มีข้อประเด็นทางด้านภาษาเสริมขึ้นอีกนิด คำว่า “สมดุล” กับ “ดุลยภาพ” กระผมก็คิดว่ามันเหมือนกัน ถ้าแปลเป็นภาษาไทยก็แปลว่าความพอดี สมดุลนี้ก็ภาษาไทยบวกแขก ดุลยภาพก็แขกล้วน ๆ ความพอดีก็ภาษาไทย ที่นี้จะวัดได้อย่างไรนี้กระผมก็คิดว่าวัดได้ ซึ่งเป็นการวัดซึ่งเดียวกระผมจะยกตัวอย่างให้ดูสัก ๓ ตัวอย่าง แต่ก่อนที่จะยกตัวอย่างนี้จะต้องรู้ว่า ดุลยภาพมันบางทีก็เกิดขึ้นเอง บางทีก็มนุษย์สร้าง แต่เพื่ออะไร ก็เพื่อที่จะตอบสนองความพอดีที่จะให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชน แล้วก็ประเทศตลอดจนการอนุรักษ์ธรรมชาติไว้ให้ลูกหลานโดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมมากที่สุด ที่นี้ก็มาถึงขั้นที่บอกว่าวัดได้อย่างไร ทำไมเราถึงใช้ขอบเขตคำว่าดุลยภาพแทน หมายถึงความที่กว้างขวาง ดุลยภาพหรือสมดุลหรือความพอดีนี้วัดได้ กระผมขอยกตัวอย่างเมื่อกี้ที่ได้มีทำนสมัชชาที่ขอสงวนและก็เสนอแนะความเห็นว่าเป็นต้นน้ำกรุงเทพฯ ชุมชนนี้อย่างดุลยภาพธรรมชาติของถิ่นที่ตั้งชุมชนนี้ เป็นของที่เราวัดความพอดีได้ว่าสมควรอย่างไรเป็นต้นน้ำกรุงเทพฯ เราไม่มีธรรมชาติซึ่งอยู่เหนือน้ำทะเลเพียง ๑ เมตร เพราะฉะนั้นการขยายชุมชนถิ่นฐานชุมชนของกรุงเทพฯ ไปนี้ เราจะต้องถมดินซึ่งปรากฏว่าอันนี้น้ำมันเราก็ไม่มี แล้วก็ถมเราก็ทำไม่ได้ ถ้าถมดินอย่างเดียวก็น้ำเข้าเป็นหมื่นล้านแล้วก็จะขยายตัว ถึงแม้จะเป็นทางด้านภาคเอกชนก็ดี หรือจะเป็นทางด้านภาครัฐก็ดี นอกจากนั้นเรายังมีพิภพทางธรรมชาติเรื่องน้ำจืด เป็นต้นว่าน้ำจืดถ้าทางท่านผู้มีเกียรติที่มีอยู่ที่นี้มีความรู้ทางชลประทานก็คงจะรู้ว่่าน้ำจืดกับน้ำเค็มนี้มีแรงสมดุลกัน ถ้าเราเอาน้ำจืดมาได้ปริมาณจำนวนหนึ่งจะได้ในปริมาณราคาที่สมควร แต่ถ้าเกินปริมาณดุลยภาพของธรรมชาติแล้ว เราอาจจะต้องเอามาในระยะทางไกล ซึ่งเป็นราคาที่ไม่สมควร แทนที่จะเอาเงินอันนี้ไปใช้ประโยชน์ในด้านอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน นอกจากนั้นดุลยภาพในการกระจายประชากรให้สอดคล้องกับทรัพยากรธรรมชาติความอยู่ดีกินดี ความไม่แออัด อะไรต่ออะไรพวกนี้ เป็นสิ่งที่เราที่จะสร้างสมดุล หรือว่าโน้มน้าสมดุลไปใช้เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนได้ ทั้งหมดนี้เป็น การวิจารณ์วิจัย ซึ่งสามารถใช้วิชาการและขอบเขตของความนึกคิดที่จะเป็นข้อเสนอแนะหรือข้อสังเกต หรือหลักวิชาการที่จะยืนยันว่าเป็นสิ่งที่พิจารณาเสนอแนะความพอดีในกระบวนการที่เหมาะสมได้ ถัดไปที่กระผมจะยกตัวอย่างให้ดูอีกอันหนึ่งว่า การวัดดุลยภาพ

LIRT

หรือความพอดีของทรัพยากรภาคพื้นดิน เราเคยพูดกันมาก เรื่องป่าแต่เรารู้อยู่แล้วว่าป่ากับที่ดินเพาะปลูก กับภูเขามีสมาคมซึ่งกันและกัน ถ้าเรามีป่าน้อยเราได้ที่ดินเพาะปลูกมาก แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า การเพาะปลูกของเราจะได้ให้ผลิตผลมาก อาจจะได้ผลิตผลน้อย เพราะเกิดดินจืดดินแห้งดินแล้ง เพราะฉะนั้นสมดุลระหว่างป่ากับที่เพาะปลูกหรือการจัดประโยชน์ที่ดิน ซึ่งเป็นวิชาการพัฒนาที่ดิน ซึ่งเป็นการพูดมีหลักฐานวิชาการพอที่เข้าใจกันได้ อีกตัวอย่างหนึ่งที่กระผมจะยกตัวอย่างให้เห็นเด่นชัดคือคุณภาพทางทะเล คุณภาพทางทะเล เดียวนี้ในอ่าวไทยของเรามีผงซักฟอก มีอะไรต่ออะไร ทรัพยากรทางทะเลของเราในระยะ ๑๐ ปีนี้จำนวนปลาในอ่าวไทยได้ลดลงถึง ๕ เท่า ทั้งนี้เพราะเราทำลายคุณภาพ โดยอาจจะรู้เท่าไม่ถึงการณ์หรือไม่มีการแก้ไขคุณภาพเพื่อประโยชน์ในสิ่งที่เราทำได้มากขึ้น เดียวนี้ที่กันอ่าวไทยเรามีสาหร่ายที่เป็นพิษ อาหารปลาเล็ก ๆ ก็ถูกพวกของเป็นพิษนี้หรือว่าสาหร่ายแย่งกินก็ไม่มีอาหารปลาเล็ก ก็ไม่มีปลาใหญ่ การจับอวนซึ่งปรากฏว่าปลาตัวเล็กเพียง ๒ เซนติเมตรก็ติดอวน แล้วก็การทำลายถิ่นฐานปลาอยู่ใต้น้ำ ทั้งหมดนี้เป็นการแปลงสมดุล เมื่อแปลงสมดุลนี้ ถ้าเราไม่แก้ไขจัดการความพอดีขึ้นประเทศไทยก็จะเดือดร้อน สิ่งนี้เป็นสิ่งที่นักวางแผนทางด้านสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับทรัพยากร ที่จะคิดคำนึงถึงการแปรรูปของธรรมชาติเองก็ดี หรือการแปรรูปธรรมชาติของมนุษย์ที่มีส่วนร่วมก็ดี ที่จะมาร่วมพิจารณาแก้ไขเพื่อประโยชน์ของความพอดี เพื่อประโยชน์ของความพอดี เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนได้ เพราะฉะนั้นกระผมก็คิดว่าคงจะตอบประเด็นว่าทำไมเราถึงได้จำกัดคำว่านิยามนี้ให้แคบเข้า เพื่อที่จะได้ดำเนินงานได้ แทนที่จะกว้างขวาง ซึ่งกระผมก็คิดว่ามีหน่วยงานหลายหน่วยงานแล้วประชาชนก็กลัวจะกว้างเกินไป ซึ่งคณะกรรมการก็กลัวจะกว้างเกินไป จึงได้กำชับให้แคบเข้าแคบเข้าในสิ่งที่มีความหลักฐานที่จะอ้างอิงและพิจารณาได้ ขอบพระคุณครับ

นายกักดา สายบัว : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมเห็นด้วยกับความเห็นของกรรมาธิการที่ใช้คำว่า "คุณภาพ" ตามที่กระผมเข้าใจเมื่อเราใช้คำว่า "คุณภาพ" คำว่า "คุณภาพ" นี้ จะมีความหมายเป็นประการใดนั้นขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมาย จุดมุ่งหมายจะเป็นจุดมุ่งหมายของสังคมหรืออะไรก็ตาม จุดมุ่งหมายขณะนี้หรือจุดมุ่งหมายในระยะเวลานานก็ได้ คำว่า "คุณภาพ" จะไม่มีความหมาย ถ้าเราไม่มีจุดมุ่งหมายอย่างหนึ่งอย่างใด

LIART

เราต้องการความพอดีของสภาพแวดล้อมภายใต้จุดมุ่งหมายบางประการ ที่กระผมยังไม่ค่อยสนิทใจก็คือประโยคสุดท้าย กระผมคิดว่ามันเป็นการชี้ถึงจุดมุ่งหมาย ดุลยภาพที่เราต้องการขึ้นเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายบางประการแต่จุดมุ่งหมายที่ท่านเขียนไว้นี้ กระผมว่าเป็นจุดมุ่งหมายที่แคบ แล้วก็จุดมุ่งหมายที่คิดสั้น คือระยะเวลาอันสั้น สำหรับประชาชนกระผมคิดว่าที่มีชีวิตอยู่แล้ว แต่ความจริงเรารักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมนี้ก็เพื่อจุดมุ่งหมายของสังคมเพื่อผลประโยชน์อันถาวรของสังคม ท่านตายไปแล้วลูกหลานที่เกิดมาในยุคหลังจะต้องได้รับประโยชน์ด้วย เพราะฉะนั้นกระผมใคร่จะขอเสนอขอเดิม “ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชนและสวัสดิภาพอันถาวรของสังคม” กระผมใช้คำว่า “สวัสดิภาพ” คือมันเป็น well being (well being) อะไรสักอย่างหนึ่งอันถาวรของสังคม มันหมายถึงระยะยาว เราต้องการให้เกิดประโยชน์จากสภาพแวดล้อมนี้เพื่อประโยชน์ของตลอดกาลนั่นเอง เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าถ้าเราบอกว่า “ประโยชน์การดำรงชีพของประชาชน” นี่มันจะหมายถึงประชาชนที่มีชีวิตอยู่แล้วถ้าเราทำอะไรรักษาดุลยภาพเพื่อจุดมุ่งหมายอันแคบแค่นี้ กระผมคิดว่ามันไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของเรา มันจะต้องเพิ่มเข้าไปอีกหน่อย กระผมไม่ทราบว่ามันกรรมการจะเห็นด้วยไหม และสวัสดิภาพอันถาวรของสังคม กระผมคิดว่าเราไม่ฟังพูดถึงมนุษยชาติ กระผมว่าสังคมไทยนี้ ต่างประเทศจะเป็นอย่างไรก็แล้วแต่ กระผมไม่เกี่ยว มนุษยชาติเพียงแก่สังคมไทย กระผมไม่ทราบว่ามันกรรมการจะเห็นด้วยไหมครับ

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ โดยหลักการนั้น กรรมการก็เห็นด้วยว่าถ้าหากว่าเราจะขยายวัตถุประสงค์ให้แน่ชัดและก็แสดงถึงความมุ่งหมายในระยะยาวนั้น ก็จะเป็นสิ่งที่ดี แต่ว่าในเมื่อมีข้อเสนอของท่านสมาชิกคนสุดท้ายขึ้นมาก็เป็นปัญหาว่าเราจะเอาอย่างไร กระผมคิดว่าทางออกอันนี้อาจจะขอเสนอท่านสมาชิกก็คือว่า แทนที่จะตัดอย่างที่ได้เมื่อสักครู่นี้ได้ชี้แจงหรือได้แถลงต่อสภาแล้วนั้น ถ้าหากว่าเราเพิ่มแล้วก็ใช้ข้อความซึ่งท่านสมาชิกคนก่อนคืออาจารย์สิปปนนท์นั้น กระผมคิดว่าจะได้วัตถุประสงค์เช่นเดียวกับที่อาจารย์ศักดิ์ดาเสนอทุกประการ ถ้าหากว่าทำอย่างนั้น ข้อความจะอ่านได้อย่างนี้ ในวรรคสุดท้าย “ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชน และความสมบูรณ์สืบไปของมนุษย์และธรรมชาติ” อันนี้กระผมคิดว่าได้ครอบคลุมถึงสวัสดิการ

LIRT

ถาวรที่อาจารย์ศักดิ์ดาได้เสนอแล้ว ถ้าหากท่านสมาชิกไม่ขัดข้อง คณะกรรมาธิการก็อยากจะ
ขอเสนอเพิ่มเติมประโยคสุดท้ายดังที่ได้เรียนมาแล้ว ขอบขอบคุณครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา : ท่านประธานที่เคารพ โดยเฉพาะมาตรา ๓ เราได้
อภิปรายกันมานับเป็นเวลาชั่วโมงครึ่งแล้ว กระผมเข้าใจว่าท่านสมาชิกทั้งหลายคงมีความเข้าใจ
เกี่ยวกับเรื่องคำนิยามคำว่า “ตุลยภาพ” ได้ดีพอ ฉะนั้นกระผมจึงใคร่ขอเสนอให้มีการปิดการ
อภิปราย ถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้ใดเห็นด้วย โปรดกรุณายืนรับรองด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

(มีสมาชิกรายยืนขึ้นรับรอง)

นายศักดิ์ดา สายบัว : ท่านประธานครับ กระผมไม่ได้คิดจะอภิปราย พอดีเมื่อ
ท่านกรรมาธิการเสนอถ้อยคำ กระผมคิดว่าเราก็ควรจะทำความเข้าใจเรื่องถ้อยคำนี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อันนี้ว่ากันทีหลังครับ ผมจะขอประทานมติ
เองครับ ผมขอเรียนถามท่านอาจารย์หม่อมราชวงศ์จักรทอง ทองใหญ่ ที่ท่านได้อภิปราย
ท่านจะเสนอเป็นญัตติใหม่ครับ ที่ขอแก้ร่างของท่านที่ว่า “คุณภาพสิ่งแวดล้อมหมายถึง
สภาพธรรมชาติและสิ่งที่คุณได้ทำขึ้น ซึ่งอาจจะกระทบกระเทือนต่าง ๆ” จะเสนอเป็นญัตติ
ใหม่ครับ

หม่อมราชวงศ์จักรทอง ทองใหญ่ : ครับ ท่านประธาน กระผมขอเสนอเป็น
ญัตติครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอท่านผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกรายยืนขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อมีท่านสมาชิกรับรองครบถ้วนตามข้อ
บังคับ ฯ แล้ว ผมขอประทานมติ

(นายถาวร ชะกะภัย ได้ยกมือขึ้น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญคุณถาวรครับ

นายถาวร ชะกะภัย (กรรมาธิการ) : กระผมมีความเห็นว่าการเสนอเป็นญัตติ

LIRT

ในเรื่องนี้เรากระทำไม่ได้ครับ เพราะเหตุว่าร่างนี้ได้ผ่านคณะกรรมการมาแล้วจะมีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ก็มีผู้ที่แปรญัตติเข้ามา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ขอประทานโทษครับ คุณถาวร ร่างนี้เป็นร่างที่ทางคณะรัฐมนตรีกับทางคุณไพโรจน์ได้เสนอขึ้นมา และที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการไปแล้วแต่คณะกรรมการไปตัดร่างของรัฐบาลและของคุณไพโรจน์ออกหมด ไปแก้ทำขึ้นมาใหม่ เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกก็มีสิทธิที่จะเสนอแก้ไขได้ทั้งหมด มาตรา ๓ ขอตู่ให้ตี

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล (กรรมการ): ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนด้วยความเคารพว่า ถ้าหากท่านประธานจะมีความเห็นอย่างนั้น ขอให้กรุณาอ่านข้อบังคับ ฯ เพราะว่าข้อบังคับ ฯ เขียนเอาไว้แน่ชัดในข้อหนึ่ง กระผมไม่ได้ถือมาด้วยว่า การแปรญัตตินั้นต้องเสนอเป็นหนังสือล่วงหน้า ในกรณีที่จะมีการแก้ไขจะเป็นร่างใหม่ของกรรมาธิการนั้นกรรมาธิการจะต้องยอมแก้ไขลอมซอมด้วย ไม่อย่างนั้นกระผมยังยืนยันว่ากระทำไม่ได้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: อันนั้นะครับ เราได้ศึกษา ผมได้ศึกษาจากวิธีการที่ปฏิบัติมาถึง ๔๐ ปีแล้ว จากท่านเลขาธิการรัฐสภาและเจ้าหน้าที่ที่ยืนยันอย่างนั้นแล้วเราปฏิบัติอย่างนี้มาแต่ดั้งเดิมในการที่ว่ามีการแก้ไขร่างของรัฐบาล หรือของท่านสมาชิกทางฝ่ายท่านสมาชิกทั้งหลายก็มีสิทธิที่จะขอตัดร่างเดิมได้ แต่อยู่ที่ประชุมจะลงมติเท่านั้นเองว่าจะเห็นด้วยกับร่างของใครที่เห็นว่าเหมาะสม หรือว่าท่านสมาชิกจะเห็นควรให้กลับไปร่างเดิมก็ได้ นี่เป็นสิทธิของท่านสมาชิก

นายอดุล วิเชียรเจริญ (กรรมการ): ท่านประธานครับ กระผมยังไม่ค่อยกระจ่าง กระผมเข้าใจว่าสิ่งที่จะเลือกเอาได้นั้น คือเอาร่างเดิมหรือเอาร่างของกรรมาธิการร่างของกรรมาธิการนั้น กรรมาธิการอาจจะยอมรับข้อเสนอเปลี่ยนแปลงมาเป็นของกรรมาธิการได้เลือกเอาแต่เพียงร่างเดิมหรือร่างกรรมาธิการเท่านั้น การที่จะเสนอเป็นญัตติใหม่เพื่อเอาร่างอื่นนั้นไม่ได้ หรือว่าสภาถ้าไม่เอาอย่างนั้นจะเป็นมติของสภาทั้งหมด นั่นอีกเรื่องหนึ่งครับแต่ไม่ใช่เสนอเป็นญัตติ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ผมให้ที่ประชุมเป็นผู้วินิจฉัย แล้วแต่ที่ประชุม

LIRT

จะเห็นด้วยกับร่างของท่านสมาชิกหรือท่านกรรมการ แล้วแต่ที่ประชุม เพราะว่ามีการแก้ไขร่างของเดิมทั้งหมดเลยทีเดียว

นายบรรหาร ศิลปอาชา : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผมอยากใคร่ขอกราบเรียนเท่าที่กระผมจำความได้ เมื่อสมัยตอนที่ทางรัฐบาลได้เสนอธรรมนูญการปกครองมาให้พิจารณา กระผมจำความได้ว่า ในการที่จะขอนี้ มีอยู่ทางเลือกอยู่เพียงแค่สามทางเท่านั้นเอง คือหลังจากที่ได้มีการรับวาระแรกไปแล้ว ถ้าในวาระสองนี้ ถ้าหากว่ามีผู้ใดแปรญัตติก็ให้เลือกเอาตามคำที่ผู้แปรญัตติ หรือมิฉะนั้นแล้วก็ต้องเลือกจากร่างเดิม หรือมิฉะนั้นก็ต้องเลือกจากที่ทางคณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มีอยู่สามประเด็นเท่านั้น เพราะเหตุว่ากระผมจำได้เมื่อสมัยที่กระผมอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องรัฐธรรมนูญนี้ กระผมใคร่ขอเสนอเป็นญัตติว่า จะขอแก้คำพูดบางตอน แต่ทว่าประธานสภาซึ่งท่านเป็นอดีตแล้วอยู่สมัยนั้นท่านบอกว่าไม่ได้มีทางเดียวที่จะได้ก็คือ ขอให้ล้อมขอมกับคณะกรรมการว่า กรรมการจะยอมไหม ถ้าหากว่าคณะกรรมการไม่ยอมตามที่กระผมยื่นญัตติไว้แล้ว ก็ไม่ได้ จะต้องตามร่างเดิมหรือร่างกรรมการ หรือว่ามีผู้แปรญัตติเท่านั้น ขอขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อันนี้ผมขอให้ที่ประชุมเป็นผู้วินิจฉัยในญัตติที่ท่านไม่เห็นด้วย ท่านก็ลงมติไม่เห็นด้วยก็แล้วกัน เป็นเรื่องที่ประธานมีอำนาจหน้าที่ในการที่จะกำหนดประเด็น เป็นเรื่องที่ท่านมีสิทธิเต็มที่ที่จะลงมติเห็นด้วยตามร่างของใครก็ได้แล้วแต่ ประธานมีอำนาจในการตั้งประเด็นให้ท่านวินิจฉัย สุดท้ายแต่ที่ประชุมจะได้โปรดพิจารณาเท่านั้นเอง

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล (กรรมการ) : ทั้งนี้สุดแต่ท่านประธาน แต่กระผมอยากจะขออนุญาตอ่านข้อบังคับ "ข้อ ๓๔ เมื่อที่ประชุมกำลังปรึกษาญัตติใดอยู่ ห้ามมิให้เสนอญัตติอื่นนอกจากญัตติต่อไปนี้

(๑) ขอแปรญัตติเฉพาะในเรื่องที่มีใช้กฎหมาย ฯลฯ"

ความหมายอันนี้ก็คือแปรญัตติในเรื่องที่ใช้กฎหมายนั้นกระทำได้ "ข้อ ๓๔ ญัตติที่เสนอล่วงหน้าเป็นหนังสือ สมาชิกผู้เสนอและผู้รับรองต้องลงลายมือชื่อในญัตติที่เสนอ"

LIRT

กระผมขอกราบเรียนเพียงแค่นี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อันนั้นะครับ เรื่องขอแปรญัตติเฉพาะในเรื่องที่มีใช้กฎหมาย แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องกฎหมาย ซึ่งท่านสมาชิกทำได้อยู่แล้ว และในเรื่องที่เกี่ยวกับที่อาจจะต้องเสนอเป็นญัตตินั้น ถ้าเป็นเรื่องด่วน ประธานมีอำนาจอนุญาตให้เป็นพิเศษได้ตามข้อบังคับ ผมขอประทานมติครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับญัตติของท่านหม่อมราชวงศ์จักรทองใหญ่ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับคำแปรญัตติของคุณนิธิพัฒน์ ชาลิจันทร์ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการธิการ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เป็นไปตามร่างของคณะกรรมการธิการในมาตรา ๓ เกี่ยวกับคำวิเคราะห์ศัพท์ ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป...

(นายถาวร ชะกะภัย ได้ยกมือขึ้น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญคุณถาวรครับ

นายถาวร ชะกะภัย : กระผมยังมีความสงสัยอยู่ครับ ที่คณะกรรมการธิการลอมซอมกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ...

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ อันนี้ผมขอประทานโทษครับ อันนี้เป็นความผิดของกระผมเองครับ ผมขอประทานมติต่อไปว่า ตามที่อาจารย์สิปปนนท์ เกตุทัตได้ขอเพิ่มข้อความขึ้นมาในตอนสุดท้ายของมาตรา ๓ เกี่ยวกับคำวิเคราะห์ศัพท์ของคุณภาพ

LIRT

สิ่งแวดล้อม โดยขอเพิ่มเติมว่า “และความสมบูรณ์สืบไปของมนุษย์และธรรมชาติ” ซึ่งคณะกรรมการไม่ขัดข้อง อันนี้ผมขอประทานมติว่า ...

(นายวิชา เศรษฐบุตร ได้ยกมือขึ้น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญอาจารย์วิชาครับ

นายวิชา เศรษฐบุตร : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิชา เศรษฐบุตร ในการที่กระผมอภิปรายเมื่อตะกี้นี้ กระผมได้พูดถึงว่าควรจะใช้ความสมดุลนะครับ แทนดุลยภาพเท่านั้นเอง แต่กระผมคิดว่าอยู่ในรัฐธรรมนูญไม่ได้ น่าจะใช้คำอื่นต่อไป

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อันนี้ตกไปแล้ว ขอประทานอภัย ผมขอให้ท่านกรณาลงมติครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยตามที่อาจารย์สิปพนนท์ เกตุทัต ขอเสนอเพิ่มเติมและคณะกรรมการเห็นชอบด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยกับคุณสิปพนนท์ เกตุทัต ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติเห็นชอบด้วยตามที่อาจารย์สิปพนนท์ เกตุทัต ได้เสนอข้อความเพิ่มเติมและคณะกรรมการเห็นชอบด้วย ...

(นายบรรหาร ศิลปอาชา ได้ยกมือขึ้น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณบรรหารครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา : ท่านประธานครับ แล้วถ้าหากว่ากระผมเห็นด้วยตามร่างของรัฐบาลเดิมนี่ กระผมจะยกมืออย่างไร

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านเสนอเป็นญัตติขึ้นมาได้ แต่นี่หมดไปแล้ว ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านร่างมาตรา ๕ ต่อไป

LIRT

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ: ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประสิทธิ์ ชูพินิจ เนื่องจาก มาตรา ๔ นี้ คณะกรรมาธิการได้เติมคำว่า “รองนายกรัฐมนตรีให้ทำหน้าที่เป็นประธาน กรรมการ” ด้วย กระผมไม่เห็นด้วยกับการที่คณะกรรมาธิการได้มาเติมข้อความหรือเติม บุคคลนี้เข้ามาเกี่ยวข้องกับคณะกรรมการ กระผมอยากจะขอประธานทราบเรียนว่าที่กระผม ไม่เห็นด้วยนั้น กระผมได้ฟังคำนิยามของพระราชบัญญัติฉบับนี้ และคำนิยามนี้ทำให้เรา มองเห็นว่า การปฏิบัติภาระหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจะต้องปฏิบัติ ภารกิจในลักษณะแบบครบวงจร คือพิจารณาถึงมนุษย์ ถึงสัตว์ ถึงดิน น้ำ ลม ไฟ เยอะแยะ กระผมได้นั่งฟังคำอธิบายในเรื่องคำนิยามแล้วก็ยิ่งรู้สึกงง ๆ อยู่เหมือนกัน แต่ว่าพอสรุป ได้ว่ากฎหมายฉบับนี้จะให้อำนาจแก่คณะกรรมการอย่างกว้างขวางแบบครบวงจร และ โดยเจตนากระผมพิจารณาจากตัวร่างเดิมกระผมเห็นว่าเจ้าของร่างคือรัฐบาลที่เสนอนั้นนั้น ไม่ปรารถนาที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติภารกิจในฐานะเป็นคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ แล้วก็จะต้องมีเจตนาดีที่จะให้การดำเนินการต่าง ๆ นี่เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะ กรรมการที่มองเห็นเจตนานั้นก็คือการดำเนินการต่าง ๆ นั้นคณะกรรมการจะพิจารณา ประการใดก็ตาม เมื่อสรุปผลแล้วจะต้องส่งผลรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีที่จะได้พิจารณา อนุมัติด้วย ฉะนั้นการที่คณะกรรมการได้กำหนดเอาตัวบุคคล รองนายกรัฐมนตรีเข้ามา เกี่ยวข้องให้ทำหน้าที่เป็นประธานกรรมการ กระผมคิดว่าเป็นการปฏิบัติภาระหน้าที่ของคณะ กรรมการไกลเกินไปผิดเจตนาของรัฐบาลเจ้าของร่าง กระผมจึงไม่ทราบเจตนาของคณะ กรรมการว่าท่านมีเจตนาอย่างไรถึงดึงเอาตัวรองนายกรัฐมนตรีเข้ามาเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาตินี้ด้วย กระผมขอประธานทราบเหตุผลด้วย และ กระผมไม่เห็นด้วยที่จะดำเนินการแก้ไขหรือเพิ่มเติมบุคคลนี้เข้ามาเกี่ยวข้อง

นายอดุล วิเชียรเจริญ (กรรมาธิการ): ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ท่านได้ถามถึงเจตนารมณ์ซึ่งปรากฏอยู่ในร่างเดิมของทางรัฐบาล อันนี้กระผมขอทราบเรียน ได้ว่าในเจตนารมณ์ที่แท้จริงตามร่างเดิมของรัฐบาลนั้น ความมุ่งประสงค์ก็ต้องการที่จะได้

LIRT

ผู้ซึ่งมีความรับผิดชอบสูงสุดเท่าที่จะพึงกระทำได้ในส่วนราชการต่าง ๆ กล่าวคือ ต้องประสงค์ที่จะได้ประธานกรรมการซึ่งอาจจะเป็นนายกรัฐมนตรีเองหรือรองนายกฯ แล้วก็กรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่งซึ่งจะเป็นตัวแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่เกี่ยวข้อง แต่ว่าในร่างเดิมนั้นเขียนมาโดยไม่ระบุ ที่ไม่ระบุเช่นนี้ก็ไม่ใช่ประสงค์ที่จะกำหนดแต่ว่าหวังว่าในทางปฏิบัติ การแต่งตั้งนั้น ทางคณะรัฐมนตรีก็จะได้แต่งตั้งบุคคลดังกล่าวอันนี้กระผมเรียนดังกล่าวนั้นกระผมทราบเจตนา เพราะว่ากระผมเองเป็นประธานอนุกรรมการร่างกฎหมายฉบับนี้ของรัฐบาลเอง ซึ่งเสนอร่างขึ้นมา แล้วก็ผ่านขึ้นไปยังคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และผ่านที่สุดมาเข้าสภาฯ เพราะฉะนั้นเจตนาดังเดิมกระผมทราบดีว่าประสงค์เช่นนั้น การที่คณะกรรมการวิสามัญได้มาเติมตำแหน่งต่าง ๆ ดังนั้นเข้าไปอีกเช่นนี้ก็ไม่ใช่เป็นการผิดไปจากเจตนาเดิม จะผิดไปบ้างก็อยู่ในส่วนที่เห็นว่าถ้าจะเอารัฐมนตรีต่าง ๆ เข้ามานั้น รัฐมนตรีต่าง ๆ ท่านก็มีภาระมากอยู่แล้วก็น่าจะเป็นแต่เพียงปลัดกระทรวงก็พอ ปัญหาเรื่องที่ว่าควรจะเป็นปลัดกระทรวงหรือเป็นรัฐมนตรี แล้วก็ตัวประธานจะเป็นรองนายกฯ หรือท่านผู้ใดนั้น อันนี้ทางคณะกรรมการวิสามัญก็ได้พิจารณากันเป็นอันมาก ได้ถกเถียงกันเป็นเวลานาน ในที่สุดก็เห็นว่าประธานกรรมการก็ควรที่จะเป็นรองนายกฯ ส่วนกรรมการอื่นที่เป็นกรรมการโดยตำแหน่งของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องโดยตรงน่าจะเป็นปลัดกระทรวง ส่วนที่จะให้บุคคลซึ่งเป็นระดับอธิบดีก็เห็นว่ายังไม่น่าจะเป็นการเพียงพอ เพราะเหตุว่าเรื่องต่าง ๆ นั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับปัญหานโยบายที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจะพิจารณา แล้วก็เรื่องต่าง ๆ เหล่านั้นจะต้องไปสู่การวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรีในที่สุด เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะได้บุคคลอย่างน้อยที่สุดในฐานะที่เป็นประธานกรรมการจะเป็นบุคคลรู้เรื่องดีอยู่ในชั้นพิจารณาของกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ แล้วก็ไปเป็นบุคคลซึ่งนั่งอยู่ในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีด้วย ก็จะเป็นการสมควรและจำเป็น เพื่อว่าจะได้ชี้แจงให้บรรดาคณะรัฐมนตรีและท่านรัฐมนตรีต่าง ๆ ได้เข้าใจในวัตถุประสงค์ความมุ่งหมายคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเป็นประโยชน์ และความจำเป็นเช่นนี้ก็จึงได้เสนอแก้ร่างเดิมระบุตัวมา นี่เป็นความเห็นของคณะกรรมการวิสามัญ แต่ว่าสำหรับสภานี้จะเห็นควรประการใดก็ได้โปรดพิจารณา ขอบพระคุณครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเจริญ คันธวงศ์ ครับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

กระผมเห็นด้วยในเจตนาดีของคณะกรรมการธิการ แต่ว่าไม่แน่ใจว่าจะปฏิบัติได้ไหม กระผมเกรงว่าเมื่อกฎหมายฉบับนี้ออกใช้บังคับแล้ว กลัวว่าจะเป็นหมันสาเหตุก็เหมือนกับที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้หนึ่งก็คือ ขอประทานโทษ คือคุณประสิทธิ์ ชูพินิจได้อภิปรายไว้เมื่อกี้ว่าให้ท่านรองนายกรัฐมนตรีมาเป็นรองประธาน และก็นอกจากนี้ก็มีผู้รับผิดชอบสูงสุดมาแต่ละกระทรวงต่าง ๆ อีก ๔ กระทรวง ก็คือปลัดกระทรวงอีก ๔ กระทรวง และเลขาธิการของสภาพัฒนาเศรษฐกิจมารวมด้วย กระผมเกรงว่า คือที่ว่าไม่แน่ใจว่าจะใช้ได้ไหม เพราะว่าวิธีการกระทำ เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่เช่นนี้มักจะไม่มีเวลาประชุม แล้วถ้าไม่มาประชุม มากำหนดหลักการอะไรต่าง ๆ แล้วก็เกรงว่า กฎหมายนี้จะเป๋นหมัน กระผมไม่แน่ใจว่าจะตั้งตัวแทนจะได้หรือไม่ ถ้าหากเขียนไว้เช่นนี้ ถ้าหากว่าแต่งตั้งตัวแทนไม่ได้ ก็ยากจะเสนอแปรญัตติให้เป็นตัวแทนไป ที่เสนอให้เป็นตัวแทนนั้นกระผมคิดว่าเรื่องนี้มันเป็นเรื่องทางเทคนิคโดยเฉพาะ ตัวปลัดกระทรวงอาจจะไม่เข้าใจดีแต่ว่าทราบนโยบาย ทราบหลักการดี อาจจะมอบให้ตัวแทนที่เป็นเจ้าหน้าที่ทางเทคนิคโดยเฉพาะไปกระทำแล้ว รวมนโยบายจากทางปลัดกระทรวง และจากรัฐมนตรีหรือจากรองนายกรัฐมนตรี ก็อาจจะปฏิบัติได้ดีกว่า กระผมคิดว่าถ้าส่งตัวแทนไปแล้ว อาจจะทำให้ประสิทธิภาพของกฎหมายฉบับนี้ใช้ได้ดีกว่าที่จะใช้รองนายก ฯ และปลัดกระทรวงครับ ขอเรียนถามท่านกรรมการจะชี้แจงได้ประการใดบ้างครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านประธานคณะกรรมการรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขครับ

นายเสม พริ้งพวงแก้ว (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ, กระผมขอขอบพระคุณมากในความคิดเห็นของท่านนั้น ความจริงในการที่คณะกรรมการได้จัดตั้งระดับท่านปลัดกระทรวงนี้ ตามหลักการแล้ว ถ้าเผื่อท่านไม่วางก็อาจจะสามารถให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งที่เห็นเหมาะสมมาแทนได้ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดตั้งใจสงสัย ขอให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านร่างมาตรา ๕ ต่อไปครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๕ มีการแก้ไข

LIRT

นายวิชา เศรษฐบุตร : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิชา เศรษฐบุตร ใคร่ขอ
 ประทานเสนอข้อคิดเห็นบางประการเกี่ยวกับอนุมาตรา (๕) ในหน้า ๒ ในอนุมาตรา (๕) นี้
 กรรมการได้แก้คำเดิมที่ใช้คำว่า “กำหนด” และเปลี่ยนเป็น “เสนอแนะ” อันนี้กระผม
 เห็นด้วย คือว่าการที่ให้หน้าที่เป็นเรื่องเสนอแนะนั้นก็เป็นเรื่องที่ถูกต้องอยู่แล้ว แต่กระผม
 ใคร่จะขอพูดในเรื่องที่เกี่ยวกับมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมซึ่งได้เขียนต่อจากคำว่า “เสนอแนะ” นั้น
 คือในอนุมาตรา (๕) นี้ซึ่งมีความหมายว่าให้เสนอแนะมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่อง
 ต่าง ๆ พร้อมทั้งให้มาตรการที่จะใช้ในการตรวจสอบต่อไปด้วย ในปัญหาเรื่องมาตรฐานนี้
 กระผมเห็นว่าเมื่อเขียนไปเลย ๆ นั้น อาจจะมีการไม่คำนึงถึงเหตุผลอย่างอื่นประกอบด้วย
 กระผมจึงอยากเสนอให้เพิ่มเติมถ้อยคำท้ายคำว่า “ในเรื่องต่าง ๆ” เพิ่มเติมว่า “โดยคำนึงถึง
 สภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ” ในการที่กระผมเสนอข้อคิดเห็นอันนี้นะครับ กระผมจำได้
 ว่าในเรื่องของการควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมนั้น ทางสหประชาชาติได้มีการริเริ่มประชุม
 ขึ้นเป็นครั้งแรกที่สตอกโฮล์มในเดือนมิถุนายน ๒๕๑๕ กระผมได้อ่านผลของการประชุม
 ครั้งนั้นก็พบว่าประเทศที่ด้อยพัฒนาทั้งหลายนั้นนะ ต่างพยายามสงวนท่าทีในด้านมาตรฐาน
 ที่จะควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมกันไว้ เพราะเห็นว่าประเทศที่เจริญแล้ว คือพัฒนาแล้วเป็น
 ประเทศที่เจริญด้วยอุตสาหกรรมได้มีผลผลิตออกมามากมาย แต่เมื่อเขาได้เริ่มต้นอุตสาหกรรม
 ไปมากแล้วและกับัดนี้เขาจะมาวิงวอนให้ทั่วโลกทำการจำกัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมเช่นเดียวกับ
 เขา เช่นนี้ก็ดูไม่ดีในที่ประชุมนั้นว่า แต่ละประเทศพึงใช้มาตรการควบคุมนั้นแล้วแต่ความ
 จำเป็นของประเทศ เฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการเศรษฐกิจ กระผมมองเห็นว่าประชากรของประเทศไทยนี้
 เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ไป ที่ดินที่จะเป็นที่อยู่อาศัยที่ประกอบอาชีพนั้นก็จำกัดอยู่ เราจำเป็นจะต้อง
 ขยายไปทางอุตสาหกรรมต่อไปในอนาคต เพราะฉะนั้นมาตรฐานที่คณะกรรมการจะพึงวางนั้นนะ
 ก็น่าที่จะมีข้อกำหนดให้ท่านคำนึงไว้ด้วยว่า อย่าไปเอาของต่างประเทศมาทั้งหมด จำเป็นที่
 จะต้องคำนึงถึงสภาวะเศรษฐกิจของประเทศเรา สหรัฐเองในการที่เขาได้กำหนดมาตรฐาน
 ในเรื่องพิษเสียในอากาศเขาก็ถือว่าหลักเช่นนี้เหมือนกันว่าต้องถือผลทางเศรษฐกิจเป็นหลัก
 ด้วยเพราะฉะนั้นเจตนาที่กระผมเสนอนี้ก็คือขอให้มีความที่สังวรกันไว้ในการทำงานว่าเรา
 ควรจะคำนึงถึงสภาวะเศรษฐกิจของประเทศ เพราะว่าถ้าเราทำอะไรตั้งไปตามที่ต่างประเทศเขาอาจจะ
 กำหนดแต่ของเรานั้นนะเรามีความทนทานความต้านทานต่อการเปลี่ยนแปลงนี้อาจจะดีกว่าต่างประเทศ

LIART

เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าอยากจะขอรับรองการพิจารณาว่าจะเพิ่มข้อความ
ที่กระผมเสนอไว้จะได้หรือไม่ คือว่าถ้าจะอ่านอนุมาตรา (๕) วรรคแรก ก็คือ “เสนอแนะ
มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องต่าง ๆ โดยคำนึงถึงสถานะเศรษฐกิจของประเทศ”
ขอขอบคุณครับ

นายอดุล วิเชียรเจริญ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ที่ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติได้เสนอแนะด้วยความเป็นห่วงเช่นนั้น ก็นับว่าเป็นสิ่งที่ตรงกับความเป็นห่วงของ
คณะกรรมการเช่นเดียวกัน ในการที่เราจะมาสงวนรักษาส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมนั้น
ทั้ง ๆ ที่เป็นการจำเป็นที่จะต้องกระทำ แต่ถ้าการกระทำมันเกินเลยไปถึงขนาดที่เกินความ
จำเป็นกระทบกระเทือนถึงประโยชน์ของประเทศ เช่นนี้ก็ไม่เป็นการสมควร เพราะฉะนั้น
ข้อคิดเห็นของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ตรงกับที่คณะกรรมการมีอยู่ แต่คณะกรรมการได้
พิจารณาเห็นว่าการที่จะเติมเช่นนั้นไม่มีความจำเป็น ไม่มีความจำเป็นเพราะเหตุว่าองค์ประกอบ
ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาตินี้ประกอบด้วยผู้แทนของกระทรวงทบวงกรมที่
เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะก็มีปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมอยู่ มีเลขาธิการสภาเศรษฐกิจแห่งชาติอยู่
ซึ่งจะเป็นผู้ที่คอยดูแลในเรื่องที่ว่า การกระทำจะต้องไม่เกินเลย นอกไปจากนั้นก็ยังมีผู้แทน
ของสถาบันองค์การต่าง ๆ อยู่อีก ๕ คนและมีผู้ทรงคุณวุฒิอีก ๕ คน คณะกรรมการแห่งชาติ
นี้ก็ต้องพิจารณาไม่ใช่เพียงในแง่หนึ่งแง่ใดแต่พิจารณาในแง่ของส่วนรวม ประโยชน์สุข
ของประชาชน ความจำเป็นในการพัฒนาด้วยเพราะฉะนั้นข้อพิจารณาที่ว่าอาจจะมีการหนักไป
ในทางหนึ่งทางใดโดยไม่พิจารณาให้รอบคอบนั้น องค์ประกอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม
แห่งชาตินี้ จะเป็นเครื่องช่วยให้เราได้อย่างมั่นใจว่าจะไม่เป็นเช่นนั้น นอกจากไปนั้นสมมติ
คณะกรรมการนี้เอง จะทำไปในสิ่งซึ่งมันหนักไปในทางที่จะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ
เป็นอุปสรรคต่อเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เรื่องก็ยังอยู่ที่คณะรัฐมนตรี คณะกรรมการนี้ไม่มี
อำนาจขั้นสุดท้ายในการจะเป็นผู้กำหนดมาตรฐานหรือเสนอแนะมาตรการจนกระทั่งบท
กำหนดโทษ เป็นแต่เพียงเสนอแนะและก็เสนอไปยังคณะรัฐมนตรี บรรดารัฐมนตรีของ
กระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้อง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเอง พาณิชย์เองก็เป็น
ผู้ซึ่งจะมีส่วนร่วมการพิจารณาขั้นสุดท้ายอีก ด้วยเหตุที่ว่าองค์ประกอบกับวิธีการในการที่จะ

LIRT

กำหนดมาตรฐานนั้นเป็นเรื่องซึ่งให้หลักประกันว่าผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติจะได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบ คณะกรรมาธิการจึงเห็นว่าไม่มีความจำเป็นทั้ง ๆ ที่ก็มีความห่วงใยเช่นเดียวกับท่านสมาชิกผู้มิเกียรติท่านนั้นเหมือนกัน ขอบพระคุณครับ

นายวิชา เศรษฐบุตร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอขอบคุณคำอธิบายของท่านกรรมาธิการว่าท่านก็ห่วงใยด้วย และท่านได้ชี้แจงว่าองค์ประกอบของกรรมกรนั้นก็ย่อมเป็นเครื่องประกันอยู่แล้วว่า จะต้องคำนึงถึงเรื่องของการทางด้านเศรษฐกิจ กระผมก็ยังไม่ได้ใจจึงได้เสนอให้เพิ่มเติมไป เพราะว่าถ้าจะดูในเรื่องของการประชุมก็ต้องมาตรา ๑๐ การวินิจฉัยชี้ขาดก็ให้ถือเสียงข้างมาก กระผมไม่ทราบว่าองค์ประกอบของคณะกรรมาธิการที่เหลือที่ไม่ได้กำหนดนั้นจะเป็นใครในระบบราชการนั้น กระผมมีประสบการณ์ว่า ในการประชุมต่าง ๆ นั้นก็สำคัญที่ประธานโดยมากท่านประธานจะเป็นคนที่น่าการประชุม ถ้าเมื่อประธานมีความคิดอย่างใดในระบบราชการนั้นก็มักจะไม่ค่อยกล้า ส่วนใหญ่ก็ไม่ค่อยกล้าขัดคองนัก เพราะฉะนั้นด้วยความเป็นห่วงนี้ละครับ กระผมจึงได้เสนอเข้ามา แต่ว่ากระผมรู้ตัวกระผมไม่มีสิทธิจะเสนอญัตติอะไร เพราะว่ากระผมไม่ได้แปรญัตติไว้ แต่เมื่อความคิดเห็นนี้ตรงกัน กระผมก็สบายใจว่า อย่างน้อยมีเรคคอร์ด (record) อยู่ในสภานี้ว่าเมื่อถึงคราวแล้วการทำงานชิ้นนี้ก็จะได้คำนึงถึงด้านเศรษฐกิจของประเทศด้วย ขอบคุณครับ

นายวิชา มกรพงศ์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอสนับสนุนร่างของคณะกรรมาธิการ ที่ท่านสมาชิกผู้มิเกียรติท่านหนึ่งได้บอกว่าในมาตรา ๕ อนุมาตรา ๕ นั้นควรจะได้มีการเพิ่มเติมคำว่า “ควรคำนึงถึงภาวะเศรษฐกิจของประเทศ” ด้วย ในการที่จะกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม เรื่องนี้กระผมใคร่ขอทราบเรียนว่าในปัจจุบันนี้การตีความคำว่า “ความจำเป็นทางเศรษฐกิจ” มันเกินเลยไปกระทั่งเป็นการทำลายทรัพยากรของประเทศชาติเกือบจะสิ้นเชิง กระผมขอยกตัวอย่างซึ่งใกล้เคียง เพราะว่าท่านสมาชิกผู้มิเกียรติเมื่อสักครู่นี้ก็เคยเป็นอธิบดีกรมทรัพยากรธรณีซึ่งเกี่ยวข้องอยู่ กระผมขอยกตัวอย่างเกี่ยวกับแร่โดยเฉพาะ ซึ่งได้ผ่านมามากมายซึ่งกระผมได้อยู่ในจังหวัดรับราชการจังหวัดพังงาที่มีแร่มากได้มีการเสนอทำเหมืองแร่ โดยอ้างว่าเป็นความจำเป็นทางเศรษฐกิจ แต่ข้อเท็จจริงนั้นเป็นการทำลายสิ่งแวดล้อมธรรมชาติหรือทรัพยากรอย่างมหาศาล ขณะนี้ที่เกิดขึ้นคลองหลายคลอง

LIRT

แม่น้ำเป็นสาย ๆ ซึ่งจะใช้เงินเป็นพันล้านก็จะขาดลง ยังจะไม่ได้ดีขณะนี้ ปรากฏว่าได้มีการอนุญาตให้ทำเหมืองลงในคลอง ใช้เรือขุดทำในคลอง ทำในแม่น้ำ สร้างความเดือดร้อนอย่างแสนสาหัสให้แก่ชาวไร่ชาวนา ให้แก่ประชาชนผู้ที่จะต้องบริโภคดื่ม น้ำ ในเมืองพังงาเอง กระผมขอยกตัวอย่างเช่นว่าในอำเภอหลายอำเภอในพังงา เช่นตะกั่วป่า ตะกั่วทุ่ง มีแม่น้ำลำคลองมากมาย สมัยก่อนเรือใบเดินสมุทรเคยเข้าไปจอดเทียบท่าในเมืองได้ ฝนตกปีละ ๔ เดือน แต่ขณะนี้ประชาชนต้องขุดบ่อน้ำรับประทาน น้ำรับประทานในคลองดื่มไม่ได้ ในที่ไหนก็ดื่มไม่ได้ ต้องขุดบ่อน้ำ ต้องเอาน้ำมาดื่มเอามาใช้ สิ่งนี้ก็เป็นผลงานของกรมทรัพยากรธรณีในอดีตครับ ซึ่งไม่ทราบว่าจะมีการคำนึงถึงผลกระทบที่จะเสียหายอย่างใหญ่หลวงหรือไม่ ในการที่ได้ทำไปแล้วอนุญาตไปแล้ว เมื่อมีความผิดพลาดเกิดขึ้น เจ้าหน้าที่แต่ละฝ่ายต่างก็ปิดความรับผิดชอบไม่ได้เกี่ยวข้อง ทุกคนก็โยนกลองไปให้คนอื่น ยกตัวอย่างเช่นว่ากรมทรัพยากรธรณีเป็นหน้าที่ที่จะต้องพิจารณาเรื่องการออกประทานบัตร ก่อนจะออกประทานบัตรนั้นก็มักจะต้องการสอบถามก่อนว่าจะให้ทำเหมืองในที่ต่าง ๆ นั้น จะเป็นอันตรายหรือไม่ ผลเสียแก่แม่น้ำลำคลองหรือไม่ จะเป็นการปล่อยน้ำขุ่นขึ้นเป็นพิษลงในแม่น้ำลำคลองหรือไม่ บางครั้งปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองคัดค้านและราษฎรคัดค้าน เจ้าหน้าที่ซึ่งทุจริตมีวิธีหลีกเลียงไปหาผู้ใหญ่บ้านมาสักคนหนึ่ง กำนันสักคนหนึ่ง เอาไปเกลี้ยกล่อม หรือปลัดอำเภอคนหนึ่งเกลี้ยกล่อม เขียนบันทึกรับรอง ๑ ฉบับ โดยคน ๆ เดียวครับ ว่าราษฎรไม่ได้ใช้ประโยชน์จากคลองสายนี้แล้วหรือแม่น้ำสายนี้แล้ว ฝ่ายเจ้าหน้าที่กรมทรัพยากรธรณีเมื่อได้กระดาษแผ่นนี้เป็นข้ออ้างปิดความรับผิดชอบแล้ว บอกว่าสมควรอนุมัติออกประทานบัตรได้ ออกประทานบัตรมาแล้วเป็นผลเสียอย่างใหญ่หลวง ซึ่งมีกฎหมายบอกว่าจะต้องให้มีการแก้ไขกักเก็บน้ำให้ใสสะอาดก่อนจะปล่อยลงคลอง แต่ก็ไม่เคยทำ ไม่เคยมีการบังคับเรื่องนี้ ไม่เคยจะมีการเข้าไปควบคุมตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมแต่ประการใด อันนี้สิ่งที่เกิดขึ้นมีมาแล้ว นอกจากนี้บางเรื่องสมัยก่อนนั้นยังไปกันใหญ่อีก เช่นว่าบางที่จะไปทำเหมืองแร่ บุกรุกเข้าไปในที่ของวัด พระก็ร้องคัดค้านหักท้วงไว้ นายเหมืองก็วิ่งเต้นติดต่อผู้ใหญ่ได้ดีแล้วเจ้าหน้าที่ได้ดีแล้ว กลับข่มขู่พระว่าการทำอย่างนี้จะทำให้กิจการของฝ่ายเหมืองแร่เสียหายเป็นล้าน เพราะมายับยั้งเขาไว้ จะไปฟ้องพระ พระไม่มีปัญญาสู้ความ ต้องบอกประกาศบอกชาวบ้านว่าขอให้ชาวบ้านช่วยทอดกฐินหรือทอดผ้าป่าด้วย จะหาเงินสู้ความกับฝ่ายนายเหมือง

LIRT

สักหน่อย สิ่งนี้เป็นผลงานของกรมทรัพยากรธรณีในอดีตที่ผ่านมา อยากจะทราบว่าผู้ที่เสนอแนะได้คำนึงถึงหรือไม่ว่า ที่คำนึงถึงเศรษฐกิจเกี่ยวกับเรื่องเหมืองนั้น เศรษฐกิจเกี่ยวกับเรื่องการเกษตรก็ดี แม่น้ำลำคลองที่สูญเสียไปที่จะเอาไปขุดลอกเป็นพื้นที่น้ำจะได้หรือไม่ก็ได้คำนึงถึงบ้างหรือไม่ และได้มีการควบคุมเพียงไร ฉะนั้นกระผมเห็นว่าที่คณะกรรมการฯ เสนอเรื่องมาทั้งหมดนี้เหมาะสมอย่างเหลือเกินแล้วครับ เพราะว่าที่ผ่านมาในอดีตนั้น เพียงแต่ขุดไว้โก้ๆ ไม่เคยทำเลย ที่ขุดไปเช่นนี้ก็อาจจะเป็นการช่วยเหลือนายทุนอุตสาหกรรมที่เอารัดเอาเปรียบ เช่นนายทุนซึ่งหาทางเอาเปรียบ ลดค่าใช้จ่ายไม่ต้องการลงทุนมาก เช่นปล่อยน้ำขุ่นขึ้นของเหมืองลงในแม่น้ำลำคลองก็ดี ปล่อยสิ่งที่เป็นพิษจากโรงงานลงในแม่น้ำก็ดี พวกนี้จะได้อ้างว่าเพื่อคำนึงถึงภาวะเศรษฐกิจของประเทศชาตินั้น แม้สิ่งแวดล้อมจะสูญเสียไปหน่อยก็ต้องยอม ขณะนี้ครับบ้านเมืองเราขณะนี้มันเข้าสู่ขั้นวิกฤติการณ์แล้วสิ่งแวดล้อมอีกหลายจังหวัดอีกหลายแห่งสูญเสียไป ไม่ใช่เพราะคำนึงถึงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจหรือคำนึงถึงผลประโยชน์การคอร์รัปชันของข้าราชการบางคนที่ต้องการช่วยเหลือนายทุนที่เอารัดเอาเปรียบแก่สังคมที่เป็นอยู่ขณะนี้ กระผมขอสนับสนุนคณะกรรมการฯ ขณะนี้อย่างเต็มที่ว่าไม่ควรจะไปเพิ่มเติมสิ่งนั้นเพื่อให้ข้าราชการทุจริตบางรายเอาเป็นข้ออ้างเพื่อจะช่วยเหลือนายทุนอุตสาหกรรมทำการเอารัดเอาเปรียบสังคมเราต่อไป ขอขอบพระคุณครับ

นายสายสิทธิ พรแก้ว : ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมจะกราบเรียนนี้ไม่ใช่เกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจหรือครับ เกี่ยวกับเรื่องวิธีปฏิบัติในอนุมาตรา (๕) ต่อกับอนุมาตรา (๔) คือมีแผนพัฒนาอนุมาตรา (๔) มีหน้าที่เสนอแผนพัฒนาส่งเสริม และก็แผนรักษาคุณภาพและพามาถึงอนุมาตรา (๕) นี้บอกว่าเสนอแนะมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องต่างๆ พร้อมทั้งมาตรการ ตอนนี้เป็นมาตรการที่จะใช้ในการตรวจสอบ รู้สึกว่าจะเขียนเป็นอุดมการณ์ไว้มากครับ ยากแก่การที่จะปฏิบัติสำหรับคณะกรรมการหรือว่าผู้ปฏิบัติในชั้นบ้านนอก กระผมไม่ได้ทราบว่าคณะกรรมการฯ จะเห็นด้วยหรือไม่ครับว่า กระผมอยากจะเติมคำว่า “ที่จะใช้ในการรักษาควบคุมตรวจสอบและเสนอแนะบทกำหนดโทษ” แล้วก็ต่อๆ ไปครับ เพราะว่าเวลาทำจริง ๆ ครับพวกกระผมอยู่บ้านนอกครับทำแล้วก็ยากครับแล้วถ้าไม่เสนอวิธีรักษาวิธีควบคุมในกิจกรรมแต่ละอย่าง ๆ อย่างการใช้ ดีดีที อย่างการเผา การขุดดินการทำอะไร

LIRT

ซึ่งจะต้องทำให้ทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไปนี้ ถ้าไม่มีคำว่า “รักษามาตรการในการรักษามาตรการในการควบคุมแล้วก็มาตรการในการตรวจสอบ” นี้จะทำให้ลำบาก ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านกรรมการมีอะไรจะชี้แจงครับ ขอเชิญ
อาจารย์อดุล

นายอดุล วิเชียรเจริญ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกที่ได้ฟังนั่งลงไปเมื่อก็ได้อภิปรายถึงมาตรา ๔ ด้วย กระผมยังไม่กระจางว่าท่านมีความสงสัยเกี่ยวกับว่าแผนพัฒนาส่งเสริมรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมนั้นเป็นอย่างไร แล้วท่านก็เลยไปตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับอนุมาตรา (๕) ด้วย กระผมขอเรียนชี้แจงว่า อนุมาตรา (๕) นั้นความมุ่งหมายก็คือว่า ในขณะที่ถึงแม้ว่าส่วนราชการต่าง ๆ จะมีโครงการของตนเองในการที่จะสงวนรักษาและก็ส่งเสริมสิ่งแวดล้อมในด้านซึ่งเกี่ยวข้องกับงานของกระทรวงทบวงกรมของตน แต่ก็แต่ละแห่งก็ทำไปเป็นต้นว่า กรมป่าไม้ก็มีโครงการที่จะปลูกป่าก็ทำไป การที่จะกำจัดน้ำเสียอากาศเสีย และในเรื่องอื่นๆ แต่ละส่วนราชการก็ทำไป โครงการต่างๆ เหล่านี้ ถึงแม้ว่าจะเป็นโครงการซึ่งใช้งบประมาณในแต่ละปี ก็มีการทำกันไปในลักษณะซึ่งส่วนราชการแต่ละแห่งก็ทำกันไปเอง หากได้มีหน่วยงานไหนที่จะมาประสานเอาโครงการต่างๆ เหล่านี้มาพิจารณาประเทศเราก็เช่นเดียวกับประเทศอื่นที่อยู่ในฐานะในระยะที่กำลังพัฒนาเศรษฐกิจ มีความจำกัดอยู่ในเรื่องของทุนที่จะมาลงทุนทำในเรื่องต่างๆ เป็นอันมาก เมื่อเหตุเป็นดังนี้ ก็มีความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาความสำคัญลำดับก่อนหลัง ในการที่จะให้มีแผนพัฒนานี้ก็เพื่อจะมาพิจารณาดูว่า ความสำคัญก่อนหลังมีอย่างไร และเมื่อเงินมีจำกัดแค่ไหน จะใช้อันไหนก่อน แล้วก็มีการที่จะดูแลกระตุ้นให้ส่วนราชการต่างๆ ได้ปฏิบัติตามโครงการซึ่งปรากฏรวมอยู่ในแผนนั้น อันนี้เป็นความมุ่งหมายของอนุมาตรา (๔) ซึ่งจะไม่ซ้ำหรือเป็นการไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับอนุมาตรา (๕) อนุมาตรา (๕) เท่าที่คณะกรรมการได้เขียนไว้ นั้น คณะกรรมการก็ได้พิจารณาดูในแง่ของการปฏิบัติงานแล้วก็เห็นว่าที่เขียนไว้นั้นก็กระจางพอ และก็จะไม่ให้ก่อให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติงาน ชั้นแรกทีเดียวก็คือว่าอาจจะต้องมีมาตรฐานของคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นต้นว่าถ้าจะมีโรงงานอุตสาหกรรม ถ้ามีการปล่อย

LIRT

แก๊สซึ่งอาจจะเป็นพิษ ก็จะต้องกำหนดว่ามีการจัดทำให้แก๊สพิษนั้นได้ไม่เป็นพิษมีขนาดเท่า นั้น ๆ ซึ่งเป็นเรื่องทางเทคนิค จะต้องมีการเจือจางของอากาศเท่านั้น อย่างนั้นน้ำถ้าจะปล่อยลงแม่น้ำก็ต้องได้ทำให้มันกลับดีสู่สภาพเดิม แล้วจะต้องไม่มีอุณหภูมิสูงกำหนดต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ลงไป แต่ว่ามิได้เป็นผู้กำหนดเอง แต่ว่าเสนอเป็นมาตรฐานที่จะให้คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาและเป็นผู้กำหนดเอง นอกไปจากนั้นก็ต้องเสนอมาตรการที่จะทำการตรวจสอบในสิ่งซึ่งได้กำหนดไว้เป็นมาตรฐานด้วย มาตรการจะเป็นอย่างไร ๑-๒-๓-๔ อย่างไรก็เป็นเรื่องซึ่งทางเทคนิคที่สำนักงานคณะกรรมการจะพึงเสนอต่อคณะกรรมการแห่งชาติที่จะเป็นผู้พิจารณา แล้วก็เสนอกลับสนองแล้วก็กลับกรองเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีซึ่งจะเป็นผู้กำหนดมาตรการเช่นนั้นอีกเหมือนกัน แล้วก็ในขั้นสุดท้ายซึ่งปรากฏในอนุมาตรา (๕) นี้กับบทกำหนดโทษว่าถ้ามีการละเมิดมาตรฐานดังนั้นแล้วได้ทำการตรวจสอบพบโดยมาตรการที่กำหนดไว้ ก็จะต้องมีบทกำหนดโทษซึ่งรัฐมนตรีก็จะเป็นผู้กำหนดอีกเช่นกัน ในการที่เขียนถึงแนวทางวิธีการในทางที่จะปฏิบัติตามอนุมาตรา (๕) นั้นก็ดูจะเป็นภาระจำไม่หนักที่จะก่อให้เกิดความสับสนอนุมาตรา (๕) เองมิได้กำหนดในรายละเอียด เพราะว่ากำหนดไม่ได้ มันเป็นเรื่องรายละเอียดและเทคนิคที่คณะกรรมการแห่งชาติจะต้องเป็นผู้พิจารณาจากข้อเสนอแนะของสำนักงานซึ่งจะประกอบด้วยบุคคลทำงานเป็นผู้ซึ่งติดตามดำเนินงานในเรื่องทางเทคนิคต่าง ๆ เป็นผู้เสนอขึ้นไป ขอบพระคุณครับ

นายพนัส สิมะเสถียร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอเรียนถามท่านกรรมาธิการในมาตรา ๕ บรรทัดสุดท้าย บรรทัดสุดท้าย ที่ท่านกรรมาธิการได้กรุณาแก้ไขไปแล้วส่วนหนึ่ง คือว่าในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจมอบให้สำนักงานเป็นผู้ปฏิบัติการ ที่นี้คำว่า “สำนักงาน” ในที่นี้รู้สึกว่าพึงจะเป็นคำแรกตั้งแต่มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๕ ไม่ได้มีคำนิยามไว้ว่า “สำนักงาน” นั้นคือสำนักงานอะไร ซึ่งกระผมก็เข้าใจว่าคงจะเป็นสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ซึ่งพูดเป็นครั้งแรกในมาตราที่ ๑๑ ถ้าเป็นเช่นนั้นจริงใคร่ขอเรียนท่านกรรมาธิการว่าถ้าจะเติมคำว่า “สำนักงาน” นี้ให้ครบชื่อให้ครบ เพื่อจัดปัญหาข้อสงสัยเสีย คือเพิ่มเติมเสียให้เป็น “สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ” จะได้หรือไม่ประการใด ขอบคุณครับ

LIRT

นายอดุล วิเชียรเจริญ (กรรมการ): ขอบพระคุณครับ เติมเสียก็ดีครับ ให้
กระจ่างชัด ก็ไม่ขัดข้อง ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ผมขอประทานมติ ตามที่ท่านอธิบดีกรม
บัญชีกลางขอเพิ่มเติมสำนักงานเป็นว่า "สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ" ซึ่ง
คณะกรรมการเห็นด้วย ผมขอประทานมติครับ ท่านสมาชิกที่เห็นชอบด้วย ขอได้โปรด
ยกมือขึ้นตามที่ท่านขอเพิ่มเติม

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: เป็นอันว่าที่ประชุมส่วนใหญ่เห็นควรให้เพิ่มเติม
ข้อความตามที่คุณพนัส สิมะเสถียรได้ขอเพิ่มเติมและคณะกรรมการเห็นชอบด้วยถ้าไม่มี
ท่านผู้ใดอภิปรายต่อไปในร่างมาตรา ๕ ขอให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านร่างมาตรา ๕ ทวิ
ต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): มาตรา ๕ ทวิ คณะกรรมการ
เพิ่มขึ้นใหม่

นายนิธิพัฒน์ ขาลิจันทร์: ท่านประธานสภาที่เคารพ ผมขอย้อนไปมาตรา ๕
อีกทีครับ คือถ้าเผื่อเราต้องเติมคำว่า "สำนักงาน" เป็น "สำนักงานสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ" แล้ว
ก็ควรจะต้องเติมต่อไปคือ คณะกรรมการ ในคำต่อไปก็มีคณะกรรมการขึ้นลอยๆ เหมือนกัน
ก็ต้องเติมเหมือนกันว่าเป็นคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเช่นเดียวกัน

นายอดุล วิเชียรเจริญ (กรรมการ): ท่านประธานที่เคารพ คำว่า "คณะกรรมการ
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ" นี้ ปรากฏอยู่แล้วในมาตรา ๕ เป็นเรื่องที่ว่าด้วยคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม
แห่งชาติในอนุมาตราต่อๆ มา เมื่อกล่าวถึงคณะกรรมการก็รู้ได้ว่าหมายถึงคณะกรรมการ
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จึงไม่จำเป็น กรณีต่างกับสำนักงานที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านได้เสนอ
แนะขึ้นว่า ควรจะเติม เพราะว่าตั้งแต่อ่านกฎหมายมาจนกระทั่งถึงมาตรา ๕ นี้ยังไม่ปรากฏว่า

LIRT

สำนักงานคืออะไร ก็จะต้องไปอ่านต่อไปอีกหลายมาตราจึงจะถึง ที่ท่านเสนอก็มีเหตุผล คณะกรรมาธิการเห็นสมควรรับ แต่สำหรับคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่จะเดิมนั้น ไม่มีความจำเป็นครับ ขอบพระคุณครับ

นายนิธิพัฒน์ ชาลีจันทร์ : ถ้าเมื่อพูดถึงเหตุผลที่กรรมาธิการชี้แจงในวรรคท้าย ในตอนแรก ทำไมท่านต้องไปเติมคำว่าสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหลังคณะกรรมการ อันนั้นครับ เพราะว่า ในมาตรา ๕ เราก็พูดถึงกรรมการสิ่งแวดล้อมมีหน้าที่อย่างไรตั้งแต่บรรทัดต้นอยู่แล้วครับ เรา ต้องไปเติมทำไม ผมคิดว่าในทางกฎหมายนั้นเขาจะต้องบ่งไว้ชัดว่าเป็นคณะกรรมการอะไร ทุกๆ ตัว นอกจากเราจะให้นิยามตั้งแต่ต้นซึ่งเดิมนั้นเราก็ให้คำนิยามเอาไว้แล้วก็คณะกรรมการ ไปตัดออกเสียหมดและต่อมาก็ต้องบ่งทุกอันเมื่อพูดถึงคณะกรรมการครับก็ต้องหมายถึง คณะกรรมการอะไร ส่วนจะเอาว่าเมื่อเราพูดถึงคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติขึ้นมา หนึ่งแล้ว แล้วต่อไปไม่ต้องพูดอีก ถ้าเมื่ออย่างนั้นก็ต้องทำให้มันปอนๆ ไปหมดทุกอย่าง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านร่างมาตรา ๖ ต่อไปเลยครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติเพิ่มเติม มาตรา ๑๖ ทวิ และขอ สวจนความเห็นไว้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือ คุณหมอโกมล เพ็งศรีทอง ขอแปรญัตติ เพิ่มข้อความในมาตรา ๑๖ ทวิ ซึ่งคณะกรรมการไม่เห็นด้วย คุณหมอขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ขอเชิญคุณหมอโกมล เพ็งศรีทอง

นายโกมล เพ็งศรีทอง : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมได้ดูแลแล้ว มีการให้อำนาจแก่คณะกรรมการที่จะดำเนินการเสนอแนะหรือว่าเชิญ บุคคลต่างๆ มาให้ข้อมูลและข้อคิดเห็นหรือคำชี้แจง แต่ว่ามิได้มีการกำหนดให้ผู้ที่ถูกเชิญ

LIRT

มานั้นต้องปฏิบัติโดยแท้จริง เพราะว่าไม่ได้มีบทกำหนดโทษเอาไว้ เมื่อเช่นนั้นแล้ว ผู้ที่จะถูกเชิญมาก็อาจจะปฏิเสธไม่ยอมมาให้ถ้อยคำหรือให้ข้อมูลที่ทางราชการต้องการได้ เรื่องนี้กระผมได้นำเข้าเสนอคณะกรรมการการ คณะกรรมการได้มีความเห็นว่าต้องการที่จะออกพระราชบัญญัติอื่น ๆ เพื่อกำหนดบทกำหนดโทษ หรือว่าอาจจะใช้บทกำหนดโทษของพระราชบัญญัติอื่น ๆ นั้นอาจจะไม่พอในการที่จะใช้บังคับ เพราะว่าอาจจะมีการก่อเหตุอย่างอื่นที่เกิดขึ้นโดยที่เราไม่คาดฝัน หรือว่าอาจจะมีการก่อเหตุพิเศษบางอย่าง ซึ่งอยู่นอกกฎหมายที่เรา มีอยู่แล้ว ถ้าเป็นกรณีดังกล่าว คณะกรรมการก็ไม่มีเครื่องมือที่จะไปใช้กฎหมายต่าง ๆ ที่มี อยู่แล้วนั้นได้และเมื่อมีผู้ปฏิเสธ เพราะว่าไม่มีกฎหมายบังคับ คณะกรรมการก็ทำอะไรไม่ได้ เพราะฉะนั้นในหลักการ กระผมจึงได้ขอให้มีการวางบทกำหนดโทษของผู้ที่ไม่ยอมให้ความ ร่วมมือแก่คณะกรรมการและในขณะที่ได้มีการประชุมคณะกรรมการและกระผมเข้าไป ชี้แจงนั้น คณะกรรมการบางท่านได้ออกไปจากที่ประชุมไปประชุมที่อื่น ทำให้เหลือจำนวน คณะกรรมการอยู่ไม่ครบองค์ประชุมแต่ว่าในที่ประชุมนั้นก็ติดตกลงกันในหลักการว่า ควรจะมีบทกำหนดโทษดังกล่าว และได้มีการพิจารณาแก้ไขถ้อยคำและกำหนดโทษที่จะใช้ จนในที่สุดก็ได้มาเป็นคำข้อความตามที่ท่านกรรมการท่านหนึ่ง คือ คุณไพโรจน์ ได้ขอ สงวนความเห็นไว้ ซึ่งในที่ประชุมครั้งนั้นกระผมได้ขอสงวน ถ้าแม้ว่าคณะกรรมการเต็ม คณะไม่เห็นด้วยกับหลักการที่กระผมได้เสนอไว้ ดังนั้นสำหรับข้อสงวนอันนี้ในเมื่อกรรมการ ท่านหนึ่งได้สงวนไว้ตามที่ได้เคยตกลงกันไว้แล้ว คำแปรญัตติของกระผมก็เป็นอัน ขอลงได้ แต่ว่าขอใช้หลักการที่กรรมการท่านหนึ่งได้สงวนเอาไว้ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ขอบพระคุณครับ ขอเชิญคุณไพโรจน์ สุวรรณการ ท่านกรรมการที่ได้สงวนความเห็นเกี่ยวกับให้เพิ่มมาตรา ๑๖ ทวิ

นายไพโรจน์ สุวรรณการ (กรรมการ): ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ เท่าที่ผมได้สงวนบทกำหนดโทษไว้ในมาตรา ๑๖ นี้ก็เพราะเหตุว่าถ้าพูดถึงองค์กร หรือลักษณะการทำงานของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอันนั้นครับ ผมเห็นว่าไม่มี อำนาจอะไรเลยนะครับ แล้วก็งานนี้ถ้าท่านดูตามมาตรา ๗ นะครับ อนุมาตรา (๕) มีหน้าที่ ได้รับเรื่องราวร้องทุกข์เกี่ยวกับบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่ได้รับความเดือดร้อนนะครับ หรือ

LIRT

เสียหายเนื่องมาจากการกระทำอันกระทบกระเทือนต่อสิ่งแวดล้อม หากทางแก้ไขสำหรับเรื่องนี้เราจะเห็นได้ว่าคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมนี้ครับไม่มีอำนาจที่จะไปลงโทษหรือกำหนดโทษบุคคลหนึ่งบุคคลใดเลยนะครับ นอกจากในกรณีที่ว่าคณะกรรมการชุดนี้เรียกตัวบุคคลที่มาดูเอกสารหรือหาข้อมูล ถ้าไม่ได้รับความร่วมมือก็คงจะมีบทกำหนดโทษอันนี้กระผมจึงขอสงวนเอาไว้ครับ กระผมขอฝากท่านสมาชิกที่นั่งอยู่ในที่นี้ด้วยว่าจะเห็นด้วยหรือไม่ก็สุดแล้วแต่ เพราะว่าคณะกรรมการชุดนี้ก็หวังว่าท่านสมาชิกนี้ก็คงจะเห็นด้วยกับส่วนรวมนะครับ แล้วก็ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่กระผมเสนอต่อรัฐบาลนี้ก็หวังว่าจะได้รับความร่วมมือแล้วก็ประโยชน์ต่าง ๆ นี่ก็เป็นของประชาชนนะครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล (กรรมาธิการ): กรรมาธิการขอชี้แจง สำหรับที่ท่านสมาชิกขอแปรญัตติ และขอสงวนไว้แล้วก็การมาธิการฝ่ายข้างน้อย ประเด็นมันอยู่ที่ลักษณะของหน่วยงานที่จะตั้งขึ้นโดยอาศัยกฎหมายนี้ หน่วยงานไม่ว่าจะเป็นคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือสำนักงานนั้น มีลักษณะเป็นหน่วยงานวิชาการและวางแผน ไม่ใช่หน่วยงานปฏิบัติ เพราะฉะนั้นจึงขัดกันในหลักการ ถ้าจะให้อำนาจที่จะให้เจ้าพนักงานเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ถ้าหากใครขัดคำสั่งแล้วมีโทษถึงจำคุกได้ เราจะเห็นได้ ตัวอย่างของหน่วยงานนี้ก็คือคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งมีลักษณะเป็นหน่วยงานวิชาการและวางแผนเช่นเดียวกันไม่ได้มีอำนาจในการลงโทษผู้ใดผู้หนึ่งโดยตรง แต่ว่ามีผลกระทบต่อนโยบายและการดำเนินงานของประเทศชาติเป็นอันมาก ตั้งแต่ตั้งมาเมื่อปี ๑๙๖๑ ทั้งนี้เพราะเหตุว่าเป็นที่ปรึกษาของคณะรัฐมนตรี เมื่อมีอะไรที่เกิดเป็นปัญหาก็ขึ้นมาเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรีแล้ว คณะรัฐมนตรีเป็นผู้ใช้อำนาจบริหารสูงสุดในประเทศ ย่อมสามารถที่จะใช้อำนาจตามเหมาะสมสมควรได้ ที่ทำอย่างนี้เป็นเรื่องเหมาะสม เพราะว่าปัญหาไม่ว่าในทางด้านสิ่งแวดล้อมก็ดีในทางพัฒนาเศรษฐกิจก็ตั้นส่วนหนึ่งปัญหาเทคนิคอีกส่วนหนึ่งเป็นปัญหานโยบาย เพราะฉะนั้นเจ้าหน้าที่เทคนิคไม่ควรมีอำนาจเด็ดขาดในทางตัดสินใจอำนาจเด็ดขาดนั้นควรจะอยู่ที่คณะรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราเข้าใจหลักการของหน่วยงานอย่างนี้แล้ว เราจะเห็นได้ชัดว่าคณะกรรมการเหตุใดจึงยอมรับข้อแปรญัตติของท่านสมาชิกไม่ได้ ทั้งนี้ ไม่ใช่ เพราะคณะกรรมการไม่ต้องการให้ทำงานกัน

LIRT

ให้เป็นผล แต่เพราะว่ามันขัดในหลักการอย่างนี้ และกระผมได้กราบเรียนในคณะกรรมการธิการแล้วว่า การที่คณะกรรมการหรือสำนักงานจะทำงานได้ผลหรือไม่นั้น มันไม่ได้ขึ้นอยู่กับอำนาจ มันขึ้นอยู่กับความสามารถ โดยเฉพาะความสามารถในการที่จะชี้แจงให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทราบ นี่เป็นหัวใจสำคัญของการวางแผนการวางแผนนั้นไม่ได้อาศัยอำนาจ คือเที่ยวไปบังคับเขา บังคับเขาถ้าเขาไม่เห็นด้วยเขาก็ไม่ปฏิบัติ แล้วปัญหาจะยุ่งยากเป็นอันมากรากฐานสำคัญนั้นคือการชี้แจงการโน้มนำให้เข้าใจ ที่นี้ถ้าหากว่าเมื่อชี้แจงแล้วยังไม่ทำนั้นถ้าหากว่า จะมีการบังคับ ก็ขอให้คณะรัฐมนตรีเป็นหน่วยงานที่จะบังคับ ทั้งนี้เพราะว่าคณะรัฐมนตรีรับผิดชอบสูงสุดในทางด้านบริหาร มิฉะนั้นแล้วหน่วยงานนี้จะกลายเป็น ผมไม่ทราบว่าจะภาษาไทยจะเรียกว่าอะไร เป็นซูเปอร์มินิสเตอร์ (super minister) ก็คือใหญ่กว่ากระทรวงอื่นๆ บังคับอธิบดีมาก็ได้ บังคับใครมาก็ได้ แล้วถ้าไม่ทำตามก็ติดคุก อันนี้ผมคิดว่าเป็นไปไม่ได้ในระบบบริหารของเรา ยิ่งกว่านั้นถ้าหากว่าท่านพิจารณาดูในมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ กำหนดว่า “คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจเชิญบุคคลใดบุคคลหนึ่งมาให้ข้อเท็จจริงคำอธิบายความเห็นหรือคำแนะนำทางวิชาการ” แล้วมาตรา ๑๖ ทวิ ท่านบอกว่าถ้าใครไม่ทำตามนี้จะต้องติดคุก ก็แล้วถ้าหากว่าผมเป็นนักวิชาการคณะกรรมการเชิญผมไปให้คำแนะนำทางวิชาการ ผมไม่ไป เพราะว่าผมไม่ว่าง ก็ติดคุกเสียแล้ว อันนี้ท่านจะเห็นได้ชัดว่าเป็นลักษณะที่เขียนกฎหมายให้อำนาจแก่หน่วยงานราชการที่จะไปครอบงำหน่วยงานอื่นทั้งหมดโดยมิชอบ คณะกรรมการนี้ไม่ควรที่จะมีสิทธิที่จะไปสั่งการโดยใช้อำนาจที่เขียนไว้ในกฎหมายได้ ยิ่งกว่านั้นในมาตรา ๕ (๕) เราก็ได้กำหนดแล้วว่าคณะกรรมการนี้จะมีสิทธิและหน้าที่ที่จะเสนอบทกำหนดโทษเพิ่มเติมต่อคณะรัฐมนตรี ในกรณีที่มีปัญหาพิเศษเกิดขึ้นอย่างที่ท่านสมาชิกผู้แปรญัตติได้กล่าวถึง และไม่สามารถที่จะใช้พระราชบัญญัติที่มีอยู่แล้วเช่นพระราชบัญญัติโรงงานก็ดี พระราชบัญญัติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องแม้แต่พระราชบัญญัติการผังเมืองที่เพิ่งผ่านไป ถ้าหากว่าไม่เข้ากรณีอย่างนั้น ก็เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการที่จะต้องศึกษาแล้วก็เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีเห็นด้วย ท่านก็เสนอร่างพระราชบัญญัติมาเข้าสภาเพราะว่าการจะลงโทษทางอาญาแก่คนนั้นไม่ใช่ที่เจ้าหน้าที่จะไปสั่งได้ตามชอบใจ จะต้องมียกกฎหมายเฉพาะเรื่องขึ้นมา ส่วนในเรื่องที่ว่า กรรมการได้ตกลงเห็นด้วยกับท่านครั้งหนึ่งแล้วก็มาเปลี่ยนใจนั้น กระผมเรียนว่าไม่ใช่

LIART

เป็นการเปลี่ยนใจ ในการประชุมครั้งนั้นกรรมาธิการจำเป็นต้องลงมาประชุมข้างล่างนี้ เพราะว่ากำลังประชุมเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นการปรึกษาในครั้งนั้นไม่ครบองค์เป็นการปรึกษาเป็นการภายใน เมื่อมีการประชุมครั้งต่อไปกรรมาธิการครบองค์ เลขานุการก็ได้นำเอาเรื่องขึ้นมาพิจารณาอย่างเป็นทางการ แล้วก็ได้มีมติเป็นอันเด็ดขาด ว่าคณะกรรมาธิการส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย ผมขอกราบเรียนอย่างนี้

นายอดุล วิเชียรเจริญ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประทานอนุญาตเรียนชี้แจงกล่าวเสริมท่านกรรมาธิการที่ท่านได้ชี้แจงเสร็จไป การหารือกันในเรื่องที่ว่าควรจะมีบทกำหนดโทษหรือไม่นั้น ความจริงก็ได้หารือกันก่อนหน้านี้แล้ว ซึ่งกระผมเองก็อยู่ด้วยในคราวที่ท่านผู้อุปถัมภ์เข้าไป กระผมเองไม่ได้อยู่คราวนั้นเพราะได้มาประชุมอยู่ข้างล่างนี้ ในตอนแรกที่เราได้หารือกันเราก็ได้พิจารณาปัญหาเรื่องนี้และก็ได้มาทบทวนกันอีกครั้งหลังสุดก็เห็นอย่างนั้น กระผมมีข้อที่จะชี้แจงเพิ่มเติมอีก ๒ ประการ ในประการแรกก็คือว่าร่างกฎหมายนี้ที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้เป็นร่างกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์ที่จะจัดตั้งกลไกมาดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องการส่งเสริมรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม นี่คือวัตถุประสงค์ประสงค์ที่จะจัดตั้งกลไกขึ้น มิใช่เป็นกฎหมายที่จะมาวางกำหนดมาตรการที่จะไปกระทำการในสนาม ผู้ที่จะเป็นเจ้าหน้าที่โดยตรงกระทำการในสนามก็มีกระทรวง ทบวง กรม ที่เกี่ยวข้องรวมกระทั่งถึงกรมป่าไม้ กรมโรงงานอุตสาหกรรมและส่วนราชการอื่น ๆ กลไกที่เราจะจัดตั้งขึ้นนี้ก็มียังไงก็มีอยู่เช่นนี้แล้ว การที่จะมาเขียนบทกำหนดโทษลงไว้นอกจากเหตุผลซึ่งท่านกรรมาธิการท่านแรกได้ชี้แจงไปแล้วนั้น มันก็ไม่เข้ามาอยู่ภายในกรอบวัตถุประสงค์ที่ควรจะทำ อันนี้เราก็พิจารณากันแม้กระทั่งในชั้นเริ่มแรกที่ได้ร่างกันในคณะกรรมาธิการร่างกฎหมายและสิ่งแวดล้อมของรัฐบาลก็เห็นกันว่าไม่ควรที่จะมี เพราะฉะนั้นข้อพิจารณาเหล่านี้ได้ พิจารณากันมาตั้งแต่แรกเริ่มก่อนที่จะได้ยกร่างกฎหมายขึ้นมาจนกระทั่งถึงผ่านคณะกรรมาธิการวิสามัญก็เห็นกันว่าดังนั้น เหตุผลประการที่สอง ที่กระผมขอประทานพิจารณาให้ท่านสมาชิกได้เห็นก็คือว่าการที่เราจะให้เรื่องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเป็นผลนั้นไม่ใช่ว่าคณะกรรมการแห่งชาตินี้หรือสำนักงานที่จะจัดตั้งขึ้นนี้จะเป็นผู้ดำเนินการ มิใช่เช่นนั้นเราจะไปแย่งหน้าที่ของบรรดาส่วนราชการต่าง ๆ ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับบังคับหรือดำเนินการในเรื่อง

LIRT

แต่ละเรื่องภายในกรอบอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวงทบวงกรม อันนั้นไม่ควรอย่างยิ่งที่จะก้าวเข้าไปทำ สิ่งที่จะมาข้อกำหนดให้เป็นบทกำหนดโทษนี้อยู่ในเรื่องที่ว่า ถ้าหากว่าผู้ใดไม่ให้ข้อมูลแก่คณะกรรมการแล้วก็จะมีความผิด ท่านแรกท่านนายแพทย์โกมล เพ็งศรีทอง ท่านได้ขอถอนไป ก็จะขอเป็นร่างของคุณไพโรจน์ สุวรรณกร แทน ในร่างของคุณไพโรจน์นี้ก็จะบังคับแต่เฉพาะบุคคลซึ่งไม่ใช่ผู้แทนของส่วนราชการ ก็คงจะเป็นข้อสันนิษฐานว่า ผู้แทนส่วนราชการนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ราชการด้วยกันเอง เมื่อคณะกรรมการขอเชิญมาก็คงจะมาด้วยดี ส่วนบุคคลซึ่งเป็นบุคคลภายนอกเป็นเอกชนนั้นก็อาจจะปฏิเสธก็ได้ การที่เราจะบังคับในเรื่องนี้นั้นมันมีความสมควรอยู่หรือไม่ นอกจากในเหตุที่ท่านกรรมาธิการท่านแรกได้ชี้แจงไป เป็นการแสวงหาข้อมูล เราต้องการได้ข้อมูลด้วยความเห็นแนะนำ ก็น่าที่จะกระทำไปโดยในลักษณะที่ขอความร่วมมือเพื่อที่จะให้ได้ข้อมูลมา ในขั้นนี้ยังไม่เป็นขั้นที่จะเป็นเรื่องของ การบังคับให้ทำเรื่องนั้นเรื่องนี้ ในขั้นนี้เองละถ้าหากว่าเราประสงค์จะได้ข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ในการพิจารณาอย่างจริงจังก็น่าที่จะเป็นไปในลักษณะที่ขอความร่วมมือให้เขาเห็นใจแล้วก็ให้ ไม่ใช่มาเป็นในลักษณะซึ่งบังคับ เพราะข้อมูลเหล่านี้อาจจะจะเป็นข้อมูลซึ่งถ้าหากว่าบังคับเช่นนี้เขาอาจจะมา แล้วในที่สุดเขารู้สึกว่าเป็นการใช้อำนาจอันมิควรเขาก็อาจจะให้ข้อมูล แต่ก็อาจจะให้ไม่หมด หรืออะไร เขาจะแกล้งบิดผันอย่างไรก็ได้ การที่จะให้ได้ข้อมูลมานี้เป็นลักษณะส่วนหนึ่งของการที่เราจะศึกษาวิเคราะห์ ในขั้นนี้ก็ควรจะเป็นแต่เพียงการขอความร่วมมือเท่านั้น ไม่น่าที่จะมาเขียนเป็นบทบังคับเอาไว้ ถ้าพิจารณาดูในขั้นนี้ คณะกรรมาธิการก็หวังว่าสภาก็คงจะเห็นด้วย แต่ว่าการจะควรประการใดนั้นก็สุดแล้วแต่สภา สำหรับคณะกรรมการก็เห็นว่าไม่ควรที่จะมีบทกำหนดโทษในร่างกฎหมายนี้ ขอบพระคุณครับ

พลเอก เล็ก แนวมาลี : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกระผม ต้องขอภัยที่อยากจะขอย้อนกลับมามาตรา ๔ ท่านประธานจะอนุญาตไหมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีอะไรบ้างไหมครับ ผ่านมาแล้ว

พลเอก เล็ก แนวมาลี : ครับ ผ่านมาแล้วครับ ที่แรกในมาตรา ๔ ผมเห็นว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมนี้ก็ต้องนำเอาเรื่องเข้ามาเสนอในคณะรัฐมนตรีโดยรองนายก ฯ ตามที่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว แต่ว่าบังเอิญผมมานึกขึ้นได้ว่า ต่อไปข้างหน้ารัฐมนตรี

LIART

กลาโหมนี้ก็อาจจะเป็นพลเรือนก็ได้ เพราะฉะนั้นก็ผมคิดว่าในการที่จะเตรียมการป้องกันประเทศในทางทหารนั้นนะ อาจจะมีการกระทบกระเทือนต่อสิ่งแวดล้อมบ้าง ขอชักตัวอย่าง เช่นว่าเราเห็นว่าทางภาคหนึ่งภาคใดของประเทศนั้นนะจำเป็นจะต้องสร้างสนามบินหน้า ซึ่งบังเอิญในย่านนั้นก็รู้สึกละจะเป็นป่าสงวนซึ่งจะต้องรักษาสภาพแวดล้อมหรือสิ่งแวดล้อมไว้ในรูปเช่นนั้น แต่เมื่อมีความจำเป็นในการป้องกันประเทศ จะต้องสร้างสนามบินหน้านี้ก็จำเป็นจะต้องมีการปรึกษาหารือกันในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อซึ่งตรงต่อตัวอย่างไหน จะมีความสำคัญมากกว่ากันเพราะฉะนั้นผมก็ใคร่จะขอเสนอต่อท่านคณะกรรมการธิการว่า สำหรับกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาตินั้นนะ ถ้าหากท่านจะกรุณาเติมปลัดกระทรวงกลาโหมเข้าไปอีกสักคนหนึ่งจะได้หรือไม่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านกรรมการ อาจารย์อดุลครับ

นายอดุล วิเชียรเจริญ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ อันนี้ได้พิจารณาผ่านไปแล้ว กระผมเข้าใจว่าตามข้อบังคับฯ นั้นจะกระทำไม่ได้ แต่ก็แล้วแต่สภาจะพิจารณาเห็นควรประการใด

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล (กรรมการ) : คือในเรื่องนี้ที่เกี่ยวกับการที่จะควบคุมการปฏิบัติงานของเอกชนนั้น มันทำได้หลายวิธี โดยพื้นฐานแล้วนี้ วิธีหนึ่งก็คือกระทำโดยใช้อำนาจบังคับ อีกวิธีหนึ่งนั้นเป็นการกระทำโดยทางอ้อม ซึ่งถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่ทำงานเป็นแล้ว อำนาจที่จะควบคุมหน่วยเอกชน หน่วยงานของเอกชนนั้น ของรัฐมีอยู่มากมายเต็มมือแล้ว ยกตัวอย่างเช่นถ้าหากว่าเขาต้องการจะสร้างโรงงาน หรือจะทำอะไรสักอย่างหนึ่ง ซึ่งคณะกรรมการสงสัยว่ามันจะเป็นผลเสียหายแก่สิ่งแวดล้อม ข้อมูลเขาก็ไม่มีให้ วิธีที่จะบังคับในทางอ้อมนั้นง่ายนิดเดียว เพราะว่าเวลาที่จะไปขออนุญาตจดทะเบียนทำโรงงานนั้น กระทรวงอุตสาหกรรมก็ไม่อนุญาต เพราะเหตุว่ามีปัญหาในเรื่องสิ่งแวดล้อม แล้วก็ยังไม่ได้ชี้แจงให้เป็นที่พอใจ นั้นส่วนหนึ่งหรือว่าถ้าได้รับใบอนุญาตไปแล้วอยากจะขอส่งเสริมการลงทุน คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีอำนาจเต็มที่ เราจะเห็นว่ามันเป็นขั้น ๆ ขึ้นไป เพราะฉะนั้น กระผมถึงได้ทราบเรียนแล้วว่ามันขึ้นอยู่กับความสามารถของเจ้าหน้าที่ว่าจะทำงานกันจริงหรือเปล่า ถ้าทำงานจริงแล้วนี้ การควบคุมงานของธุรกิจเอกชนนั้นไม่จำเป็นต้องอาศัยอำนาจ

LIRT

ทางตรงเลย เราควรที่จะคำนึงว่าการที่คณะรัฐมนตรี แม้แต่คณะรัฐมนตรีจะใช้อำนาจโดยตรง บังคับนั้น ควรจะใช้กับงานหน่วยราชการ ส่วนที่จะใช้กับเอกชนนั้นควรจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้อง กับกฎหมายการรักษาความปลอดภัยความสงบเรียบร้อยศีลธรรมอันดี อะไรสุดแล้วแต่แต่ คิดว่าดุลพินิจในการปฏิบัติงานทางด้านเศรษฐกิจนั้นไม่ควรจะให้อำนาจกฎหมายบังคับ โดยตรง อันนี้กฎหมายทางอ้อมนั้นรัฐบาลมีอยู่มากมายแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าหากเจ้าหน้าที่ ทำงานจริง ๆ โดยซื่อสัตย์สุจริต มีฝีมือแล้วควบคุมได้เต็มที่ ถ้าเจ้าหน้าที่ไม่ทำ หรือ ว่าทำโดย ทุจริตคอร์รัปชัน เขียนกฎหมายอีกก็ฉบับก็ควบคุมไม่ได้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอประทานมติเกี่ยวกับที่คุณไพโรจน์ สุวรรณกร กรรมาธิการขอแปรญัตติเพิ่มเป็นมาตรา ๑๖ ทวิ ขึ้นมา อ่านได้ความว่า “บุคคลใด ซึ่งไม่ใช่ผู้แทนส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ไม่ส่งเอกสารหรือข้อมูล หรือไม่มาชี้แจงตามที่ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้เรียกตามมาตรา ๕ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ” ท่านผู้ใดเห็นด้วยขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาในวาระที่ ๒ ยังไม่เสร็จสิ้น ที่ประชุมยังมีอำนาจที่จะลงมติได้ครับ ทางคณะกรรมการไม่ขัดข้องในการที่ ท่านพลเอก เล็ก แนวนมาลี ขอเพิ่มเติมปลัดกระทรวงกลาโหมขึ้นมา ใช่ไหมครับ ไม่ขัดข้อง ใช่ไหมครับหรือขัดข้อง ไม่ขัดข้อง ผมก็ขอประทานมติ ขอย้อนกลับไปมาตรา ๔ ว่าที่พลเอก เล็ก แนวนมาลี เสนอขอเพิ่มเติมคำว่า “ปลัดกระทรวงกลาโหม” ที่ประชุมจะเห็นด้วยหรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เพิ่มข้อความ
คำว่า “ปลัดกระทรวงกลาโหม” ตามที่พลเอก เล็ก แนวมาลี ขอเสนอเพิ่มเติม

ที่นี้ในร่างมาตรา ๑๖ ทวิ ซึ่งคุณไพโรจน์ สุวรรณกร ได้ขอเพิ่มเติม ซึ่งท่าน
สมาชิกและท่านกรรมาธิการก็ได้อภิปรายไปแล้ว ผมขอประธานปรึกษาต่อที่ประชุมนี้ว่า
ควรจะปิดอภิปรายได้หรือยัง ในร่างมาตรา ๑๖ ทวินี้ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรปิดอภิปรายได้
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรเปิดการอภิปรายต่อไป
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปรายได้

(นายพงศ์เพ็ญ ศกุนตาทัย ได้ยกมือขึ้น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญคุณพงศ์เพ็ญครับ

นายพงศ์เพ็ญ ศกุนตาทัย : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากสอบถามนิดเดียว
นะครับคือ ยังมีความข้องใจในเรื่องเกี่ยวกับบทกำหนดโทษนะครับ กรรมาธิการฝ่ายข้างมาก
ที่แจ้งนี้ กระผมคิดว่าสมาชิกยังไม่มีความแจ่มแจ้งพอ โดยบอกว่าเป็นเรื่องของการขอความ
ร่วมมือ กระผมอยากขอเรียนถามว่า ถ้าไม่ให้ความร่วมมือนี้จะทำอย่างไร จะได้ข้อมูลอย่างไร
ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติไม่ให้เพิ่มมาตรา
๑๖ ทวิ ตามที่คุณไพโรจน์ สุวรรณกรขอแปรญัตติไว้ ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ และต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมขอประทานมติว่า สมควรจะให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรจะให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้นำร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี และคุณไพโรจน์ สุวรรณการเป็นผู้เสนอ ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

เวลาในขณะนี้เป็นเวลา ๑๒.๓๕ นาฬิกา ผมขอพักการประชุมเพียงเท่านี้ และขอเปิดประชุมใหม่ ๑๔.๓๐ นาฬิกา ขอขอบคุณทุกท่านครับ

พักการประชุมเวลา ๑๒.๓๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปนี้เป็นการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ทำหน้าที่รัฐสภาในตอนบ่าย ซึ่งมีท่านสมาชิกมาร่วมประชุม ๑๑๒ ท่านครบองค์ประชุม
กระผมขอเปิดการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๓ เป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

ที่ ๕๕๖๐

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑๘ ธันวาคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
วิสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภาได้ลงมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน
พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (นายไพโรจน์ สุวรรณกร เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะ
กรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
พ.ศ. พิจารณานั้น

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบ
เรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) เสม พริ้งพวงแก้ว

(นายเสม พริ้งพวงแก้ว)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

กองกรรมการ

โทร. ๘๒๐๘๕๐

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖
ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภาได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายไพโรจน์ สุวรรณกร เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. พิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายอนุวัฒน์ ธรรมชัย วิทยาการโท กองงานนายกรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

๓. ผลของการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

"

มาตรา ๑

"

มาตรา ๒

"

มาตรา ๓

มีการแก้ไข

ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้
ด้วยแล้ว.

(ลงชื่อ) บวร วิเศษกุล

(นายบวร วิเศษกุล)

เลขานุการคณะกรรมการการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖

ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ๒๕๑๖

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIRT

ข้อ ๔ สำนักนายกรัฐมนตรีมีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักที่พิเศษเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
- (๒) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
- (๓) สำนักงบประมาณ
- (๔) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ
- (๕) สำนักงานคณะกรรมการการตรวจการแผ่นดิน
- (๖) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (๗) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๘) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- (๙) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- (๑๐) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- (๑๑) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
- (๑๒) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- (๑๓) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
- (๑๔) สำนักงานพลังงานแห่งชาติ
- (๑๕) สำนักงานมหาชนแห่งชาติ
- (๑๖) สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- (๑๗) กรมประชาสัมพันธ์
- (๑๘) กรมประมง
- (๑๙) กรมวิเทศสหการ

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. นี้ คุณไพโรจน์ สุวรรณกร เป็นผู้เสนอ และสภานี้ได้ลงมติรับหลักการไปแล้วต่อไปนี้จะเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จสิ้นไปแล้ว ขอเชิญท่านกรรมการแถลงครับ

นายเสม พริ้งพวงแก้ว (ประธานคณะกรรมการ) : กรรมการขอประทานแก้ที่ได้พิมพ์ผิดไปแล้วในตอนกลางนะครับ “โดยที่เป็นการสมควร” นี่ในบรรทัดสุดท้ายที่ว่า “ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕” มีตกคำว่า “(ฉบับที่ ...)” และ “พ.ศ. ๒๕๑๖” ขอแก้เป็น “พ.ศ. ๒๕๑๗” นะครับ แล้วก็ที่มาตรา ๓ บรรทัดที่ ๓ นะครับก็ขอประทานแก้เป็นอย่างเดียวกันครับ คือ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ๒๕๑๗ นอกจากนี้คณะกรรมการไม่มีอะไรแถลงเพิ่มเติมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอประธานมติที่ประชุม ท่านสมาชิกที่เห็นชอบตามที่ประธานคณะกรรมการเสนอแก้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกที่ไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ได้ลงมติให้แก้ไขตามที่ท่านประธานกรรมการเสนอ ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านร่างพระราชบัญญัตินี้

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...)

LIRT

พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้วต่อไปนี้เป็นพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอประธานมติต่อที่ประชุมเห็นว่าสมควรที่จะให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรจะให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้นำร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ฉบับนี้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ตามระเบียบวาระการประชุมในลำดับที่ ๕ เป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. แต่ปรากฏว่าผมได้รับญัตติด่วนจากท่านอธิบดีกรมบัญชีกลางคือคุณพนัส สิมะเสถียร ขอเปลี่ยนวาระการประชุม โดยขอให้ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งอยู่ในลำดับที่ ๔ ตามระเบียบวาระการประชุม มาพิจารณาในตอนนี ขอเชิญคุณพนัสครับ

นายพนัส สิมะเสถียร : ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากกระผมได้พิจารณาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรที่บรรจุไว้ในระเบียบวาระการประชุมที่ ๔ นั้น เป็นร่างกฎหมายที่จะแก้ไขปรับปรุงวิธีการคิดหักค่าใช้จ่ายสำหรับเงินได้พึงประเมินที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างเมื่อออกจากงานให้เหมาะสมยิ่งขึ้น แล้วเรื่องนี้สมควรได้รับการพิจารณา

LIRT

เป็นการเร่งด่วน เนื่องจากว่าได้ขึ้นปี ๒๕๑๘ แล้ว ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปจนกระทั่งสิ้นถึงเดือน มีนาคม ๒๕๑๘ เป็นระยะเวลาที่ประชาชนทุกคนจะต้องยื่นประเมินภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เพราะฉะนั้นถ้าหากได้มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เร็วที่สุด ก็จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชน ทุกคนที่จะเสียภาษีเงินได้ กระผมจึงใคร่ขอความกรุณาที่ประชุมนี้อนุมัติให้มีการเปลี่ยนวาระ การประชุมด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกขออภิปราย ผมขอประทานมติ ท่านสมาชิกที่เห็นด้วยกับญัตติคุณพนัส สิมะเสถียร เสนอขอให้ร่างพระราชบัญญัติแก้ไข เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ขึ้นมาพิจารณาในขณะนี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น ครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๗๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกที่ไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ร่างพระราช บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ขึ้นมาพิจารณา

(สำเนา)

วันที่ ๔๑๒๕/๒๕๑๗ วันที่ ๑๗ ธ.ค. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ด่วนมาก

ที่ สร. ๐๒๐๓/๒๓๘๓๐

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๖ ธันวาคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา เป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภาประชุมปรึกษา เป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สัญญา ธรรมศักดิ์

(นายสัญญา ธรรมศักดิ์)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

ลัมฤทธิ พิมพ์

1๔๔๒/๓๓๓

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เพื่อกำหนดวิธีการคำนวณ
ค่าใช้จ่ายเพื่อคิดภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่นายจ้างจ่ายให้ลูกจ้างเมื่อออกจากงาน

เหตุผล

โดยที่วิธีการหักค่าใช้จ่ายสำหรับเงินที่นายจ้างจ่ายให้ลูกจ้างเมื่อออกจากงานยัง
ไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขเสียใหม่ให้เหมาะสม และเป็นการบรรเทาภาระภาษีเงินได้ให้แก่
ลูกจ้างทั้งหลายด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ในกรณีผู้มีภรรยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ตามวรรคหนึ่ง และความเป็นสามีภรรยา
ได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักค่าใช้จ่ายได้ตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง

ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๑) และ (๒) เป็นเงินจำนวนแน่นอน
ซึ่งนายจ้างจ่ายให้เมื่อออกจากงาน โดยคำนวณจ่ายจากระยะเวลาที่ทำงานตามระเบียบที่อธิบดี
กำหนด ทั้งนี้ ไม่ว่าเงินที่จ่ายนั้นจะจ่ายจากเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนบำเหน็จ
บำนาญหรือไม่ ถ้าได้รับในคราวเดียว ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนเท่ากับ ๒,๐๐๐ บาท คูณด้วย
จำนวนปีที่ทำงาน แต่ไม่เกินเงินได้พึงประเมิน เหลือเท่าใดให้หักค่าใช้จ่ายได้อีกร้อยละ ๕๐
ของเงินที่เหลือนั้น

ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามที่ระบุในวรรคสาม ถ้าได้รับในหลายปีภาษีให้หัก
ค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนเท่ากับ ๒,๐๐๐ บาท คูณด้วยจำนวนปีที่ทำงาน และคูณด้วยจำนวนเงิน
ที่ได้รับแต่ละปีภาษี หักด้วยจำนวนเงินทั้งสิ้นที่จะได้รับ เหลือเท่าใดให้หักค่าใช้จ่ายได้อีก
เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ ๕๐ ของเงินได้ที่เหลือนั้น หักด้วยจำนวนปีภาษีทั้งสิ้นที่ได้รับเงินได้
พึงประเมินนั้น

ในการคำนวณตามวรรคสามและวรรคสี่ เศษของปีถ้าถึงหนึ่งร้อยแปดสิบสามวัน
ให้ถือเป็นหนึ่งปี ถ้าไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบสามวันให้ปัดทิ้ง

เงินได้พึงประเมินตามวรรคสาม ถ้าได้รับในระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ถึงวันที่
๓๐ มิถุนายน ของปีภาษีใด ให้ถือเป็นเงินได้พึงประเมินที่ได้รับในปีภาษีนั้น แต่ถ้าได้รับใน
ระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีภาษีใด ให้ถือเป็นเงินได้พึงประเมิน
ที่ได้รับของปีภาษีถัดไป”

มาตรา ๔ บทบัญญัติมาตรา ๕๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินของบุคคลธรรมดาประจำ พ.ศ. ๒๕๑๗
ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นต้นไป

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

แผนกระเบียบวาระ

แผน

สัมฤทธิ์ พิมพ์

แผน ทาน

นายสมหมาย ยุนตระกูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธาน
ที่เคารพ รัฐบาลขอประทานเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เพื่อกำหนด
วิธีการคำนวณค่าใช้จ่าย เพื่อคิดภาษีเงินได้ สำหรับเงินได้ที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างเมื่อออก
จากงาน

เหตุผล โดยที่วิธีการหักค่าใช้จ่ายสำหรับเงินที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างเมื่อออก
จากงาน ยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขเสียใหม่ให้เหมาะสม และเป็นการบรรเทาภาระภาษีเงินได้
ให้แก่ลูกจ้างทั้งหลายด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น นอกจากเหตุผลที่ได้กราบเรียน
แล้วนี้ กระผมใคร่จะขอเรียนเป็นการเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาของสภาฯ ดังต่อไปนี้

หลักการในที่นี้ที่ได้เสนอนี้เป็นหลักการที่จะครอบคลุมเฉพาะเงินได้ที่นายจ้าง
จ่ายให้แก่ลูกจ้างเมื่อออกจากงาน ฉะนั้นในการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๒ ทวิ ความในมาตรา ๑
มาตรา ๒ จึงคงไว้ตามเดิม เพราะไม่เกี่ยวกับเรื่องนี้ ได้เพิ่มมาตราหลังๆ เป็นการเพิ่มเติม ใน
เรื่องที่เพิ่มเติมนั้นมีสาระสำคัญอยู่ ๓-๔ ประการด้วยกัน ซึ่งกระผมใคร่จะกราบเรียนในที่นี้
คือเดิมเงินได้ประเภทที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างเมื่อออกจากงานนี้ตามประมวลรัษฎากรเท่าที่
เป็นมาถือเป็นเงินได้ปกติประเภทหนึ่งรวมกับเงินได้อื่นๆ เพราะฉะนั้นเมื่อลูกจ้างออกจากงาน
จะได้รับเงินเป็นก้อนจากนายจ้างเมื่อออกจากงานก็จะถูกเก็บภาษีเงินได้ในอัตราตามประมวล
รัษฎากรในอัตราค่อนข้างสูง ถึงแม้ว่าเงินที่ได้รับเมื่อออกจากงานนี้มีความหมายเป็นทำนอง
เป็นเงินสำหรับเลี้ยงชีพหลังจากออกจากงานแล้วก็ตาม เป็นอาณิสต์ของทำงานมาเป็นเวลา
๒๐-๓๐ ปีก็ตาม กลับถูกถือเป็นเงินได้เฉพาะปีที่ออกจากงาน เป็นเหตุให้ต้องถูกเสียภาษี
ในอัตราที่สูงมากหากเงินที่ได้รับนั้นเกิน ๓ แสนบาทก็ต้องเสียภาษีในช่วงถึงร้อยละ ๔๐
ถ้าเกิน ๗ แสนบาทจะต้องเสียภาษีเงินได้ถึงในช่วงร้อยละ ๕๕ ซึ่งนับว่าไม่เป็นธรรมแก่ผู้ที่
จะนำเงินได้นั้นไปเลี้ยงชีพหลังจากออกจากงานแล้ว นอกจากนั้นการเปลี่ยนระบบจากการ
ที่นายจ้างเป็นผู้ออกภาษีเงินได้ให้มาเป็นผู้ได้รับเงินเดือนออกภาษีเองนี้ ได้มีการปรับ
อัตราเงินเดือนให้สูงขึ้นเพื่อคุ้มกับภาษี ภาระภาษี ซึ่งการเปลี่ยนระบบนี้ทางราชการเป็นผู้ริเริ่ม

LIRT

และนำขึ้น จากนั้นรัฐวิสาหกิจก็ดี ธุรกิจเอกชนก็ดี ก็ได้ปฏิบัติตาม ซึ่งการเปลี่ยนระบบนี้ กลับทำให้มีปัญหามากขึ้น คือถ้าหากว่านายจ้างจะต้องเป็นผู้รับภาระออกภาษีให้เช่นเดิมเสมือน เงินเดือนที่เคยได้รับมา ก็จะเป็นภาระเพิ่มเติมให้แก่นายจ้างยิ่งขึ้นอีกถ้าจะผลักระไปให้ ลูกจ้างรับภาระในตัวของตัวเองก็เป็นภาระเพิ่มเติมแก่ลูกจ้าง ซึ่งทั้งหมดนี้ทางกระทรวงการคลัง และรัฐบาลเห็นว่าควรสนับสนุนหลักการที่จะให้ผู้รับเงินได้ต้องออกภาษีเอง เนื่องจากเป็น หลักการที่ถูกต้องและควรจะต้องปรับปรุงการเก็บภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ประเภทที่จ่ายให้แก่ ลูกจ้างเมื่อออกจากงานให้เป็นธรรมด้วยกันทุกฝ่าย โดยควรจะต้องจัดเงินได้ประเภทนี้ออกมา เป็นประเภทต่างหาก และให้มีการหักค่าใช้จ่ายตามอันสงส์ของระยะเวลาทำงาน และนอกจากนั้น ให้หักได้อีกเป็นจำนวนร้อยละ ๕๐ ทั้งนี้ก็เพื่อแบ่งเบาภาระและเพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้รับเงินได้

ประเภทนี้สาระสำคัญข้อที่ ๒ ความจริงอันนี้กระผมได้เวียนบันทึกคำชี้แจงประกอบร่างนี้ ไปยังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแล้ว ถ้าหากว่าหยิบยกขึ้นพิจารณาประกอบพิจารณา ก็จะเห็นได้ ชัดว่าเนื่องจากเก็บภาษีตามที่เสนอนี้ ภาระของผู้มีภาษีเงินได้จะลดลงเป็นอันมาก และจะมี ความเป็นธรรมเกิดขึ้น ประการที่ ๒ ใครจะเรียนในที่นี้ก็คือกรณีที่ได้เงินได้เมื่อออกจากงานนั้น ไม่ได้จ่ายเสร็จสิ้นในปีเดียวอาจจะจ่ายใน ๒ ปี ๓ ปีก็ได้ แบ่งจ่ายในกรณีเช่นนี้ก็ให้มีการ คำนวณแสดงไว้แล้วว่าผู้รับเงินได้ที่แบ่งเป็นรายปีแยกกันออกไปนี้ ได้ประโยชน์มากกว่าผู้ที่ ได้รับเงินได้ในปีเดียวแตกต่างกันอยู่เล็กน้อย เนื่องจากมีโอกาสที่จะหักค่าลดหย่อนส่วนตัว ได้ ๒ ครั้ง แต่อันนี้เมื่อคำนึงถึงว่ากรณีหากว่ารับเงินได้ในคราวเดียวผู้นั้นอาจจะไปหาประโยชน์ ได้จำนวนพอสมควร ก็รู้สึกว่าจะเป็นธรรมด้วยกันทุกฝ่าย ประเด็นที่ ๓ ที่กระผมใคร่จะขอ กราบเรียนในที่นี้ก็คือความจริงเป็นเรื่องเทคนิคการคำนวณ ซึ่งถ้าหากว่าจำนวนปีที่ทำงานไม่ถึง ๑๘๓ วัน ก็ให้ถือว่าเป็นครั้งปีไม่ถึงปี ถ้าหากว่าเกินก็ให้ปัดขึ้นเป็นปี ซึ่งอันนี้เพื่อความสะดวก ในการคำนวณ ประการสุดท้ายที่กระผมใคร่จะขอเรียนในที่นี้ก็คือมาตราสุดท้ายของมาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัตินี้ซึ่งได้กำหนดให้ผู้ที่มีเงินได้พึงประเมินตามที่ได้เรียนแล้วนี้ ถ้าได้รับ ในวันที่ ๑ ถึง ๓๐ มิถุนายนของปีใด ก็ให้ถือเป็นเงินได้พึงประเมินของปีภาคนั้น แต่ถ้า หากว่ารับระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคมถึง ๓๑ ธันวาคม คือครึ่งหลังของปี ก็ให้ถือว่าเป็นรายได้ พึงประเมินของปีถัดไป อันนี้เหตุผลมีอย่างนี้ครับ คือว่าปีงบประมาณนี้ต่างอยู่กับปีปฏิทิน ฉะนั้นสำหรับข้าราชการหากว่าออกเกษียณในสิ้นปีงบประมาณแล้วละก็จะเป็นเดือนตุลาคม

LIRT

พฤศจิกายน ธันวาคม ซึ่งถ้าหากว่าเงินบำเหน็จได้รับใน ๓ เดือนนี้ก็จะถูกรวมในปีที่ออก
จากงานนั่นเอง รวมกับเงินเดือน ๕ เดือนที่ได้รับมาแล้ว ก็อาจจะเงินภาษีที่ค่อนข้างสูง
รัฐวิสาหกิจก็เช่นเดียวกันที่ใช้การเงินตามงบประมาณก็จะตกอยู่ในข่ายนี้ที่ต้องเสียภาษี
จำต้องเสียภาษีสูงขึ้นเนื่องจากเสียไม่ได้ ส่วนธุรกิจการค้าทั่วไปนั้นถือเป็นปกติทนนอยู่ แล้ว
ก็ไม่มีกระทบกระเทือนประการใด อันนี้มีข้อเสียอยู่อันหนึ่งว่าอาจจะมีบางท่านซึ่งจำนวนน้อย
ซึ่งลาออกกระหว่างที่ยังแข็งแรงอยู่เพื่อไปประกอบอาชีพอื่น ที่นี้บังเอิญไปลาออกครึ่งหลังของปี
ก็อาจจะถูกนำเงินได้นี้ไปคำนวณรวมกับเงินได้ที่จะได้ในปีถัดไปจากธุรกิจเอกชน ซึ่งอาจจะ
เป็นจำนวนมากกว่าอันนี้ก็ได้อันนี้แล้วรู้สึกว่าจะได้ส่วนเสียส่วนดีในประการที่จะเลือกเอา
ตามที่เสนอนี้ คือให้ถือเป็นเงินได้ปีที่ถัดไปนั้นจะมากกว่า ทั้งนี้เพราะประการสำคัญผู้ที่ออก
จากงานเมื่อยังหนุ่มแน่นเพื่อไปประกอบอาชีพอื่นนั้น ผมรู้สึกว่าน่าจะเลือกได้ ว่าให้ออก
เสียภายในครั้งแรกของปี ถ้าเป็นเช่นนั้นข้อเสียอย่างทีกล่าวที่ผมกราบเรียนนี้ก็หลีกเลี่ยงได้
ที่ผมกราบเรียนมานี้ก็เป็นสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่เสนอนี้ ก็หวังว่าสภานี้คงจะ
พิจารณาด้วยดี ขอขอบคุณครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ เป็นเรื่องที่น่าอนุโมทนาเป็นอย่างยิ่ง
สำหรับการเสนอแก้ไขประมวลรัษฎากรของรัฐบาลฉบับนี้ เหตุผลที่ว่าเป็นเรื่องน่าอนุโมทนา
ก็เพราะว่า เราก็เห็นแล้วว่ารัฐบาลนี้จะอย่างไรก็ตาม ถึงจะมีการกระทำในทางหนึ่งทางใด ซึ่ง
อาจจะไม่ถึงอกถึงใจท่านทั้งหลายบ้าง แต่จะอย่างไรก็ต้องยอมรับว่ารัฐบาลนี้เป็นประชาธิปไตย
ในการที่ว่าเป็นประชาธิปไตยนั้น ก็เพราะว่าประมวลรัษฎากรฉบับที่ยังไม่ได้แก้ไขอันนั้น
เป็นประมวลรัษฎากรซึ่งจัดว่าเอาเปรียบทั้งนายจ้างที่ออกภาษีให้แก่ลูกจ้าง และก็ในเวลาเดียวกัน
ก็เป็นการเอาเปรียบลูกจ้างซึ่งต้องออกภาษีเอง เมื่อเป็นอย่างนี้ รัฐบาลนี้ก็ไม่ได้คำนึงถึงว่าสิ่ง
ที่ทำอยู่นั้นเป็นสิ่งเอารัดเอาเปรียบ แต่เมื่อรู้อยู่แล้วก็ได้แก้ไข โดยปกติแล้วในวงราชการนั้น
การกระทำอะไรแล้ว จะถือว่าราชการนั้นไม่มีผิด ทำอะไรแล้วถูกเสมอไป แต่ว่ารัฐบาลนี้ยอมรับ
ว่าการกระทำอันนั้นไม่เหมาะสม ไม่ควร ไม่ถูก ไม่ต้อง และก็เป็นการเอารัดเอาเปรียบประชาชน
ก็พยายามแก้ไข ซึ่งกระผมถือว่าเป็นการเริ่มต้นที่ดีของรัฐบาลในระบอบประชาธิปไตย
เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าสมาชิกแห่งสภานี้คงจะให้การสนับสนุน เพราะว่าเป็นประโยชน์
แก่ประชาชนและเป็นความใจกว้างของรัฐบาล ขอขอบคุณครับ

LIRT

นายมานะ พิทยาภรณ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความรู้สึกเช่นเดียวกับสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งเพิ่งนั่งลงไปเมื่อตะกี้นี้ ว่าการที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรฉบับนี้ เป็นการกระทำซึ่งมีประโยชน์แก่บรรดาลูกจ้างทั้งหลายอย่างยิ่ง แต่ก่อนที่จะลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมใคร่ขอกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ๒ ข้อ

ประการที่ ๑ ตามร่างฉบับนี้ได้วางเงื่อนไขไว้ว่า ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) เป็นเงินจำนวนแน่นอนซึ่งนายจ้างจ่ายให้เมื่อออกจากงานโดยคำนวณจ่ายจากระยะเวลาที่ทำงานตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ซึ่งหมายความว่า การจ่ายให้ลูกจ้างเมื่อลูกจ้างออกจากงานนี้จะต้องเป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด มิฉะนั้นจะไม่ได้รับประโยชน์จากมาตรา ๔๒ ทวินี้ กระผมก็ใคร่ที่จะกราบเรียนว่าระเบียบที่อธิบดีกำหนดนี้จะ มีรูปร่างในทำนองไหน

ประการที่ ๒ ถ้าหากว่าปรากฏว่าในเวลาปัจจุบันนี้ได้มีลูกจ้างบางคนซึ่งได้เสียภาษีเงินได้สำหรับเงินซึ่งจะได้รับเนื่องจากว่าจะได้ออกจากงาน ข้อนี้อาจจะเป็นข้อที่แปลก แต่เนื่องจากว่าตามประมวลรัษฎากรมีอยู่ว่าทางบริษัทต่าง ๆ ไม่สามารถจะหักเป็นรายจ่ายได้ เว้นแต่จะถือว่าเป็นการจ่ายโดยเด็ดขาด และก็เท่าที่ทราบก็คือทางกรมสรรพากรก็อะลุ่มอล่วยว่าถ้าหากว่าลูกจ้างได้เสียภาษีเงินได้ของลูกจ้างไปแล้วก็ยอมให้บริษัทหักเป็นรายจ่ายได้ สำหรับเงินประเภทซึ่งว่าที่ถูกที่ควรก็คือเป็นเงินซึ่งนายจ้างจะจ่ายให้เมื่อลูกจ้างออกจากงาน ถ้าหากว่ามีปรากฏการณ์เช่นนี้ ทางกระทรวงการคลังหรือกรมสรรพากรมีนโยบายที่จะคืนภาษีดังกล่าวนี้หรือไม่อย่างไร ขอขอบคุณครับ

นายสมหมาย สุนทระกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอเรียนตอบคำถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้ เกี่ยวกับประเด็นข้อที่ ๑ นั้น ผมคิดว่าถ้าอ่านไปอีกประโยคหนึ่งจะมีความว่า ทั้งนี้ไม่ว่าเงินนั้นจะจ่ายจากเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญหรือไม่ อันนี้ก็ขึ้นแต่เรื่องซึ่งระเบียบที่อธิบดีจะพึงกำหนดนั้นย่อมจะรวมทั้ง ๒ กรณีที่มีใช้กันอยู่ทั่วไปในขณะนี้ คือระบบหนึ่งเรียกว่าระบบกองทุนสะสมหรือภาษาอังกฤษเรียกว่า พรอบวิเด็นท์ฟันด์ (provident fund) ซึ่งระบบนี้

LIRT

ใช้วิธีหักจากเงินเดือนของลูกจ้างเป็นจำนวนหนึ่ง เป็นอัตราส่วนหนึ่ง แล้วก็เก็บเอาไว้โดยให้ผลประโยชน์ดอกเบี๋ยแก่ลูกจ้างนั้น และเมื่อลูกจ้างนั้นออกจากงานก็อาจจะสมทบให้ตามระยะเวลาที่ทำงาน อาจจะเท่าตัวหรือเท่าตัวกว่า หรือสองเท่าตัวแล้วแต่กรณี อันนี้ก็เป็นระบบหนึ่ง อีกระบบหนึ่งก็เป็นบำนาญคล้ายคลึงกับที่ทางราชการใช้อยู่ คือเอาเงินเดือนเดือนสุดท้ายมาคูณระยะเวลาทำงาน แล้วก็จ่ายเป็นบำเหน็จให้ อันนี้ก็จะกำหนดก็จะครอบคลุมทั้งวิธีปฏิบัติ ทั้ง ๒ กรณีนี้ครับ ก็เข้าใจว่าคงจะไม่เป็นปัญหาอะไร ส่วนประเด็นที่ ๒ ผมยังจับไม่ค่อยได้ ชัดนัก คือว่าในระบบพรอบวิเด้นท์ฟันด์นี้ ส่วนที่หักจากเงินเดือนของลูกจ้างเองไม่มีปัญหา เพราะถือว่าเป็นเงินได้ของลูกจ้างแล้ว และเมื่อเสียภาษีแล้วก็ไม่มีปัญหา ที่นี้ส่วนที่นายจ้างสมทบนั้นะ ความจริงนายจ้างสมทบให้เป็นเพียงในบัญชี ยังไม่มีการจ่ายให้ลูกจ้างแล้วก็การสมทบนี้ก็มีเงื่อนไขอยู่หลายประการด้วยกัน เช่นว่าปกติก็จะมีว่าลูกจ้างนั้นก็ต้องออกโดยไม่มี ความผิด ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นายจ้างอะไรต่ออะไรพวกนี้ ถ้าสมมุติในเงื่อนไข ตามที่ว่านี้ นายจ้างก็จ่ายให้เต็ม เพราะฉะนั้นในทางภาษีอากรเขาถือว่าเงินนี้ยังไม่ได้จ่าย จะจ่ายต่อเมื่อลูกจ้างออกจากงาน อันนี้ก็เป็น ผมรู้สึกว่าเป็นการถูกต้อง ส่วนกรณีที่ลูกจ้างออกไป แล้วก่อนที่กฎหมายนี้จะออก เผอิญหักเอาไว้หรืออย่างไร เกินอัตราที่กฎหมายนี้ใช้บังคับ ผมก็เชื่อว่าอันนี้เป็นเรื่องที่จะขอเรียกคืนได้ และอันนี้ผมก็ได้เรียนทางกรมสรรพากรเจ้าหน้าที่ไว้ แล้ว ว่าขอให้ความร่วมมือที่จะดูแลให้เสร็จไปโดยเร็ว ขอบพระคุณครับ

นายเฉลิมชัย วสินนท์: ท่านประธานที่เคารพ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรนี้ กระผมยังติดใจเกี่ยวกับวรรคท้ายของมาตรา ๓ ที่ว่า "เงินได้พึงประเมินตามวรรคสามถ้าได้รับในระหว่างวันที่ ๑ มกราคมถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายนของปีภาษีใด ให้ถือเป็นเงินได้พึงประเมินที่ได้รับในปีภาษีนั้น แต่ถ้าได้รับในระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ถึง ๓๑ ธันวาคมของปีภาษีใด ให้ถือเป็นรายได้พึงประเมินที่ได้รับของปีภาษีถัดไป" เช่นนี้แล้ว กระผมก็เข้าใจว่าสำหรับรายได้ของลูกจ้างหรือข้าราชการที่พ้นจากงาน และได้รับบำเหน็จนั้น ก็จะมีปีภาษี ๒ ประเภท คือว่าก่อนสิ้นเดือนมิถุนายน ก็เสียภาษีปีหนึ่ง หลังจากเดือนมิถุนายนก็เสียอีกปีหนึ่ง กระผมก็เข้าใจในเจตนาดีของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในแง่ที่จะได้ผ่อนคลายภาระภาษีให้แก่ผู้ที่ได้รับบำเหน็จโดยเฉพาะข้าราชการ

LIRT

เพราะว่าข้าราชการจะได้รับบำเหน็จในเดือนตุลาคม ซึ่งจะต้องนำมารวมกับรายได้ คือเงินเดือนระหว่างเดือนตุลาคมจนถึงเดือนกันยายน แต่กระผมว่าในมาตรานี้เองก็ได้ผ่อนคลายภาระภาษีลงไปอย่างมากมายแล้ว กระผมอยากจะขออนุญาตเปรียบเทียบตัวเลขให้ท่านดูว่าตามบทบัญญัติในวรรคสามของมาตรา ๓ นี้ก็ทำให้ผู้ได้รับบำเหน็จดีกว่าผู้ได้รับบำนาญอย่างมากมาย กระผมใคร่ขอยกตัวเลขดังนี้ะครับ กระผมสมมติว่าข้าราชการคนหนึ่งเงินเดือน ๕,๐๐๐ บาท ทำงานมา ๓ ปี ข้าราชการผู้นี้เมื่อออกจากราชการแล้วจะได้บำนาญเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท รวมทั้งปีจะได้บำนาญปีละ ๔,๒๐๐ บาท เมื่อหักรายจ่ายสำหรับส่วนตัวและหักต่าง ๆ แล้วก็จะเหลือรายได้สุทธิปีละ ๒๘,๖๐๐ บาท นาย ก. จะเสียภาษีรายได้บุคคลธรรมดาปีละ ๒,๕๖๐ บาทนะครับ ส่วน นาย ข. ได้รับเงินเดือนเท่ากัน คือเดือนละ ๕,๐๐๐ บาท มีเวลาราชการเท่ากัน แต่ขอรับบำเหน็จ นาย ข. จะได้บำเหน็จ ๑๗๕,๐๐๐ บาท เมื่อคำนวณตามมาตรา ๔๒ ทวิวรรคสามแล้วจะเหลือเงินที่จะเสียภาษี ๕๒,๕๐๐ บาท หักลดหย่อนส่วนตัวอีก ๕,๐๐๐ บาท นาย ก. จึงมีเงินได้สุทธิเพียง ๔๗,๕๐๐ ใน ๔๗,๕๐๐ บาทนี้ นาย ข. จะเสียภาษีเพียง ๖,๗๗๕ บาท เมื่อนำไปรวมกับรายได้ของเงินเดือนทั้งปีนะครับ ที่นี้ นาย ก. ได้บำเหน็จปีละ ๔๒,๐๐๐ บาท ถ้าจะให้เปรียบเทียบกันคือจะต้องรับบำนาญไป ๔ ปี ก็จะเป็น ๑๖๘,๐๐๐ บาท แต่ที่นาย ก. ได้รับเงิน ๑๖๘,๐๐๐ บาท นาย ก. จะต้องเสียภาษี ๔ ปี เป็นเงินถึง ๑๒,๔๐๐ บาทนะครับ ส่วน นาย ข. รับบำเหน็จเสียภาษีเพียง ๖,๗๗๕ บาท ในเงิน ๑๗๕,๕๐๐ บาท ด้วยเหตุนี้เองกระผมว่าน่าจะไม่ใช่เป็นที่จะต้องมีการบัญญัติในวรรคท้ายของมาตรา ๓ เพื่อที่จะให้การรับบำเหน็จภายหลังเดือนมิถุนายนของปีภาษีใดให้ถือว่าเป็นรายได้ของปีถัดไป เพราะจะทำให้เกิดเป็นการยกเว้นขึ้นในกฎหมาย ซึ่งกระผมเห็นว่าถึงไม่มีบัญญัติอันนี้บทบัญญัติในมาตรา ๓ ก็ให้ความอนุเคราะห์เพียงพออยู่แล้ว ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอสนับสนุนรัฐบาลในหลักการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ที่จริงในเรื่องบำเหน็จที่จ่ายเป็นเงินก้อนครั้งเดียวเมื่อออกจากงานจะเป็นข้าราชการก็ดี พนักงานหรือลูกจ้างของธุรกิจ จะเป็นของรัฐบาลหรือของเอกชนก็ดี ก็ได้เล็งเห็นกันมานานแล้วว่ามีคามไม่เป็นธรรมอยู่สมควรจะได้แก้ไขกัน

LIRT

มานานแล้ว ที่รัฐบาลจัดการเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาก็เป็นเรื่องควรอนุมัติแน่นอนอย่างที่ท่านสมาชิกท่านหนึ่งได้กล่าวไว้ แต่กระผมมีข้อสังเกตอยู่ ๓ ประการ อยากจะกราบเรียนต่อที่ประชุมเพื่อประกอบการพิจารณา

ประการที่ ๑ เป็นเรื่องเกี่ยวกับหลักการ ที่พูดนี้ไม่ใช่ว่ากระผมไม่เห็นด้วยกับหลักการกฎหมายฉบับนี้ เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง แต่มีข้อสังเกตว่าถ้าหากว่าทางรัฐบาลจะกรุณาผ่อนปรนยิ่งขึ้น แล้วถือโอกาสจัดการแก้ไขเสียในคราวนี้ก็อาจจะเป็นการดียิ่งขึ้นและยุติธรรมยิ่งขึ้น ที่รัฐบาลแก้คราวนี้ ความสำคัญอยู่ในมาตรา ๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๒ ทวิ มาตรา ๔๒ ทวินี้เดิมมีอยู่เพียง ๒ ววรรค คือววรรคหนึ่งกับววรรคสอง ซึ่งในร่างนี้ไม่ได้แก้ไขเลยคงไว้ตามเดิม ฉะนั้นในส่วนที่เกี่ยวกับการแก้ไขคราวนี้ก็เป็นเรื่องซึ่งเพิ่มขึ้นในววรรคสาม ววรรคสี่ ววรรคห้าและววรรคหก กระผมอยากจะกราบเรียนว่าน่าเสียดายที่รัฐบาลไม่ได้คิดว่าสมควรจะแก้ไขววรรคหนึ่งเสียด้วย ววรรคหนึ่งนั้นบัญญัติไว้อย่างนี้ครับ "เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) เว้นแต่ที่กำหนดในววรรคสาม ย่อมให้หักเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๒๐ แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๒ หมื่นบาท" กระผมอยากจะกราบเรียนว่าการหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมา ร้อยละ ๒๐ นี้ก็เป็นความยุติธรรม เพราะเหตุว่าเป็นการลดหย่อนให้สำหรับเงินได้ประเภทที่ได้จากการทำงาน เป็นเงินได้ที่บางท่านเรียกกันว่าเป็นเงินได้ด้วยน้ำพักน้ำแรง ผิดกับเงินได้ประเภทดอกเบียหรือค่าเช่าบ้านอะไรเหล่านี้ ซึ่งเป็นระดับรายได้ของผู้ที่มั่งคั่ง แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าจำนวนเงินขั้นสูงที่อนุญาตให้หักเป็นการเหมานั้นจะกำหนดไว้ ๒ หมื่นบาท ประวัติของเรื่องนี้เป็นมาอย่างนี้ครับ เท่าที่กระผมจำได้เมื่อปี ๒๔๙๑ ก็ให้หักได้ร้อยละ ๒๐ แต่ไม่เกิน ๑ หมื่นบาท อยู่มาอีก ๕ ปี เงิน ๑ หมื่นบาทนี้ได้เชียบให้สูงขึ้นเป็น ๒ หมื่นบาท คือหักได้เป็นการเหมาร้อยละ ๒๐ แต่ไม่เกิน ๒ หมื่นบาท ในครั้งนั้นก็คงจะเนื่องจากเห็นว่าเงินได้ทั่วไปตั้งแต่ปี ๒๔๘๑ จนถึงปี ๒๔๙๐ ได้เชียบสูงขึ้นมาก เพราะฉะนั้นที่จำกัดไว้แค่หมื่นบาทนั้นก็ก็ไม่เหมาะสมไม่ยุติธรรมถึงได้เชียบสูงขึ้น แต่บัดนี้ปรากฏว่าตั้งแต่กำหนดไว้ ๒ หมื่นครั้งสุดท้ายนั้นเป็นเวลา ๒๑ ปีแล้ว ระดับเงินเดือนหรือค่าจ้างซึ่งเป็นรายได้ประเภทได้จากน้ำพักน้ำแรงนั้นได้เชียบสูงขึ้นไม่น้อยกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ อาจจะถึง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ด้วยซ้ำไปถ้าคิดเทียบอย่างนี้แล้วถึงแม้จะคงอัตราส่วนร้อยละ ๒๐ ไว้ตามเดิม ก็รู้สึกว่ามี

LIRT

เหตุผลที่จะกำหนดจำนวนเงินขึ้นสูงคือ ๒ หมื่นนี้ให้สูงขึ้น เช่นอาจจะเป็น ๓ หมื่นบาท หรือ ๔ หมื่นบาท ก็แล้วแต่ นอกจากนี้กระผมยังเห็นว่าเดิมนั้นร้อยละ ๒๐ ไม่มีขั้นต่ำไว้ เช่นนาย ก. มีเงินเดือนหรือค่าจ้างปีละหมื่นบาทก็หักได้เพียง ๒,๐๐๐ บาท ๒,๐๐๐ บาทนั้น ถ้ามาคำนึงถึงสถานการณ์ปัจจุบันนี้จะเห็นว่าน้อยมาก ถ้าหากว่าจะยอมให้หักลดหย่อนเป็นจำนวนเงินขั้นต่ำเสียอีกขั้นหนึ่งด้วย เช่นอย่างว่าให้ร้อยละ ๒๐ แต่ไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐ บาท คนอย่างนาย ก. เงินได้ปีละ ๑ หมื่นบาทแทนที่จะหักได้ ๒,๐๐๐ บาทอย่างเดิมก็หักไป ๕,๐๐๐ บาทเช่นนี้ก็จะเป็นปรากฏว่าคนงานซึ่งมีเงินเดือนหรือค่าจ้างปีละหมื่นบาทนั้นจะต้องเสียภาษีเงินได้เลย เพราะเหตุว่า สามารถหักได้ตามมาตรา ๔๒ ทวิ ๕,๐๐๐ บาท แล้วยังหักได้ตามมาตรา ๕๖ สำหรับส่วนตัวอีก ๕,๐๐๐ บาท รวมเป็น ๑๐,๐๐๐ บาท ก็รู้สึกว่าจะเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ยิ่งกว่านั้นยังเห็นว่าจะเป็นการลดภาระของกรมสรรพากรในการที่จะต้องตรวจ ภ.ง.ด. ๔ ต่าง ๆ เพราะเหตุว่าผู้มีเงินได้จากเงินเดือนค่าจ้างที่อยู่ในระหว่าง ๖,๐๐๐-๗,๐๐๐-๘,๐๐๐ บาทถึง ๑๐,๐๐๐ บาทนี้มีจำนวนหลายแสน ถ้าตัดพวกนี้ไปได้ก็อาจจะทุ่มเทกำลังไปตรวจภาษีเงินได้ของคนซึ่งมีเงินได้สูงกว่า แต่ว่าในเรื่องนี้กระผมในฐานะสมาชิกสภาธรรมดาคคนหนึ่งไม่มีอำนาจหน้าที่ที่จะไปเสนอขอแก้ไขหลักการได้ เพราะเหตุว่าเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงินก็อยากจะฝากไว้ว่า ถ้าหากว่าทางรัฐบาลท่านมีใจกว้างขวางพอที่จะยอมผ่อนปรนในข้อนี้จะถือโอกาสแก้ไขเสียแล้วในคราวนี้ก็รู้สึกว่าการประชาชนทั่วไปก็จะได้อนุโมทนา

ประการที่ ๒ ที่กระผมมีข้อสังเกตก็คือวรรคสี่ ในร่างบัญญัติไว้อย่างนี้ก็เป็นการดีแล้ว แต่มีข้อที่ควรระวังอยู่ข้อหนึ่งคือว่า เราต้องระวังไม่ให้ การที่เขียนไว้ว่าถ้าได้รับในหลายปีภาษีก็ให้ปฏิบัติอย่างนั้น ๆ คือหลายปีภาษีนี้ต้องระวังว่าอย่าให้กลายสภาพเป็นเหมือนกับจ่ายบำนาญไป นายจ้างบางคนอาจจะมิชอบบังคับหรือระเบียบเขียนไว้ว่า ลูกจ้างเมื่อออกจากงานนั้น เขาไม่จ่ายบำเหน็จเป็นเงินก้อนให้ครั้งเดียว หรือ ๒ ครั้งก็ตาม แต่เขาจะจ่ายบำนาญให้ แต่ว่าอาจจะจ่ายให้โดยเป็นกำหนดเวลาเช่นเพียง ๕ ปี หรือ ๑๐ ปี ต้องระวังว่ามาตรา ๔ นี้ อย่าปล่อยให้เป็นการกระเตื้องไปในข้างที่ว่าจะเป็นบำนาญ แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องรายละเอียดซึ่งควรพิจารณากันได้ในชั้นแปรญัตติ

ประการที่ ๓ กระผมมีความรู้สึกอย่างเดียวกับท่านสมาชิก คือคุณเฉลิมชัย ใน

LIRT

ข้อที่ว่าวรรคสุดท้ายนี้ น่าจะตัดออกเสียได้ เพราะเหตุว่าการหักลดหย่อนที่ได้ให้ไว้ตามวรรคสาม นั้นก็มากมายเหลือกำลังแล้ว ข้อนั้นก็จริง แต่กระผมมีความเห็นเพิ่มเติมอีกข้อหนึ่ง คือว่าหลักการที่บัญญัติขึ้นใหม่ตามร่างนี้เป็นการทำให้เสียหลักการเก็บภาษีเงินได้ ที่ว่าเงินสตรับในปีใดถือเป็นเงินได้ของปีนั้น ที่บัญญัติอย่างนี้กลายเป็นว่าเงินได้ประเภทนี้รับในครั้งแรกของปีถือเป็นเงินได้ของปีนั้น ถ้าได้รับในครั้งปีหลังถือเป็นเงินได้ของปีถัดไป เหตุที่อาจจะเกิดก็อย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ได้ว่าไว้แล้วว่า สำหรับบางกรณีการบัญญัติให้ถือเป็นเงินได้ของปีถัดไปนั้น อาจจะเป็นภาระในด้านภาษีมากกว่าด้วยซ้ำไป ถ้าบังเอิญผู้นั้นไปมีเงินได้ในปีถัดไปมากกว่าที่เคยได้อยู่ ถ้าเมื่อเป็นอย่างนี้แล้วเราก็น่าจะหาวิธีแก้เป็นอย่างอื่น ที่สวยที่สุดนั้นนะไม่ควรมีวรรคนี้เลย ตัดออกเสียได้เลยครับ ที่จะมีข้อเสียหายอีกข้อหนึ่ง ก็คือว่าถ้าบัญญัติไว้อย่างนี้นะครับ โดยไม่แก้ไขเป็นอย่างอื่นนี้นะลองนึกถึงว่า ผู้มีเงินได้ อย่างว่า สมมติว่าเป็นข้าราชการนะครับ ออกจากราชการในเดือนมิถุนายน คือเดือนที่ ๖ คำสั่งจ่ายบำเหน็จตกในเดือนกรกฎาคมหรือสิงหาคมซึ่งเป็นครึ่งหลังของปี แต่ยังไม่ทันจะได้รับตัวเงิน บังเอิญตายเสียก่อน สิทธิรับบำเหน็จนั้นก็ตกเป็นของกองมรดกไป ถ้าผู้จัดการมรดกไปจัดการขอรับบำเหน็จในฐานะเป็นมรดกนั้นในเดือน ๒ เดือนนั้นเอง ซึ่งก็อยู่ในวิสัยที่จะทำได้ เมื่อรับมาแล้วก็จัดการแบ่งสรรปันส่วนให้ผู้มีสิทธิรับมรดกหายไปเลย แล้วที่นักกฎหมายเขียนว่า ให้ถือเป็นเงินได้ของปีถัดไป ก็แปลว่า ในปีนั้นไม่มีการยื่น ภ.ด. ๙ เกี่ยวกับเงินได้ประเภทนี้ต้องไปรอเอาในปีหน้า แต่กว่าจะถึงปีหน้ากองมรดกสลายตัวไปเสียแล้ว นี่กระผมเห็นว่าเป็นช่องโหว่ ซึ่งถ้าจะคงไว้อย่างนี้ก็อาจจะต้องหาทางอุดช่องโหว่ให้ได้ แต่ถ้าไม่มีอันนี้เสียเลยก็จะตัดปัญหาไป กระผมมีข้อสังเกตอีกข้อหนึ่งเกี่ยวกับวรรคนี้ก็คือว่ายังสงสัยว่าจะหักภาษี ณ ที่จ่ายกันอย่างไร เพราะโดยปกติในกฎหมายบัญญัติไว้ว่า “เงินได้พึงประเมินของปีภาษีใด นายจ้างจ่ายในปีภาษีนั้น ก็หักในปีภาษีนั้น” ที่เงินอันนี้ถ้ารับในครึ่งปีหลัง มันยังไม่มีสภาพเป็นเงินได้พึงประเมินของปีนี้ เพราะว่าเป็นเงินของปีหน้า ถ้าไม่ตามไปแก้ไขในมาตราอื่นแล้ว ชักสงสัยว่าจะไปบังคับนายจ้างให้หัก ณ ที่จ่ายได้อย่างไร มันเท่ากับว่าเงินได้อันนี้ยังไม่มีตัวตนในปีนี้ มันเป็นเงินได้ของปีหน้า ก็รู้สึกว่าจะทำให้สับสนอีกข้อหนึ่งที่กระผมอยากจะเสนอก็คือว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลยืนยันที่จะให้คงวรรคนี้ไว้จริง ๆ และที่ประชุมเห็นด้วย ก็อาจจะมิทางผ่อนหนักเป็นเบาได้ แล้วแก้ปัญหาย่างที่ว่าได้ ในข้อที่ว่า ผู้มีเงินได้ในปีหน้า

LIRT

ในปีหน้านะครับบุคคลอย่างว่าอาจจะมีเงินได้มากกว่าที่คิด เพราะฉะนั้นการที่บังคับให้เขา
เอาไปรวมประเมินกับเงินได้ปีหน้าอาจจะเป็นการทำให้เกิดภาระแก่เขาเกินเหตุ ก็น่าจะแก้ไข
ปัญหาดังวิธีนี้ครับ คือว่าให้เขาเลือกเอาเอง แทนที่จะบังคับว่าเขาต้องทำอย่างนั้น ผู้ที่มาเห็นใจ
ในครั้งปีหลังให้เขาเข้าใจเอาเองว่าจะถือเป็นเงินได้ของปีปัจจุบันหรือของปีถัดไป อย่างนี้เขา
เป็นคนรู้ดีที่สุดว่าถือเป็นเงินได้ของปีไหน จึงจะบรรเทาภาระมากที่สุด ซึ่งก็สมเจตนาของ
รัฐบาลแล้ว แต่นี่ก็เป็นเรื่องของรายละเอียดซึ่งควรจะพูดกันได้ในชั้นแปรญัตติหรือในวาระ
ที่สอง แต่กระผมอยากจะได้เรียนเป็นข้อสังเกตไว้ เมื่อคณะกรรมการที่จะรับเรื่องนี้ไปพิจารณา
จะได้ช่วยรับไปพิจารณาด้วย ขอขอบพระคุณครับ

นายประมวล กุลมาตย์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ พระราชบัญญัติฉบับนี้รู้สึกว่ามี
สมาชิกส่วนใหญ่สนับสนุน เพราะฉะนั้นเห็นว่าคงไม่มีปัญหาอะไรที่จะอภิปรายต่อไป ผม
ขอเสนอให้ปิดการอภิปราย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เดี่ยว ขอประทานโทษครับ ท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลังจะขอแถลง ขอเชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

นายสมหมาย ฐานตระกูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ ผมขอเรียนตอบท่านสมาชิกผู้ที่มีเกียรติซึ่งเพิ่งอภิปรายและเพิ่งนั่งลงไปเมื่อสักครู่ซึ่ง
เป็นผู้ที่ผมเคารพผู้หนึ่ง ประการแรกท่านได้ตั้งปัญหาเกี่ยวกับหลักการใครจะขอให้มีการแก้ไข
เพิ่มเติมวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๒ ทวิ เกี่ยวกับค่าลดหย่อนค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ ๒๐
แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกินสามหมื่นบาท อันนี้ความจริงทางกระทรวงการคลังก็ได้พิจารณา
ซึ่งดูเหมือนกับว่าจะสมควรได้แก้ไขในคราวนี้หรือไม่ แต่เมื่อมาสำรวจดูแล้วรู้สึกว่ในอดีต
ที่เป็นมานี้ เราได้มีการปรับปรุงเกี่ยวกับการหักค่าใช้จ่ายและการลดอัตราภาษีนี้มาสองครั้ง
ด้วยกัน ซึ่งครั้งแรกเป็นการลดอัตราภาษีลง การลดนี้จะได้มีผลใช้บังคับแล้วสำหรับเงินได้
ปี ๒๕๑๖ ส่วนการเพิ่มค่าลดหย่อนจาก ๔,๐๐๐ บาทเป็น ๕,๐๐๐ บาทอะไรพวกนี้จะเริ่ม
ใช้บังคับกับเงินได้สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นต้นไป ซึ่งผลกระทบกระเทือนจากการลดอัตรา
ที่ผมเรียนแล้วสำหรับปี ๒๕๑๖ เรา รู้สึกว่ามันก็มากโขอยู่ ที่นี้ใครจะขอให้ดูผลการกระทบ
กระเทือนของการเพิ่มค่าลดหย่อนที่จะใช้กับเงินได้ปี ๒๕๑๗ ที่ท่านทั้งหลายจะต้องยื่นภายใน

LIRT

เดือนมีนาคม ๒๕๑๘ นี้ ว่าจะมีสักเพียงใด การที่ลดอัตราภาษีก็ดี โดยเฉพาะลดหรือว่าเพิ่ม ค่าลดหย่อนค่าใช้จ่ายนี้มันจะเป็นการลดเบส (base) ฐานภาษีลงมา ซึ่งอันนี้ได้พิจารณาแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะการณ์ปัจจุบันนี้ เศรษฐกิจของโลก ของประเทศไทย ของทุกประเทศ หมด เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมาก จากฐานะที่มีเงินเฟ้อ มาหาเศรษฐกิจชะงักงัน อาจจะไปถึงเศรษฐกิจตกต่ำอีกก็ได้ในไม่ช้า ไม่มีใครสามารถพยากรณ์ได้ ในภาวะเช่นนี้ระบบภาษีของเราได้แสดงจุดอ่อนแอขึ้นมาให้เห็น ว่าเมื่อการค้าตกต่ำลงเมื่อใด นี้ระบบภาษีเราซึ่งอาศัยภาษีทางอ้อมเป็นส่วนใหญ่ก็จะปรากฏว่ามีรายรับลดลง เพราะฉะนั้นอันนี้ทางกระทรวงการคลังจึงเห็นว่าสถานการณ์ในปัจจุบันยังไม่น่าไว้วางใจและกระทรวงการคลังเองมีนโยบายที่จะหันไปหาระบบที่จะพึ่งพาภาษีทางตรงที่มีฐานกว้างเป็นสำคัญมากกว่า เพราะฉะนั้นจึงใคร่จะขอสงวนหลักการในการเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรในคราวนี้ ให้จำกัดเฉพาะเงินได้ที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างเมื่อออกจากงาน อันนี้ผมขอเรียนด้วยความเคารพครับ ส่วนข้อสังเกตของท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องกับบรรดาสีก็ดี อันนี้ผมรู้สึกว่ามีคุณค่าที่ควรจะได้พิจารณากันในขั้นกรรมาธิการ ส่วนข้อสังเกตของท่านที่เกี่ยวกับบรรดาสัตย์ก็ดี ผมรู้สึกว่ายอันนี้มีคุณค่าควรที่จะได้รับการพิจารณาด้วยดีในขั้นกรรมาธิการ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณประมวล กุลมาตย์ ได้เสนอญัตติขอให้
ปิดอภิปราย และท่านสมาชิกผู้ได้รับรอง ขอได้โปรดรับรองด้วย

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญอาจารย์นิคมครับ

นายนิคม จันทรวิทุร : ท่านประธานที่เคารพ กฎหมายนี้สำคัญมากและมีประเด็นที่ท่านอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเสนอซึ่งสภาน่าจะได้มีการพิจารณาอย่างรอบคอบ ก็จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ได้รับค่าจ้างอย่างมากทีเดียว ฉะนั้นกระผมขอเสนอให้เปิดการอภิปรายต่อไป สนใจในความเป็นอยู่ของคนส่วนใหญ่ โปรดรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านสมาชิกรับรองครบถ้วน ผมขอมติท่าน

LIRT

ผู้ใดเห็นว่าควรเปิดการอภิปรายต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอความกรุณาครับ ข้อเสนอของ ท่านอาจารย์บุญมานั้น ทางคณะรัฐมนตรีถือว่าไม่ยอมรับในหลักการที่จะแก้ไขใช้ใหม่ครับ ก่อนที่จะลงมติ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านก็รับจะพิจารณาในชั้นกรรมาธิการครับ ท่านแถลงอยู่แล้ว

นายสมหมาย สุนทรกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลไม่รับในข้อที่จะขยายหลักการครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอประทานมติอีกครั้งหนึ่ง คือเจ้าหน้าที่นับคะแนนไม่ทัน ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปิดการอภิปรายต่อไป ตามที่คุณนิคม จันทรวิทุรเสนอขอได้โปรดยกมือขึ้น .

(มีสมาชิกยกมือ ๓๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรปิดอภิปราย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย

ต่อไปผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะรับหลักการ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย คือไม่รับหลักการ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ไว้พิจารณาต่อไป
รัฐบาลจะเสนอให้ส่งคณะกรรมการการสามัญหรือวิสามัญ

นายสมหมาย ยุนตระกูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ขอเสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๕ นาย ของรัฐบาลเสนอ ๔ นาย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๕ นาย ของรัฐบาลเสนอ ๔ นาย จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ขอเชิญรัฐบาลเสนอชื่อกรรมการได้

นายสมหมาย ยุนตระกูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลเสนอ ๔ นาย คือ ๑. นายชาญชัย ลีถาวร ๒. นายวิทย์ ตันตยกุล ๓. นายพนัส สิมะเสถียร ๔. นายสมหมาย ยุนตระกูล

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกเสนอได้ ๕ ท่าน เชิญ

พลตำรวจตรี ประกอบ วีระพันธุ์ : กระผมขอเสนอ นายมานะ พิทยาภรณ์

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายประมวล กุลมาตย์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ นายบุญมา วงศ์สวรรค์

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายเฉลิม ประจวบเหมาะ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ นายเฉลิมชัย

วสินนท์

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายทองต่อ กล้ายไม้ ณ อยุธยา : กระผมขอเสนอ นายนิคม จันทรวีฑูร

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายนิคม จันทรวิทุร : กระผมขอขอบพระคุณ เห็นจะต้องขอถอนครับ

นายพิมล จิตต์หมั่น : กระผมขอเสนอ นายदनัย บุนนาค

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ๘ ท่านแล้วครับ เหลืออีกท่านหนึ่ง

ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ นายชนะ

รุ่งแสง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครบ ๙ ท่านแล้วครับ

นายบุญชอบ สาครินทร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญชอบ สาครินทร์
ขอเสนอปิดการเสนอชื่ออีกต่อไปครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่า
ที่ประชุมเห็นชอบตามที่คุณบุญชอบ สาครินทร์เสนอให้มีการปิดการเสนอชื่อ ขอเชิญเลขาธิการ
รัฐสภาอ่านรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ ๙ ท่าน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ
๑. นายชาญชัย ลีถาวร ๒. นายวิทย์ ตันตยกุล ๓. นายพนัส สิมะเสถียร ๔. นายสมหมาย
สุนทรระกุล ๕. นายมานะ พิทยากรณ์ ๖. นายบุญมา วงศ์สวรรค์ ๗. นายเฉลิมชัย วสินนท์
๘. นายदनัย บุนนาค ๙. นายชนะ รุ่งแสง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กำหนดการแปรญัตติภายในวันนี้

นายสมหมาย สุนทรระกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอเสนอ

LIRT

แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอแปรญัตติภายใน ๓ วัน จะมี
ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น เป็น
อันว่ากำหนดการแปรญัตติภายใน ๓ วัน

ต่อไปเป็นการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ได้พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

ที่ ๕๕๘๑

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๒๐ ธันวาคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ร่างแล้วข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
การเกษตรและสหกรณ์ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการร่างพระราช
บัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการเกษตร
และสหกรณ์พิจารณา นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงกราบ
เรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อินทรี จันทรสถิตย์

(นายอินทรี จันทรสถิตย์)

แทนประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์

กองกรรมการ

โทร. ๘๒๐๘๔๐

รายงานของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายวิทย์ ยอแสงรัตน์ ผู้ตรวจการสงเคราะห์สวนยาง สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง นายอดุล วรวิศิษฐ์ช่าง หัวหน้ากอง กองควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร และนายอำพล เสนาณรงค์ นักเกษตรเอก ทำหน้าที่หัวหน้าสาขาข้าวโพด-ข้าวฟ่าง กองพืชไร่ กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๒. คณะกรรมการได้เชิญเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา ซึ่งทางสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ให้นายสนั่น สดงคุณท์ เลขานุการกรรมการร่างกฎหมายพิเศษเป็นผู้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๑ คน คือ นายเลี้ยว วชรพุก

๔. ผลของการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีผู้แปรญัตติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

"

"

มาตรา ๑

"

"

มาตรา ๒

"

"

มาตรา ๓

มีผู้แปรญัตติ

"

มาตรา ๔

"

"

มาตรา ๕

ไม่มีผู้แปรญัตติ

"

LIRT

<u>หมวด ๑ คณะกรรมการพันธุ์พืช</u>	"	"
<u>มาตรา ๖</u>	"	"
<u>มาตรา ๗</u>	"	"
<u>มาตรา ๘</u>	"	"
<u>มาตรา ๙</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๐</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	"	"
<u>หมวด ๒ การขออนุญาต และ</u>		
<u>การออกใบอนุญาตเกี่ยวกับ</u>		
<u>พันธุ์พืชควบคุม</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๒</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๓</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๑๕</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๗</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๘</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๙</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๐</u>	"	"
<u>หมวด ๓ หน้าที่ของผู้รับ</u>		
<u>ใบอนุญาตเกี่ยวกับพันธุ์พืช</u>		
<u>ควบคุม</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๑</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๒</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๓</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๔</u>	"	"

LIRT

<u>มาตรา ๒๕</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๖</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๗</u>	"	"
<u>หมวด ๔ การรับรองและ</u>		
<u>การควบคุมพันธุ์พืช</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๘</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๙</u>	"	"
<u>มาตรา ๓๐</u>	"	"
<u>มาตรา ๓๑</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๒</u>	มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๓๓</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๔</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๕</u>	"	"
<u>มาตรา ๓๖</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๗</u>	"	"
<u>มาตรา ๓๘</u>	"	คณะกรรมการ ตัดออก
<u>มาตรา ๓๙</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่</u>	"	"
<u>มาตรา ๔๐</u>	"	"
<u>มาตรา ๔๑</u>	"	"
<u>มาตรา ๔๒</u>	"	"
<u>มาตรา ๔๓</u>	"	"
<u>มาตรา ๔๔</u>	"	"
<u>มาตรา ๔๕</u>	"	"
<u>มาตรา ๔๖</u>	"	"

LIRT

**หมวด ๖ การพักใช้ใบอนุญาต
และการพักถอนใบอนุญาต**

มาตรา ๔๗

มาตรา ๔๘

มาตรา ๔๙

มาตรา ๕๐

มาตรา ๕๑

มาตรา ๕๒

หมวด ๗ สถิติพันธุ์พืช

มาตรา ๕๓

มาตรา ๕๔

มาตรา ๕๕

หมวด ๘ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๖

มาตรา ๕๗

มาตรา ๕๘

มาตรา ๕๙

มาตรา ๖๐

มาตรา ๖๑

มาตรา ๖๒

มาตรา ๖๓

มาตรา ๖๔

มาตรา ๖๕

มาตรา ๖๖

มาตรา ๖๗

มาตรา ๖๘

ไม่มีผู้แปรญัตติ

ไม่มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

<u>มาตรา ๖๕</u>	"	"
<u>มาตรา ๗๐</u>	"	"
<u>มาตรา ๗๑</u>	"	"
<u>มาตรา ๗๒</u>	"	"
<u>อัตราค่าธรรมเนียม</u>	"	"

๕. รายละเอียดการพิจารณาคำแปรญัตติ

<u>มาตรา ๓</u>	นายเจลิยว วัชรพุกก์ คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๔</u>	นายเจลิยว วัชรพุกก์ คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๑๔</u>	นายเจลิยว วัชรพุกก์ คณะกรรมการธิการได้แก้ไขและชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๓๒</u>	นายเจลิยว วัชรพุกก์ คณะกรรมการธิการได้ตัดออกแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้

ด้วยแล้ว.

(ลงชื่อ) วิรัช อารมย์ดี

(นายวิรัช อารมย์ดี)

แทนเลขาธิการคณะกรรมการธิการ

ร่าง
พระราชบัญญัติพันธุ์พืช
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืช

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"พันธุ์พืช" หมายความว่า พืชหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพืชที่ใช้เพาะปลูกหรือใช้ทำพันธุ์ เช่น ต้น ตอ หน่อ เถา กิ่ง แขนง ตา ราก หัว ดอก ผล หรือเมล็ด

"พันธุ์พืชควบคุม" หมายความว่า พันธุ์พืชที่รัฐมนตรีประกาศให้เป็นพันธุ์พืชควบคุม

"พันธุ์พืชรับรอง" หมายความว่า พันธุ์พืชที่ได้ดำเนินการทดสอบ ตรวจสอบหรือวิเคราะห์คุณภาพหรือคุณสมบัติและอธิบดีออกหนังสือรับรองให้

"ฉลาก" หมายความว่า รวบรวมถึงรูป รอยประดิษฐ์ หรือข้อความใดๆ อันแสดงไว้ที่ภาชนะบรรจุ

LIRT

“ภชนะบรรจุ” หมายความว่า วัตถุใดๆ ที่ใช้บรรจุหรือหุ้มห่อพันธุ์พืชโดยเฉพาะ
 “รวบรวม” หมายความว่า รวบรวมพันธุ์พืชเพื่อคัดเลือกหรือบรรจุในภาชนะบรรจุ
 “ขาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่าย แจกหรือแลกเปลี่ยน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์
 ในการค้าและหมายความรวมถึงมิไว้เพื่อขาย

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้าในราชอาณาจักร

“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร

“นำผ่าน” หมายความว่า นำหรือส่งผ่านราชอาณาจักรโดยมีการขนถ่ายหรือเปลี่ยน
 ยานพาหนะ

“สถานที่” หมายความว่า ที่ อาคารหรือส่วนของอาคาร และหมายความรวมถึง
 บริเวณของสถานที่ด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพันธุ์พืช

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระ
 ราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมวิชาการเกษตร

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๒) ผู้ขายพันธุ์พืชควบคุมที่บรรจุในภาชนะบรรจุซึ่งผู้รับใบอนุญาตรวบรวม
 พันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้าเป็นผู้บรรจุ และเป็นการขายโดยมิได้เปิดภาชนะบรรจุ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระ
 ราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียม
 ไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น และออก

LIRT

ประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการพันธุ์พืช

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการพันธุ์พืช" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินเก้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และหัวหน้ากองควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่อาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๙ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่

LIRT

อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณา
ศึกษาวิจัย หรือปฏิบัติการเกี่ยวกับพันธุ์พืชตามที่คณะกรรมการมอบหมาย และให้นำความ
ในมาตรา ๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการควบคุม การส่งเสริม และการ
ออกประกาศเกี่ยวกับพันธุ์พืช

(๒) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในเรื่องเกี่ยวกับพันธุ์พืช

หมวด ๒

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับพันธุ์พืชควบคุม

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดชนิดและ
ชื่อพันธุ์ของพันธุ์พืชชนิดใดให้เป็นพันธุ์พืชควบคุม

มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติเกี่ยวกับพันธุ์พืชควบคุม ให้รัฐมนตรีมี
อำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑) กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) หรือ (๓) แจ้งชนิดชื่อพันธุ์
และปริมาณของพันธุ์พืชควบคุมที่รวบรวมและแหล่งรวบรวม ชื่อและที่อยู่ของผู้ซื้อ หรือ
ผู้ให้พันธุ์พืชควบคุม

(๒) กำหนดมาตรฐาน คุณภาพ วิธีเก็บหรือวิธีรักษาพันธุ์พืชควบคุม เพื่อให้
ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ปฏิบัติ

LIRT

(๓) กำหนดชนิดและอัตราส่วนของวัตถุที่ใช้หรือมีหรือผสมหรือเจือปนในพันธุ์พืชควบคุมและกำหนดวัตถุหรือสิ่งที่เป็นศัตรูพืชซึ่งห้ามใช้หรือมีหรือผสมหรือเจือปนในพันธุ์พืชควบคุม เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ปฏิบัติ

(๔) กำหนดสารเคมีอันตรายที่ใช้ผสมในพันธุ์พืชควบคุม โดยระบุชื่อสามัญและชื่อทางเคมีและอัตราส่วนของสารเคมีนั้น เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ปฏิบัติ

(๕) กำหนดว่าพันธุ์พืชควบคุมชนิดใดและชื่อพันธุ์ใดที่ต้องบรรจุในภาชนะบรรจุกำหนดวัตถุที่จะใช้สำหรับเป็นภาชนะบรรจุ และวิธีการบรรจุพันธุ์พืชควบคุม เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ปฏิบัติ

(๖) กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) หรือ (๒) รวบรวม ขยายพันธุ์พืชควบคุมเฉพาะที่เป็นพันธุ์พืชรับรอง

(๗) กำหนดชนิดพันธุ์และปริมาณของพันธุ์พืชควบคุมที่อนุญาตให้นำเข้า

การออกประกาศตามมาตรานี้ ต้องระบุระยะเวลาใช้บังคับไม่น้อยกว่าหกสิบวัน นับแต่วันประกาศ

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดรวบรวม ขยาย นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่าน ซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องเก็บพันธุ์พืชควบคุมไว้ในสถานที่เก็บพันธุ์พืชควบคุมตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ปลูกพันธุ์พืชควบคุมซึ่งขยายพันธุ์พืชควบคุมที่ตนปลูกเองให้แก่ผู้รับใบอนุญาตรวบรวมพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า หรือผู้รับใบอนุญาตส่งออกซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า หรือผู้ปลูกพันธุ์พืชรายอื่นเพื่อใช้เพาะปลูกเองโดยมิได้ทำการโฆษณา

LIRT

มาตรา ๑๕ เมื่อรัฐมนตรีได้ประกาศกำหนดชนิดและชื่อพันธุ์พืชชนิดใด ให้เป็นพันธุ์พืชควบคุมตามมาตรา ๑๒ แล้ว ให้ผู้รวบรวม ขาย นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่าน ซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้าอยู่ในวันประกาศ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศ ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ผู้นั้นประกอบกิจการไปพลางก่อนได้ และเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้ผู้นั้นประกอบกิจการต่อไปจนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาตตามคำขอ และให้นำความในมาตรา ๕๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาตให้รวบรวม ขาย นำเข้า หรือส่งออก ซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้าได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ขอใบอนุญาต

- (๑) เป็นผู้มีความรู้ที่จะดำเนินการได้
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (๓) มีถิ่นที่อยู่หรือสำนักงานในประเทศไทย
- (๔) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) มีสถานที่ที่เหมาะสมในการรวบรวม ขาย นำเข้าหรือส่งออกซึ่งพันธุ์พืชควบคุมตามที่ขอรับใบอนุญาต
- (๖) ใช้ชื่อในการประกอบพาณิชย์กิจไม่ซ้ำหรือคล้ายคลึงกับชื่อที่ใช้ในการประกอบพาณิชย์กิจของผู้รับใบอนุญาตอยู่แล้ว หรือผู้ซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตยังไม่ครบสองปี

ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขอใบอนุญาตต้องมีลักษณะตาม (๑) (๓) (๕) และ (๖) และต้องมีผู้ดำเนินการซึ่งเข้าลักษณะตาม (๒) (๓) และ (๔) ด้วย

มาตรา ๑๗ ประเภทของใบอนุญาตสำหรับพันธุ์พืชควบคุม มีดังนี้

- (๑) ใบอนุญาตรวบรวมพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า
- (๒) ใบอนุญาตขายพันธุ์พืชควบคุม
- (๓) ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า

LIRT

(๔) ใบอนุญาตส่งออกซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า

(๕) ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า

ให้ถือว่าผู้ได้รับใบอนุญาตตาม (๑) (๓) หรือ (๔) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตาม (๒) สำหรับพันธุ์พืชควบคุมที่ตนรวบรวม นำเข้าหรือส่งออกด้วย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๘ ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ ให้คุ้มกันถึงลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับใบอนุญาตด้วย

ให้ถือว่าการกระทำของลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับใบอนุญาตที่ได้รับการคุ้มกันตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำของผู้รับใบอนุญาตด้วย เว้นแต่ผู้รับใบอนุญาตจะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำความผิดเป็นการสุจริตที่ตนจะล่วงรู้หรือควบคุมได้

มาตรา ๑๙ ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ ให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นปีปฏิทินแห่งปีที่ออกใบอนุญาตเว้นแต่ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า ใบอนุญาตส่งออกซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้าหรือใบอนุญาตนำเข้าซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต แต่มิให้กำหนดเกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตผู้ขอใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือของพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตรวบรวมพันธุ์พืช
ควบคุมเพื่อการค้า หรือใบอนุญาตขายพันธุ์พืชควบคุม ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์
รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์

หมวด ๓

หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตเกี่ยวกับพันธุ์พืชควบคุม

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตรวบรวมพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า

(๑) บรรจุนธุ์พืชควบคุมในภาชนะบรรจุนอกสถานที่ที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต
หรือ

(๒) ขายพันธุ์พืชควบคุมที่บรรจุในภาชนะบรรจุไม่ตรงตามฉลาก

มาตรา ๒๒ ให้ผู้รับใบอนุญาตรวบรวมพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้าปฏิบัติดังนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคารแสดงว่าเป็น
สถานที่รวบรวมพันธุ์พืชควบคุม

ลักษณะ ขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีฉลากภาษาไทยที่ภาชนะบรรจุพันธุ์พืชควบคุมที่รวบรวมขึ้น และ
ในฉลากต้องแสดง

(ก) ชนิดและชื่อพันธุ์ของพันธุ์พืชควบคุม และมีคำว่า “พันธุ์พืชควบคุม”

(ข) เครื่องหมายการค้าสำหรับพันธุ์พืชควบคุม

(ค) ชื่อผู้รวบรวมและแหล่งรวบรวม

(ง) นามสกุลพืชของพันธุ์พืชควบคุมตามระบบเมตริก

(จ) อัตราความงอกของพันธุ์พืชควบคุม และระบุวันเดือนปีที่ทดสอบ

LIRT

(ฉ) เดือนและปีที่รวบรวมหรือนำเข้า

(ช) อายุความงอกของพันธุ์พืชควบคุม เดือนและปีที่สิ้นอายุการใช้เพาะปลูก หรือใช้ทำพันธุ์

(ซ) ถ้าพันธุ์พืชควบคุมมีวัตถุอื่นผสมอยู่ด้วย ต้องแจ้งชื่อและอัตราส่วนของ วัตถุนั้นที่ผสมอยู่ในพันธุ์พืชควบคุม

(ฌ) ถ้าพันธุ์พืชควบคุมมีสารเคมีอันตรายตามมาตรา ๑๓ ผสมอยู่ด้วยต้อง แจ้งชื่อและอัตราส่วนของสารเคมีอันตรายที่ผสมอยู่ในพันธุ์พืชควบคุมทั้งต้องแสดงเครื่องหมาย หัวกะโหลกกับกระดูกไขว้และมีคำว่า “อันตราย” ด้วยอักษรสีแดงไว้ด้วย

(ญ) ข้อความอื่นที่รัฐมนตรีเห็นสมควรประกาศในราชกิจจานุเบกษาระบุเพิ่มเติม ในฉลาก

มาตรา ๒๓ ให้ผู้รับใบอนุญาตนำเข้าซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้าปฏิบัติดังนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคารแสดงว่าเป็น สถานที่นำเข้าซึ่งพันธุ์พืชควบคุม

ลักษณะ ขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง

(๒) นำใบรับรองของผู้รวบรวมจากประเทศซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมพันธุ์พืชควบคุม มาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามแบบและภายในระยะเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดใน ราชกิจจานุเบกษา

(๓) นำตัวอย่างพันธุ์พืชควบคุมที่นำเข้าทุกคราวมามอบให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ในปริมาณพอสมควร เพื่อทำการทดสอบภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

(๔) จัดให้มีฉลากที่ภาษาบรรจุพันธุ์พืชควบคุมที่นำเข้าตามมาตรา ๒๒ (๒) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตนำเข้าซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้านำพันธุ์พืชนั้นมาแบ่งบรรจุใน ภาษาบรรจุเอง ต้องจัดให้มีฉลากที่ภาษาบรรจุตามมาตรา ๒๒ (๒) ด้วย

LIRT

มาตรา ๒๔ ให้ผู้รับใบอนุญาตขายพันธุ์พืชควบคุมปฏิบัติดังนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคารแสดงว่าเป็นสถานที่ขายพันธุ์พืชควบคุม

ลักษณะ ขนาดและป้ายและข้อความที่แสดงในป้าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ดูแลสถานที่ภาชนะบรรจุพันธุ์พืชควบคุมตามมาตรา ๒๒ (๒) ให้คงอยู่ครบถ้วนและชัดเจน

มาตรา ๒๕ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายภายในอาคารที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตย้ายสถานที่รวบรวมพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้าสถานที่ขายพันธุ์พืชควบคุม สถานที่นำเข้าซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า สถานที่ส่งออกซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า หรือสถานที่เก็บพันธุ์พืชควบคุม ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔

การรับรองและการควบคุมพันธุ์พืช

มาตรา ๒๔ ผู้ใดประสงค์จะได้หนังสือรับรองพันธุ์พืชชนิดใดให้เป็นพันธุ์พืชรับรองตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอโดยระบุชื่อของพันธุ์พืชนั้นพร้อมทั้งส่งตัวอย่างและแจ้งรายละเอียดของพันธุ์พืชนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการทดสอบ ตรวจสอบ หรือวิเคราะห์คุณภาพหรือคุณสมบัติ

การขอให้ออกหนังสือรับรองและการออกหนังสือรับรองพันธุ์พืชรับรอง ตลอดจนการระบุชื่อของพันธุ์พืชพร้อมทั้งการส่งตัวอย่างและการแจ้งรายละเอียดของพันธุ์พืช ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดชนิด และชื่อพันธุ์ของพันธุ์พืชชนิดใดให้เป็นพันธุ์พืชสงวน

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ใดส่งออกซึ่งพันธุ์พืชสงวน เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี และเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการทดลองหรือวิจัยในทางวิชาการเท่านั้น

มาตรา ๓๑ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนด ห้ามมิให้ผู้ใดนำหรือส่งพันธุ์พืชสงวนชนิดใดและในปริมาณเท่าใดออกนอกเขตท้องที่ใด หรือนำหรือส่งพันธุ์พืชดังกล่าวไปยังท้องที่ใดในราชอาณาจักร เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก อธิบดีพนักงานเจ้าหน้าที่

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันอันตรายแก่การเกษตร ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดชนิดและชื่อพันธุ์พืชชนิดใดให้เป็นพันธุ์พืชต้องห้าม

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าซึ่งพันธุ์พืชต้องห้าม

LIRT

มาตรา ๓๔ พันธุ์พืชที่มีลักษณะต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นพันธุ์พืชเสื่อมคุณภาพ

(๑) พันธุ์พืชที่สิ้นอายุการใช้เพาะปลูกหรือใช้ทำพันธุ์ตามที่แสดงไว้ในฉลาก

(๒) พันธุ์พืชที่ไม่ตรงกับข้อความในฉลาก

(๓) พันธุ์พืชที่มีคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๓

มาตรา ๓๕ พันธุ์พืชหรือวัตถุที่ทำเทียมพันธุ์พืชที่มีลักษณะต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นพันธุ์พืชปลอมปน

(๑) พันธุ์พืชหรือวัตถุที่ทำเทียมพันธุ์พืชทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อหรือสำคัญผิดว่าเป็นพันธุ์พืชแท้

(๒) พันธุ์พืชที่แสดงในฉลากว่าเป็นพันธุ์พืชตามคุณสมบัติ หรือระบุเดือนปีที่รวบรวมหรือนำเข้า ซึ่งไม่ตรงกับความเป็นจริง

(๓) พันธุ์พืชที่แสดงชนิด ชื่อพันธุ์ เครื่องหมายการค้า หรือแหล่งรวบรวมในฉลากหรือระบุเดือนปีที่รวบรวมหรือนำเข้าซึ่งไม่ตรงกับความเป็นจริง

(๔) พันธุ์พืชที่มีพันธุ์พืชอื่นหรือวัตถุอื่นผสมหรือเจือปนอยู่เกินปริมาณที่แจ้งไว้ในฉลากหรือเกินอัตราส่วนที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๓

มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ใดรวบรวม ขาย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งพันธุ์พืชเสื่อมคุณภาพ

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้ผู้ใดรวบรวม ขาย นำเข้าหรือส่งออกซึ่งพันธุ์พืชปลอมปน

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้ผู้ใดรวบรวม ขาย นำเข้าหรือส่งออกซึ่งพันธุ์พืชตามคุณสมบัติที่มีโรคพืชหรือมีสิ่งที่เป็นศัตรูพืชผสมหรือเจือปนอยู่ด้วย

มาตรา ๓๙ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาคุณภาพของพันธุ์พืชควบคุมอันเป็นเท็จหรือเกินความจริงซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นหลงเชื่อหรือสำคัญผิดในคุณภาพของพันธุ์พืชนั้น

LIRT

หมวด ๕
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ เพื่อประกอบการพิจารณาได้ และมีอำนาจเข้าไปในสถานที่รวบรวมพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า สถานที่ขายพันธุ์พืชควบคุม หรือสถานที่เก็บพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้าในระหว่างเวลาทำการ หรือเข้าไปในยานพาหนะที่บรรทุกพันธุ์พืชในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ เพื่อ

(๑) ตรวจสอบพันธุ์พืช ภาชนะบรรจุ ฉลาก สมุดบัญชี หรือเอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวกับพันธุ์พืช

(๒) นำพันธุ์พืช หรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นพันธุ์พืชเสื่อมคุณภาพหรือพันธุ์พืชปลอมปนในปริมาณพอสมควร ไปเป็นตัวอย่างเพื่อทดสอบ ตรวจสอบหรือวิเคราะห์

(๓) ค้น ยึด หรืออายัดพันธุ์พืช ภาชนะบรรจุ ฉลาก สมุดบัญชี หรือเอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวกับพันธุ์พืช

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับใบอนุญาตและผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๔๑ ในการค้น พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องพยายามมิให้มีการเสียหายและกระจัดกระจายเท่าที่จะทำได้

มาตรา ๔๒ สิ่งของที่ยึดได้ในการค้น ให้ห่อหรือบรรจุหีบห่อและประทับตรา หรือทำเครื่องหมายไว้เป็นสำคัญ

มาตรา ๔๓ การค้นในสถานที่หรือในยานพาหนะตามมาตรา ๔๐ ก่อนลงมือค้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นแสดงความบริสุทธิ์เสียก่อน และให้ค้นต่อหน้าผู้รับใบอนุญาต

LIRT

ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานที่นั้น หรือผู้ครอบครองยานพาหนะ หรือถ้าหาบุคคลดังกล่าวนั้นไม่ได้ให้คัดค้านหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ชั่งรื้อมาเป็นพยาน

สิ่งของใดที่ได้ยึดหรืออายัดต้องให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานที่นั้น ผู้ครอบครองยานพาหนะ หรือพยาน แล้วแต่กรณี ดู เพื่อให้รับรองว่าสิ่งของนั้น ได้ค้นได้ในสถานที่หรือในยานพาหนะนั้น ถ้าบุคคลดังกล่าวนั้นไม่ยอมรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกไว้

มาตรา ๔๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกรายละเอียดแห่งการค้นและทำบัญชีรายละเอียดสิ่งของที่ค้น ยึดหรืออายัดไว้

บันทึกการค้นและบัญชีดังกล่าวในวรรคหนึ่งให้อ่านให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานที่นั้น ผู้ครอบครองยานพาหนะ หรือพยาน แล้วแต่กรณี ฟัง และให้บุคคลดังกล่าวนั้นลงลายมือชื่อรับรองไว้ถ้าไม่ยอมลงลายมือชื่อรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกไว้

มาตรา ๔๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลดังกล่าวในมาตรา ๔๓

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๖ พันธุ์พืช ภาชนะบรรจุ ผลาก สมุดบัญชี หรือเอกสารใดๆ ที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๐ (๓) ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครองหรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลโดยคำพิพากษาถึงที่สุดไม่พิพากษาให้รับ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ยึดหรืออายัด หรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือวันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุดไม่พิพากษาให้รับ แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของกรมวิชาการเกษตรเพื่อจัดการตามที่เห็นสมควร

หมวด ๖

การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๗ เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่า ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตต้องหยุดประกอบกิจการตามใบอนุญาตนั้น และระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้อีกไม่ได้

มาตรา ๔๘ พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติอธิบดีมีอำนาจสั่งถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนกำหนดเวลาได้ เมื่อเป็นที่พอใจว่าผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว

มาตรา ๔๙ เมื่อปรากฏต่ออธิบดีว่า ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือเข้าลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ หรือในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตผู้ใดกระทำความผิดพระราชบัญญัตินี้หลายครั้ง หรือครั้งเดียวแต่เป็นการกระทำความผิดร้ายแรง อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ต้องหยุดประกอบกิจการตามใบอนุญาตนั้น และจะขอรับใบอนุญาตใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดสองปี นับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตและพนักงานเจ้าหน้าที่จะออกใบอนุญาตให้หรือไม่ก็ได้สุดแต่จะพิจารณาเห็นสมควร

มาตรา ๕๐ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบตัวผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง

LIRT

มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ ยกอุทธรณ์หรือแก้ไขคำสั่งอธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี ในทางที่เป็นคุณแก่ ผู้อุทธรณ์ได้

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๕๒ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขายพันธุ์พืชควบคุมของตนที่เหลืออยู่ แก่ผู้รับใบอนุญาตอื่นหรือแก่ผู้ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรก็ได้ภายในหกสิบวันนับแต่ วันที่ทราบคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์ให้นับตั้งแต่วันที่ทราบคำ วินิจฉัยของรัฐมนตรี เว้นแต่พนักงานเจ้าหน้าที่จะผ่อนผันขยายเวลาให้อีก แต่ต้องไม่เกิน หกสิบวัน

หมวด ๗

สถิติพันธุ์พืช

มาตรา ๕๓ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้มีการเก็บสถิติเกี่ยวกับพันธุ์พืชชนิดใดชนิดหนึ่งในท้องที่ใดได้ตามที่เห็นสมควร

เมื่อได้ประกาศตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ซึ่งมี อาชีพเกี่ยวกับพันธุ์พืชดังกล่าวกรอรายการ ชื่อความ และจำนวนเกี่ยวกับสถิติตามแบบพิมพ์ ที่อธิบดีกำหนดและให้อธิบดีกำหนดเวลา สถานที่และวิธีการยื่นไว้ในแบบพิมพ์ด้วย

มาตรา ๕๔ บุคคลซึ่งได้รับคำสั่งตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง ต้องกรอกคำตอบ ลงในแบบพิมพ์แสดงรายการ ชื่อความและจำนวนตามความเป็นจริง พร้อมทั้งลงลายมือชื่อ กำกับ และจัดการยื่นตามกำหนดเวลา ณ สถานที่และตามวิธีการที่กำหนดในแบบพิมพ์

LIRT

มาตรา ๕๕ ถ้ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การเก็บสถิติพันธุ์พืช ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ทำการของผู้รับคำสั่งในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบรายการข้อความและจำนวนเกี่ยวกับสถิติพันธุ์พืช และให้เป็นหน้าที่ของผู้รับคำสั่งหรือผู้แทนตอบคำถามอำนวยความสะดวกและช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการนี้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้นำความในมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๖ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดรวบรวม ขาย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งพันธุ์พืช ควบคุมภายหลังที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว โดยมีได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษปรับวันละไม่เกินหนึ่งร้อยบาท ตลอดเวลาที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ

มาตรา ๕๙ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดยังขึ้นประกอบกิจการตามใบอนุญาตที่สิ้นอายุแล้ว ภายหลังที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ แล้ว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท

มาตรา ๖๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

LIRT

มาตรา ๖๒ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท.

มาตรา ๖๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ หรือ ~~มาตรา ๓๘~~ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๗ ผู้ใดโฆษณาคุณภาพพันธุ์พืชควบคุมอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ หรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ หรือไม่มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสาร หรือวัตถุใด ๆ ตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือเรียกตามมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดถูกล้างพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๗ วรรคสอง แล้ว ยังขึ้นประกอบกิจการตามใบอนุญาตนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙ ผู้ถูกล้างเพิกถอนใบอนุญาตผู้ใดขายพันธุ์พืชควบคุมของตนที่เหลืออยู่ให้แก่บุคคลอื่นซึ่งมิได้กำหนดไว้ในมาตรา ๕๒ หรือขายภายหลังระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๗๐ ผู้ใดมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๔ ไม่ปฏิบัติตามการเช่นนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๗๑ ผู้ใดมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง ไม่ปฏิบัติตาม

LIRT

เช่นนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๗๒ เมื่อศาลเห็นว่าการกระทำความผิดเพราะฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามมาตรา ๑๓ (๓) หรือ (๔) หรือฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ แม้ศาลจะเห็นว่าจำเลยไม่มีความผิด ก็ให้ศาลสั่งริบพันธุ์พืช เครื่องมือ อุปกรณ์ และภาชนะที่ใช้เกี่ยวกับการกระทำความผิดนั้นเสียทั้งสิ้น บรรดาสิ่งของที่ศาลสั่งริบให้ตกเป็นของกรมวิชาการเกษตร เพื่อจัดการตามที่เห็นสมควร

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตรวบรวมพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตขายพันธุ์พืชควบคุม	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตส่งออกซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตนำผ่านซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๖) ค่าทดสอบ ตรวจ หรือวิเคราะห์คุณภาพหรือคุณสมบัติ ของพันธุ์พืชเพื่อออกหนังสือรับรอง	ตัวอย่างละ	๒๐๐ บาท
(๗) หนังสือรับรองพันธุ์พืชให้เป็นพันธุ์พืชรับรอง	ฉบับละ	๕๐ บาท
(๘) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐ บาท
(๙) การต่ออายุใบอนุญาต ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตแต่ละฉบับ		

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการได้เข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอและสภานี้ได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้แล้ว และได้ส่งให้คณะกรรมการการสามัญชุดการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ คณะกรรมการมีอะไรจะชี้แจงครับ

นายอินทรี จันทรสฤติย์ (แทนประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานครับ คณะกรรมการขอเสนอการแก้ไขเล็กน้อยในมาตรา ๗๒ หน้า ๑๓ ครับ บรรทัดที่ ๒ ผมอยากจะอ่านที่แก้ไขเลยก็ได้ เป็นเช่นนี้ “มาตรา ๗๒ เมื่อศาลเห็นว่ามีการกระทำความผิดเพราะฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามมาตรา ๑๓ (๓) หรือ (๔) หรือฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๗” แล้วตัดคำว่า “หรือมาตรา ๓๘” ออก นอกนั้นเหมือนเดิมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอประธานมติดูที่ประชุมเห็นว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรแก้ไขตามที่คณะกรรมการเสนอมา ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้แก้ตามที่คณะกรรมการเสนอมา ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ คณะกรรมการพันธุ์พืช ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับพันธุ์พืช ควบคุม ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตเกี่ยวกับพันธุ์พืชควบคุม ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข

นายนิพิพัฒน์ ซาลิจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมต้องขอโทษครับ ท่านเลขาธิการฯ ว่าเร็วเกินไปครับ ตามไม่ทัน กระผมอยากจะขอย้อนมามาตรา ๑๓ (๗) หน่อยได้ไหมครับ คือให้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจะมีอำนาจกำหนดชนิดพันธุ์ และปริมาณของพันธุ์พืชควบคุมที่อนุญาตให้นำเข้า นี่ครับ ที่นี้สมมติว่าคนธรรมดาเขาจะนำพันธุ์พืชบางอย่างเข้ามา โดยที่นอกเหนือไปจากที่คณะกรรมการกำหนดไว้นี้ครับ จะทำได้หรือเปล่าครับ หรือว่าจะกำหนดเฉพาะ เมื่อกำหนดพันธุ์พืชอะไรขึ้นมาแล้วนี้ ราษฎรจะต้องนำเข้าเฉพาะพันธุ์ที่กำหนดไว้เท่านั้น จะนำพันธุ์อื่นเข้ามาอีกไม่ได้หรืออย่างไรครับ กระผมขอเรียนถามกรรมการ

นายอินทร์ จันทรสติชัย (แทนประธานคณะกรรมการ) : กระผมขอกราบเรียนให้ทราบว่าทำได้ครับ ไม่มีปัญหาอะไรครับ เพราะว่าไม่ได้กำหนดเอาไว้

นายสุด แสงวิเชียร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอได้ถามกรรมการเกี่ยวกับมาตรา ๖ (๒) หน่อยได้ไหมครับ เพราะกระผมเห็นว่าการที่จะไปขออนุญาตทำการค้านี้ทำไม่มีความจำเป็นจะต้องกำหนดอายุถึง ๒๐ ปีบริบูรณ์ เพราะว่าบางคนอาจจะทำการค้าได้โดยอายุไม่ถึงอย่างนี้ก็ได้ ถ้ามีการค้าเกิดขึ้น บังเอิญบิดาเขาถึงแก่กรรมเขาโอนการค้าให้แก่ลูกเขาที่มีอายุยังไม่ถึง ๒๐ ปี ถ้าอย่างนั้นลูกจะไปขออนุญาตต่อก็ไม่สามารถจะทำการค้าได้ ทำให้ล้มละลายแน่ กระผมอยากจะเรียนถามท่านกรรมการว่า จะตัดอันนี้ออกเสียจะได้หรือไม่ หรือถ้าไม่ได้ จะลดอายุได้หรือไม่

นายอินทร์ จันทรสติชัย (แทนประธานคณะกรรมการ) : เรื่องนี้กระผมอยากจะขอเรียนให้ทราบว่า ไม่มีใครมาขอแก้ไขในเรื่องอย่างนี้เลยครับ แล้วก็กระผมเข้าใจว่าในเรื่องอายุนี้นี้ก็คงจะเป็นข้อซึ่งเกี่ยวกับกฎหมายครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อันนี้จะต้องผ่านไปครับ เพราะท่านไม่ได้แปรญัตติไว้ เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

LIRT

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): หมวด ๓ หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต เกี่ยวกับพันธุ์พืชควบคุม มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ การรับรองและการควบคุมพันธุ์พืช มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ ไม่มีการแก้ไข

นายสุต แสงวีเชียร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสงสัยในมาตรา ๒๒ ใน (จ) นั้น มีคำว่าอัตราการงอกของพันธุ์พืชควบคุมและระบุวันเดือนปีที่ทดสอบ กระผมอยากจะถามว่าต้องระบุวิธีในการทดสอบด้วยหรือเปล่า เพราะว่าวิธีในการทดสอบนี้อาจจะทำให้พันธุ์พืชมีอัตราการงอกไม่เท่ากันก็ได้ ใน (ข) นั้น การที่บอกว่า "อายุความงอกของพันธุ์พืชควบคุมเดือนและปีที่สิ้นอายุการใช้เพาะปลูกหรือใช้ทำพันธุ์" นี่กระผมเห็นว่าเป็นการยากอย่างยิ่ง เพราะว่าพืชพันธุ์บางอันอาจจะอยู่ได้เป็น ๑๐๐ ปีก็ได้ มีวิธีอย่างไรที่กรมการจะกำหนดลงไปนั้นแล้วก็ทำให้ผู้นั้นระบุลงไปชัดเจนว่า มันจะงอกหรือไม่งอกเมื่อไรครับ

นายอินทรี จันทรสสถิตย์ (แทนประธานคณะกรรมการ): ท่านประธานครับ กระผมอยากจะเรียนให้ทราบว่า ก็เหมือนอย่างที่แล้ว เมื่อก่อนนี้คือไม่มีใครแปรรูป แต่อยากจะขอชี้แจงให้ทราบว่าในเรื่องการที่ผู้ที่จะขายพันธุ์พืช สมควรที่จะแจ้งว่าพันธุ์พืชนั้นมีความงอกสักกี่เปอร์เซ็นต์ โดยไม่จำเป็นจะต้องบอกวิธีว่าจะเพาะอย่างไร เพราะว่าผู้ที่ทำการค้าเรื่องพันธุ์พืชนั้นก็ย่อมรู้จักหรือรู้วิธีที่จะเพาะพันธุ์พืชอยู่แล้ว ก็คือโดยอย่างง่าย ๆ ก็พรมน้ำแล้ว ก็ทำให้ชุ่มชื้นอยู่ภายใน ๒-๓ วัน ก็งอก และอีกประการหนึ่งกระผมคิดว่าในเรื่องของพันธุ์พืช นั้น เขาก็มักจะแจ้งว่าควรจะใช้มันภายในเท่าไรหรือกำหนดเท่าไร เพราะว่าสิ่งนี้เป็นเรื่องของการค้า กระผมคิดว่าคงจะไม่มีใครที่อยากจะไปค้นพบเอาเมล็ดพืชที่อยู่ในโกษ หุขแพช-คอมเมนทูม อะไรมาพูดกันระยะนี้หรอกครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอความรู้เพิ่มเติมครับ ใน

LIRT

มาตรา ๓๒ มีคำว่า “ชื่อพันธุ์พืช” โผล่ขึ้นมาเป็นครั้งแรก ก่อนหน้านั้น กระผมสังเกตดูเห็นมี ถ้ามีคำว่าชื่อแล้วก็ใช้คำว่า “ชื่อพันธุ์” แล้วจึงจะบอกว่าของพันธุ์พืชนะครับ ชื่อพันธุ์ของ พันธุ์พืชมาตราก่อน ๆ นั้นนะครับ มาอันนี้บอกว่าในบรรทัดที่ ๒ มีอำนาจประกาศในราช- กิจจานุเบกษากำหนดชนิดและชื่อพันธุ์พืชชนิดใด ให้เป็นพันธุ์พืชต้องห้าม อยากจะทราบว่า คำว่า “ชื่อพันธุ์” กับ “ชื่อพันธุ์พืช” นี่มันต่างกันอย่างไรครับ

นายอินทร์ จันทรสติธย์ (แทนประธานคณะกรรมการ): คือในนิยามเรามีคำว่า “พันธุ์พืช” อยู่แล้ว แต่ที่นี้เราก็ควรจะต่อใส่ลงไปว่า “ชื่อพันธุ์พืช” เพราะว่ามันเป็นส่วนหนึ่ง ส่วนใดของพืชที่ใช้เป็นพันธุ์เท่านั้นเองละครับ ความจริงมันไม่แตกต่างกันอะไรนัก

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): มาตรา ๓๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข

นายบรรหาร ศิลปอาชา: ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผมใคร่ขอความ กระจางต่อท่านคณะกรรมการหน่อยครับ ที่ไปตัดใน (๒) ออก เพราะเหตุว่าตามร่างเดิมนั้น ที่คำว่า “พันธุ์พืชที่ไม่ตรงกับข้อความในฉลากถือว่าเป็นการเสื่อมคุณภาพ” ที่นี้เมื่อไปตัด ออกแล้ว ไม่ทราบว่าเราจะถือว่าเป็นการเสื่อมคุณภาพหรือเปล่า กระผมใคร่ขอคำชี้แจงต่อ ท่านคณะกรรมการ ขอบพระคุณครับ

นายอินทร์ จันทรสติธย์ (แทนประธานคณะกรรมการ): ที่เราขอตัดออกก็ เพราะว่ามีปรากฏอยู่ในหัวข้ออื่นแล้วครับ ในข้อปลอมแปลงครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ถ้าท่านสมาชิกไม่สงสัยต่อไป ก็ขอเชิญเลขาธิการ รัฐสภาอ่านต่อไป ขอเชิญคุณบรรหารอีกครั้งหนึ่งครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา: กระผมใคร่อยากจะทราบ ท่านประธานคณะกรรมการ ว่าไปบรรจุอยู่ในข้อไหนครับ

นายอินทร์ จันทรสติธย์ (แทนประธานคณะกรรมการ): อยู่ในมาตรา ๓๕ ครับ (๒) ครับ

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าท่านสมาชิกไม่สงสัย ก็ขอให้ท่านเลขานุการ
รัฐสภาอ่านต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข มาตรา ๓๖
และมาตรา ๓๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๘ คณะกรรมการการเลือกตั้ง มาตรา ๓๙ ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓
มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๖ การพักใช้ใบอนุญาตและ
การเพิกถอนใบอนุญาต ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑
และมาตรา ๕๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๗ สถิติพันธุ์พืช ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔
และมาตรา ๕๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๘ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗
มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และ มาตรา ๖๔ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๖๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐
มาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๒ ไม่มีการแก้ไข อัตราค่าธรรมเนียม ไม่มีการแก้ไข

นายสุด แสงวิเชียร : กระผมสงสัยว่า มาตรา ๗๐ กับมาตรา ๗๑ นี้ มันมีข้อความ
คล้ายกัน กระผมอ่านอย่างไร ๆ กระผมก็ไม่เห็นข้อแตกต่างกัน ทำไมถึงได้มีโทษปรับคือการ
ระวางโทษนี้แตกต่างกัน กระผมขอคำอธิบายครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ทางกรรมการมามีอะไรจะแถลงหรือชี้แจงท่าน
สมาชิกบ้างครับ

นายอินทรี จันทรสฤติย์ (แทนประธานคณะกรรมการ) : กระผมขอเรียนถาม
หน่อยครับ คือที่สงสัยน่าจะอะไรรับขอโทษ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : สงสัยว่าทำไมมาตรา ๗๐ และมาตรา ๗๑ ที่มี
การลงโทษในมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ คล้ายคลึงกัน ทำไมโทษต่างกัน

นายอินทรี จันทรสฤติย์ (แทนประธานคณะกรรมการ) : คือในมาตรา ๗๐ กับ
มาตรา ๗๑ ซึ่งวางโทษในมาตรา ๕๔ โดยต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท ก็เพราะว่าใน
มาตรา ๕๔ นั้นทางคณะกรรมการเห็นว่า ผู้ที่ผิดนั้นได้ทำผิดโดย...

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ขอประทานโทษครับ ไม่ได้ยินเลยครับ กรุณาพูดที่กระจายเสียงหน่อยครับ

นายอินทร์ จันทรสติย์ (แทนประธานคณะกรรมการ): ขอประทานโทษ คือผู้ที่ทำผิดนั้นได้ทำผิดไปในเรื่องว่าเล็กน้อยกว่าจึงได้ปรับเพียง ๒๐๐ บาท

นายประมวล กุลมาตย์: ท่านประธานที่เคารพ สำหรับมาตราทั้งสองมาตรานี้เป็นร่างของรัฐบาล ไม่ได้มีการแปรญัตติ และไม่ได้มีการแก้ไข เพราะฉะนั้นปัญหาที่จะนำมาถกเถียงกันอีกในวาระที่ ๒ นี้ไม่จำเป็นครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ขอบคุณครับ คือไม่ได้ถกเถียงละครับ เป็นแต่ขอให้ท่านชี้แจงสักเล็กน้อยเท่านั้นเอง ท่านสมาชิกเกิดสงสัยขึ้นมา เป็นอันจบ...

(นายสุด แสงวิเชียร ได้ยกมือขึ้น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: คุณหมดสุดมีอะไรอีกครับ เชิญ

นายสุด แสงวิเชียร: ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นกระผมรู้สึกว่าคุณหมายฉบับนี้จะไม่สมบูรณ์ครับข้อความเหมือนกัน แต่ว่า...

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: คือเป็นร่างของรัฐบาลที่ได้มีการตั้งคณะกรรมการพิจารณาแล้วและท่านสมาชิกไม่ได้แปรญัตติไว้ก็ไปแก้ไขอะไรไม่ได้ครับ

นายสุด แสงวิเชียร: อย่างนั้นกระผมขอถามอีกข้อหนึ่งได้ไหมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: เชิญครับที่จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

นายสุด แสงวิเชียร: คือว่ากระผมเห็นว่ามาตรา ๓๘ นี่เป็นเรื่องสำคัญ ที่คณะกรรมการตัดออกนี้ ทำไมจะตัดออกเสีย เพราะว่าโรคพิษนี้มันเป็นโรคเรื่องสำคัญที่จะไม่ให้นำเข้ามาหรือนำออกไปอะไรอีกด้วย ท่านกรรมการมีความเห็นอย่างไรถึงได้ตัดออกไปครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: มาตรา ๓๘ ที่คุณหมดสุด เรียนถามท่านกรรมการ ท่านกรรมการมีอะไรจะแถลง เชิญครับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายอินทร์ จันทรสติชัย (แทนประธานคณะกรรมการธิการ): กระผมขอกราบเรียนว่า ไม่มีใครหรอกครับที่จะไปบอกว่าในเมล็ดพันธุ์นั้นนะ มันมีโรคพืชอยู่แล้ว ไม่มีใคร เพราะมองไม่เห็นเป็นแต่เขาได้มีการกระทำป้องกันบ้างเล็กน้อยเท่านั้นเพื่อกัน แต่ว่าไม่มีใครสามารถที่จะมาบอกได้หรอกเพราะว่าโรคพืชบางชนิดที่เขาเรียกว่ามันมากับเมล็ด แล้วไม่มีใครที่จะพิสูจน์ได้ว่าข้างในมันเป็นอะไรกัน ขอขอบคุณครับ

นางสุรพันธ์ มณีวัต : ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน สุรพันธ์ มณีวัต ค่ะ ขออนุญาตให้ตามข้อบังคับ ๑๑๐ นะคะ ที่หลังจากพิจารณาร่างทั้งหมดแล้ว ขอเสนอให้พิจารณาดูถ้อยคำเล็กน้อย คืออย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่ง ขอประทานอนุญาตออกนาม คือ คุณบุญมา วงศ์สุวรรณ ท่านตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับมาตรา ๓๒ นะคะ คือมาตรา ๓๒ นี้คณะกรรมการธิการได้มีการแก้ไขด้วยแก้ไขให้เหลือบอกว่า ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดชนิดและชื่อพันธุ์พืชชนิดใดให้เป็นพันธุ์พืชต้องห้าม แล้วท่านก็ตั้งข้อสังเกตว่า ที่มาตราอื่นนั้นใช้คำว่า "ชื่อพันธุ์ของพันธุ์พืชชนิดใด" นะคะ แต่ที่จริงมีอยู่หลายมาตรา แต่มาตราที่คล้ายคลึงกับมาตรานี้ที่สุด คือมาตรา ๑๒ ขอประทานอนุญาตให้ดูย้อนไปใช้คำทำนองเดียวกันบอกว่า "มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดชนิดและชื่อพันธุ์ของพันธุ์พืชชนิดใดให้เป็นพันธุ์พืชควบคุม" ก็เหมือนกับมาตรา ๓๒ นี้ แต่มาตรา ๓๒ นี้กลับใช้แต่เพียงว่า "และชื่อพันธุ์พืชชนิดใด" ดิฉันขอประทานเสนอให้คณะกรรมการธิการท่านกรุณาใช้ถ้อยคำให้เป็นทำนองเดียวกันจะไม่เหมาะสมกว่าหรือคะ ขอขอบคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อันนี้ท่านสมาชิกมีสิทธิทำได้ครับ เป็นการเพิ่มเติมถ้อยคำ แต่ไม่ใช่เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความ ขอเชิญท่านกรรมการแถลงครับ

นายอินทร์ จันทรสติชัย (แทนประธานคณะกรรมการธิการ): คณะกรรมการธิการไม่ขัดข้องครับ ขอให้แก้ไขได้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือแก้ไขในร่างมาตรา ๓๒ ที่ว่า "ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดชนิดและชื่อพันธุ์ของพันธุ์พืชชนิดใดให้เป็นพันธุ์พืชต้องห้าม" ใช่ไหม คุณสุรพันธ์

LIRT

นางสุรพันธ์ มณีวัต : ใช่ค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านกรรมาธิการก็ไม่ต้องข้อง ผมขอประทาน
มติที่ประชุม ท่านสมาชิกที่เห็นชอบด้วยตามที่คุณสุรพันธ์ขอเสนอแก้ไข ขอให้โปรดยกมือขึ้น
ซึ่งคณะกรรมการไม่ขัดข้อง

(มีสมาชิกยกมือ ๖๗ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกที่ไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

นายสุด แสงวิเชียร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกลับไปขออภิปรายเกี่ยวกับ
มาตรา ๓๘ อีกสักนิดหน่อยครับ เพราะว่านี่เป็นเรื่องสำคัญเกี่ยวกับการส่งออกไปต่างประเทศ
เท่าที่กระผมจำได้นี้เคยมีครั้งหนึ่งประเทศญี่ปุ่นนี้หาว่าประเทศไทยเรานั้นได้ส่งข้าวที่มีฟังกัส
ติดออกไปด้วย ฟังกัสอันนั้นทำให้เกิดเป็นโรคเกี่ยวกับโรคตับเพราะฉะนั้นถ้าเราออกกฎหมาย
แล้ว เราไม่ควบคุมโรคที่เกิดขึ้นกับพืชนี้มันจะเป็นสาเหตุทำให้เราไม่สามารถจะส่งพันธุ์พืช
ของเราออกไปเป็นสินค้าออกได้ กระผมขออธิบายครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านประธานกรรมาธิการ

นายอินทร์ จันทรสติย์ (แทนประธานคณะกรรมการ) : คือเรื่องการส่งพันธุ์พืช
ออกนั้น ทางรัฐบาลก็มีพระราชบัญญัติควบคุมเรื่องการส่งออกของพืชอยู่แล้วครับ คือว่าจะ
ต้องมีการลมนวันหรืออะไรสักอย่างหนึ่ง ก่อนที่จะส่งไปต่างประเทศ โดยพืชที่จะต้องถูก
ลมนวันนั้นมีประกาศเป็นครั้งคราวอยู่ตามกฎหมาย ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผลการลงมติเมื่อคืนนี้เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ได้
ลงมติให้แก้ไขร่างมาตรา ๓๒ ตามที่คุณสุรพันธ์เสนอ

เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓
ผมจะขอประทานมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช
พ.ศ. เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้

LIRT

โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้นำร่างพระราชบัญญัติ
พันธุ์พืช พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอขอบคุณท่าน
กรรมการ

ต่อไปนี้เป็นกรพิจารณาตามระเบียบวาระการประชุมในลำดับที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติ
สถานเทคโนโลยีการเกษตร พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการศึกษาได้พิจารณาเสร็จแล้ว

ที่ ๕๕๘๒

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๒๓ ธันวาคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการการศึกษา ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ได้ลงมติรับหลักการ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการศึกษาพิจารณา นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาฯ พิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **บุญถิ่น อัตถากร**

(นายบุญถิ่น อัตถากร)

ประธานคณะกรรมการการศึกษา

กองกรรมการ

โทร. ๘๒๐๘๙๐

รายงานของคณะกรรมการการศึกษา
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร
พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ได้ลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)
และส่งให้คณะกรรมการการศึกษาพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายรัตน์
ชลัมพี ศึกษาพิเศษนอก หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และ
นายเสรี บุญก่อสร้าง วิทยาการโท กองแผนงาน ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๒ คน คือ ๑. นาวาเอก เจริญ เจริญ-
รัชต์ภักย์ และ ๒. นายสมศักดิ์ ชูโต

๓. ผลของการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	<u>ไม่มีผู้แปรญัตติ</u>	<u>ไม่มีการแก้ไข</u>
<u>คำปรารภ</u>	"	"
<u>มาตรา ๑</u>	"	"
<u>มาตรา ๒</u>	"	"
<u>มาตรา ๓</u>	"	"
<u>มาตรา ๔</u>	"	"
<u>หมวด ๑ บททั่วไป</u>	"	"
<u>มาตรา ๕</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	"	"
<u>มาตรา ๘</u>	"	"

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

<u>มาตรา ๕</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๑</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๒</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๒ การดำเนินงาน</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๓</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓ ทวิ</u>	คณะกรรมการ เพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๑๔</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๘</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๐</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๒</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๒๔</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๕</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๖</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๗</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๘</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๙</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๐</u>	"	"
<u>มาตรา ๓๑</u>	"	ไม่มีการแก้ไข

LIRT

<u>มาตรา ๓๒</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีผู้แปรญัตติ
<u>หมวด ๓ ปริญญาและ</u>		
<u>เครื่องหมาย</u>		
<u>วิทยฐานะ</u>	"	"
<u>มาตรา ๓๓</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๔</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๕</u>	"	"
<u>มาตรา ๓๖</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๗</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘</u>	"	"
<u>หมวด ๔ บทกำหนดโทษ</u>	"	"
<u>มาตรา ๓๙</u>	"	"
<u>บทเฉพาะกาล</u>	"	"
<u>มาตรา ๔๐</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>	"	ไม่มีการแก้ไข

๔. รายละเอียดการพิจารณาคำแปรญัตติ

<u>มาตรา ๑๓</u>	นายสมศักดิ์ ชุโต	ขอแปรญัตติไว้
	คณะกรรมการธิการได้แก้ไขแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๑๔</u>	นายสมศักดิ์ ชุโต	ขอแปรญัตติไว้
	คณะกรรมการธิการได้แก้ไขแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๑๕</u>	นายสมศักดิ์ ชุโต	ขอแปรญัตติไว้
	คณะกรรมการธิการได้แก้ไขแล้ว	ผู้แปรญัตติไว้
<u>มาตรา ๒๒</u>	นายสมศักดิ์ ชุโต	ขอแปรญัตติไว้
	คณะกรรมการธิการได้แก้ไขแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๓๖</u>	นาวาเอกเจริญ เจริญรัชต์ภาคย์	ขอแปรญัตติไว้
	คณะกรรมการธิการเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ	

LIRT

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้
ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) **สิปปนนท์ เกตุทัต**
(นายสิปปนนท์ เกตุทัต)
เลขาธิการคณะกรรมการการ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรยกฐานะวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ เป็นสถาบันเทคโนโลยี
การเกษตร

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐรักษาการตามพระราชบัญญัติ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ให้วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ ซึ่งสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เป็นสถาบันเทคโนโลยี เรียกว่า “สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร” มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาวิจัยและส่งเสริมทางเทคโนโลยีการเกษตรและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

มาตรา ๖ ให้สถาบันเป็นนิติบุคคลและมีฐานะเป็นกรมในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

มาตรา ๗ สถาบันอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดี

(๒) คณะ

และอาจให้มีสำนักเพื่อการวิจัยหรือเพื่อส่งเสริมวิชาการ เป็นส่วนราชการในสถาบันอีกด้วย

สำนักงานอธิการบดี อาจแบ่งส่วนราชการเป็นกองและแผนก

คณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานเลขานุการ และภาควิชา

สำนักอาจมีสำนักงานเลขานุการได้

สำนักงานเลขานุการอาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนก

มาตรา ๘ การจัดให้มีและแบ่งส่วนราชการ ตามมาตรา ๗ ให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๙ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการ ให้ถือว่า

(๑) สถาบันเป็นมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

LIRT

(๒) อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี และหัวหน้าภาควิชา เป็น อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี และหัวหน้าภาควิชาในมหาวิทยาลัย ตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามลำดับ

(๓) ผู้อำนวยการสำนักและรองผู้อำนวยการสำนักเป็นหัวหน้าภาควิชาคณบดี และรองคณบดีในมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ตามลำดับ

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ สถาบันจะรับวิทยาลัยหรือสถาบัน วิชาการชั้นสูงอื่นเข้าสมทบในสถาบันก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญาตรี อนุปริญญาหรือประกาศ นียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการชั้นสูงนั้น ๆ ได้

สถาบันจะเลิกสมทบวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงที่รับเข้าสมทบตามวรรค หนึ่งก็ได้

การรับเข้าสมทบหรือการเลิกสมทบตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ทำเป็นประกาศ ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงที่รับเข้าสมทบในสถาบันนั้น ให้ เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาสถาบันกำหนด

มาตรา ๑๑ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน สถาบันอาจมีรายได้ ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของสถาบัน

(๒) ทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่สถาบัน

รายได้ตาม (๑) และ (๒) ของสถาบัน ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๒ บรรดาทรัพย์สินของสถาบันจะต้องจัดการเพื่อประโยชน์และตาม วัตถุประสงค์ของสถาบัน

ทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่อุสภานจะต้องจัดการตามเงื่อนไข ข้อบังคับ และวัตถุประสงค์
ซึ่งผู้ให้กำหนดไว้

หมวด ๒ การดำเนินงาน

มาตรา ๑๓ ให้มีสภาสถาบัน ประกอบด้วย นายกสภาสถาบัน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง รองอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี และ ผู้อำนวยการสำนัก ซึ่งมีเป็น กรรมการสภาสถาบัน โดยตำแหน่ง และกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง มีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คน แต่ไม่เกินเก้าคน

- (๑) นายกสภาสถาบัน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
- (๒) อุปนายกสภาสถาบัน ซึ่งได้แก่อธิการบดีโดยตำแหน่ง
- (๓) กรรมการสภาสถาบัน ซึ่งจะได้เลือกตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งบริหารต่อไปนี้เป็น รองอธิการบดี คณบดี และ ผู้อำนวยการสำนัก จำนวนไม่เกินเก้าคน
- (๔) กรรมการสภาสถาบัน ซึ่งจะได้เลือกตั้งจากคณาจารย์ประจำในสถาบันจำนวนเท่ากับกรรมการสภาสถาบันตาม (๓)
- (๕) กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกโดยคำแนะนำของนายกสภาสถาบัน อุปนายกสภาสถาบัน และกรรมการสภาสถาบันตาม (๓) และ (๔) มีจำนวนเท่ากับกรรมการสภาสถาบันตาม (๓)

ให้รองอธิการบดีเป็นเลขานุการสภาสถาบัน ในกรณีที่มียรองอธิการบดีหลายคน ให้สภาสถาบันแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาสถาบัน

มาตรา ๑๓ ทวิ การเลือกตั้งกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๑๓ (๓) ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี และผู้อำนวยการสำนัก เป็นผู้ลงคะแนนเลือกตั้ง สำหรับการ

LIRT

เลือกตั้งกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๑๓ (๔) ให้บรรดาคณาจารย์ประจำในสถาบันเป็น
ผู้ลงคะแนนเลือกตั้ง

ลักษณะของผู้รับเลือกตั้งตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งกรรมการสภา
สถาบันตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดเป็นข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๑๔ ให้นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิดำรง
ตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้

ในกรณีที่นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง
ก่อนวาระหรือในกรณีที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ
เพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งแทนหรือให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการ
สภาสถาบันซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๕ สภาสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบัน
และให้มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) ออกข้อบังคับและวางระเบียบของสถาบัน
- (๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการจัดทำและการพิจารณางบประมาณของสถาบัน การเงิน
และทรัพย์สินของสถาบัน
- (๓) จัดหาวิธีการให้กิจการของสถาบันเจริญยิ่งขึ้น
- (๔) พิจารณาการจัดให้มี ยุบรวม และเลิก สำนักงานอธิการบดี คณะ ภาควิชา
และสำนัก
- (๕) พิจารณาหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาที่
ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐกำหนด
- (๖) พิจารณาการรับเข้าสมทบหรือการเลิกสมทบวิทยาลัยและสถาบันวิชาการ
ชั้นสูงในสถาบัน

LIRT

(๗) พิจารณาการแต่งตั้งและการถอดถอนอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าภาควิชา ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๘) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

(๙) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อส่งเสริม ให้คำแนะนำหรือดำเนินกิจการของสถาบัน มาตรา ๑๖ ให้นายกสภาสถาบันเป็นผู้เรียกประชุมสภาสถาบัน

ถ้ากรรมการสภาสถาบันตั้งแต่สามคนขึ้นไปร้องขอให้สภาสถาบันประชุม เพื่อกิจการอย่างหนึ่งอย่างใด ให้นายกสภาสถาบันเรียกประชุมสภาสถาบัน

ให้นายกสภาสถาบันเป็นประธานในที่ประชุม ถ้านายกสภาสถาบันไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการสภาสถาบันที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในการประชุม ต้องมีกรรมการสภาสถาบันมาประชุมอย่างน้อยถึงหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๑๗ การลงมติให้ถือคะแนนเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๘ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในการบริหารงานของสถาบัน และจะมีรองอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีจะมอบหมาย

อธิการบดีนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาสถาบันและให้ดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้ การถอดถอนอธิการบดีก่อนครบวาระ ต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ถอดถอน

รองอธิการบดีนั้น ให้สภาสถาบันแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดี และให้ดำรง

LIRT

ตำแหน่งชั่วคราวระยะเวลาที่อธิการบดีนั้นดำรงตำแหน่งอยู่ เว้นแต่จะได้มีการถอดถอนในระยะเวลาดังกล่าว

มาตรา ๑๙ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องได้รับปริญญาจากสถาบันหรือได้รับปริญญาหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอื่น หรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภาสถาบันรับรองมีคุณวุฒิอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๑) ได้รับวิทยุสภกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำผลงานมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในสถาบันหรือมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภาสถาบันมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

(๒) ได้รับวิทยุสภกสภาสถาบัน หรือได้รับวิทยุสภกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำผลงานมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี ในสภาสถาบันหรือมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภาสถาบันมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปี

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่อธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีไม่ได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีซึ่งมีอาวุโสเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีรองอธิการบดี หรือรองอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือในกรณีที่ตำแหน่งอธิการบดีว่างลง ให้สภาสถาบันกำหนดให้กรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่งคนหนึ่งคนใดเป็นผู้รักษาการแทนอธิการบดี

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการบังคับบัญชา ให้ถือว่าอธิการบดีเป็นอธิบดี และรองอธิการบดีเป็นรองอธิบดี ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายอื่น

มาตรา ๒๒ ในคณะหรือสำนัก ให้มีคณบดีหรือผู้อำนวยการสำนักคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของคณะหรือสำนัก และจะมีรองคณบดีหรือรองผู้อำนวยการสำนักคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีหรือผู้อำนวยการ

LIRT

สำนักจะมอบหมายแล้วแต่กรณี

ถ้ามีการแบ่งภาควิชา ให้มีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของภาควิชา

คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก รองคณบดี รองผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าภาควิชาให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ที่มีอาวุโสทางวิชาชีพประจำของสถาบัน ผู้ซึ่งได้รับปริญญาจากสถาบันหรือได้รับปริญญาหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอื่นหรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภาสถาบันรับรอง หรือผู้ซึ่งมีเสถียรภาพด้านผลงานทางวิชาการสมควรสมควรและให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

มาตรา ๒๓ ในคณะและสำนักให้มีคณะกรรมการประจำคณะหนึ่ง ประกอบด้วยคณบดีหรือผู้อำนวยการสำนักเป็นประธานกรรมการ รองคณบดี หรือรองผู้อำนวยการสำนักและหัวหน้าภาควิชาและคณาจารย์ในภาควิชา ภาควิชาละหนึ่งคน ที่มี เป็นกรรมการ ถ้าไม่มีการแบ่งภาควิชา หรือมีภาควิชา แต่รวมกันไม่ถึงสี่ภาควิชา ให้สภาสถาบันแต่งตั้งคณาจารย์ในคณะหรือสำนักหรือสาขาวิชา แล้วแต่กรณีเป็นกรรมการเพิ่มเติมให้ได้จำนวนไม่น้อยกว่าสี่คนแต่ไม่เกินเก้าคน

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

กรรมการซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

มาตรา ๒๔ คณะกรรมการประจำตามมาตรา ๒๓ มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางระเบียบของคณะ สำนักหรือภาควิชาด้วยความเห็นชอบของสภาสถาบัน

(๒) พิจารณากำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสนอต่อ

สภาสถาบัน

(๓) จัดการสอบไล่

(๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่คณบดีหรือผู้อำนวยการสำนัก

LIRT

มาตรา ๒๕ ในการประชุมคณะกรรมการประจำตามมาตรา ๒๓ ให้นำมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๖ คณาจารย์ในสถาบันมีดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์ ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำหรือศาสตราจารย์พิเศษ
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์ ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ

มาตรา ๒๗ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีได้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญของสถาบัน

มาตรา ๒๘ ศาสตราจารย์ประจำซึ่งพ้นตำแหน่งไปโดยไม่มีกรรมผิดให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ

มาตรา ๒๙ ศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิอย่างหนึ่งอย่างใดดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในสถาบันหรือมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการวิจัยหรือมีผลงานวิชาการถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี

(๒) ได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในสถาบันหรือมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการวิจัยหรือมีผลงานวิชาการถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี

(๓) ได้ปริญญาดุษฎีจากสถาบัน หรือได้ปริญญาดุษฎีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปีในสถาบันหรือมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น

LIRT

ซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการวิจัยหรือมีผลงานวิชาการถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี

(๔) ได้ปริญญาจากสถาบัน หรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการวิจัยหรือมีผลงานวิชาการถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดีเป็นพิเศษในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน

(๕) มีความชำนาญอย่างยิ่งในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน และได้ทำการสอนและวิจัยหรือมีผลงานวิชาการในสาขาวิชานั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี

มาตรา ๓๐ รองศาสตราจารย์ต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในสถาบันหรือมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการวิจัยหรือมีผลงานวิชาการถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี

(๒) ได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในสถาบันหรือมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการวิจัยหรือมีผลงานวิชาการถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี

(๓) ได้ปริญญาตรีจากสถาบัน หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในสถาบันหรือมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการวิจัยหรือมีผลงานวิชาการถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี

(๔) มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน และได้ทำการสอนและวิจัยหรือมีผลงานวิชาการในสาขาวิชานั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปีถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓๑ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิอย่างหนึ่งอย่างใดดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีในสถาบันหรือมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง

(๒) ได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปีในสถาบันหรือมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง

(๓) ได้ปริญญาตรีจากสถาบัน หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในสถาบันหรือมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรอง

(๔) มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน และได้ทำการสอนและวิจัยในสาขานั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีถึงขั้นที่สภาสถาบันเห็นว่าได้ผลดี

มาตรา ๓๒ อาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิได้ปริญญาจากสถาบันหรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาสถาบันรับรองหรือเป็นผู้มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน

อาจารย์พิเศษนั้นอธิการบดีจะได้แต่งตั้งขึ้นแต่ละปีการศึกษา ตามคำแนะนำของคณบดีหรือผู้อำนวยการสำนัก แล้วแต่กรณี จากบุคคลซึ่งมีคุณวุฒิเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำ

หมวด ๓

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๓๓ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาตรีในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

เรียกว่า “เทคโนโลยีการเกษตรบัณฑิต” ใช้ตัวย่อว่า “ทษ.น.ทบ.” ระบุนชื่อสาขาวิชาในวงเล็บต่อท้าย

สาขาวิชาที่มีการให้ปริญญาตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๔ สภาสถาบันอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาได้รับปริญญาเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาเกียรตินิยมอันดับสองได้

มาตรา ๓๕ สภาสถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรได้ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใด ภายหลังที่ได้ปริญญาแล้ว

(๒) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดที่ยังไม่ถึงชั้นปริญญา

(๓) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๓๖ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาเกียรตินิยมแก่บุคคลซึ่งสถาบันเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่บุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในกรรมการสภาสถาบันในวาระนั้นไม่ได้

มาตรา ๓๗ สถาบันจะจัดให้มีครุวิทยฐานะและเชิฌวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญาและประกาศนียบัตรก็ได้

ลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุวิทยฐานะและเชิฌวิทยฐานะ ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

ครุวิทยฐานะและเชิฌวิทยฐานะ จะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างใดให้เป็นไปตามที่สภาสถาบันกำหนด

มาตรา ๓๘ สภาสถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

LIRT

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๙ ผู้ใดใช้ครุฑวิหยาฐานะ เข็มวิหยาฐานะ เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของสถาบัน โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของสถาบันโดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิหยาฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๐ ในระหว่างที่ยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ ให้สภาสถาบันประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐเป็นนายกสภาสถาบัน ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ และผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นกรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่ง *แต่ฉบับเลขานุการสภาสถาบันตำแหน่งนี้ว่างด้วย*

มาตรา ๔๑ ให้บรรดาระเบียบและข้อบังคับที่ออกโดยกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่เกี่ยวกับราชการของวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ ซึ่งใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับคงมีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะได้มีการวางระเบียบและออกข้อบังคับในเรื่องนั้น ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

ขอเชิญคณะกรรมการการศึกษาเข้าประจำที่

(คณะกรรมการได้เข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และสภานี้ได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้ไปแล้ว และได้ให้คณะกรรมการการศึกษาเป็นผู้พิจารณา บัดนี้คณะกรรมการการศึกษาได้พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ ขอเชิญท่านกรรมการการศึกษาแถลงครับ

นายบุญถิ่น อัตถากร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมการไม่มีอะไรจะแถลงหรือชี้แจงในลำดับนี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร พ.ศ. ในวาระที่ ๒ ครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ และมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐—

(นายบุญมา วงศ์สวรรค์ ได้ยกมือขึ้น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอประทานโทษครับ ขอเชิญท่านอาจารย์บุญมาครับ

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ : ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๔ (๓) นี้กระผมสงสัยว่าคำว่า “ผู้อำนวยการสำนัก และรองผู้อำนวยการสำนัก” ซึ่งจะให้เป็นคนปกติ รองคนปกตินั้นหมายความว่าถึงสำนักอะไรครับ เพราะก่อนหน้านี้ครั้งแรกที่ปรากฏ คือมาตรา ๗ มีสำนักแตกต่างกัน ๓-๔ อย่างครับ มีสำนักงานอธิการบดี สำนักงานเลขานุการอะไรอย่างนี้ครับ ขอคำอธิบายด้วยครับ

นายสิปปนนท์ เกตุทัต (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ สำนักนั้นมีปรากฏ

LIRT

ในครั้งแรกก็คือตามมาตรา ๗ นะครับ ให้มีสำนักเพื่อการวิจัยเพื่อส่งเสริมวิชาการเป็นต้นว่า
สำนักวิจัย เพราะฉะนั้นโดยปกติ หัวหน้าสำนักงานนี้คือผู้อำนวยการสำนัก ในมหาวิทยาลัยอื่น
ก็มีฐานะเทียบเท่าคณะบดีครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีท่านสมาชิกสงสัยต่อไป ขอเชิญท่าน
เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑
มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ การดำเนินงาน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มี
การแก้ไข มาตรา ๑๓ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕
มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มี
การแก้ไข มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มี
การแก้ไข มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๙ มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๓ ปริญญและเครื่องหมายวิทยฐานะ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข มาตรา ๓๔
และมาตรา ๓๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๔ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๐ มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร พ.ศ. ในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓
ผมขอประธานมติว่าสมควรจะให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร
พ.ศ. เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้เป็นกฎหมายได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้นำร่างพระราชบัญญัติ
สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ลำดับต่อไป ผมได้รับญัตติด่วนจากคุณประมวล กุลมาตย์ ซึ่งได้มีท่านสมาชิก
รับรองครบถ้วนตามข้อบังคับฯ ขอเสนอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม คือขอเปลี่ยนระเบียบ
วาระการประชุมในลำดับที่ ๓๐ และ ๓๑ เรื่องร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่ง
คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ.
ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ขึ้นพิจารณาในวาระนี้ด้วย ขอเชิญคุณประมวล ครับ

นายประมวล กุลมาตย์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอเสนอเปลี่ยน
ระเบียบวาระการประชุมครั้งนี้ โดยขอให้ระเบียบวาระการประชุมที่อยู่ในลำดับที่ ๓๐ และ ๓๑
เรื่องร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙
กันยายน ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และร่างพระราชบัญญัติ
โอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยี
การเกษตรทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอขึ้นพิจารณาต่อจากระเบียบวาระ
ที่ ๕ ซึ่งผ่านไปแล้วเมื่อตะกี้ โดยเหตุผลว่า เมื่อร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร
ได้ผ่านการพิจารณาในที่ ๓ ไปแล้ว หมายความว่า จะได้นำประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ก็เพื่อ
ให้กฎหมายนี้ได้สัมฤทธิ์ผลและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้ จึงจำเป็นต้อง
นำระเบียบวาระที่ ๓๐ และ ๓๑ ขึ้นพิจารณาต่อไป เพราะกฎหมายนี้เรียกกันตามภาษาสภาว่า
กฎหมายพวง เมื่อกฎหมายฉบับที่ ๑ ผ่านไปแล้ว ฉบับที่ ๒ ฉบับที่ ๓ ควรจะผ่านต่อไปเพื่อ
ให้ได้ผลในการปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นกระผม
จึงขอเสนอต่อที่ประชุมนี้เพื่อเปลี่ยนระเบียบวาระของที่ประชุมนี้ได้พิจารณาด้วย ขอขอบ-
พระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอประธานมติ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยตามที่
คุณประมวล กุลมาตย์ ได้เสนอให้นำร่างในวาระที่ ๓๐ และ ๓๑ คือนำร่างพระราชบัญญัติแก้ไข

LIRT

เพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. กับร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐขึ้นมาพิจารณา ณ บัดนี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น ที่เห็นชอบด้วย

(มีสมาชิกยกมือ ๗๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้นาระเบียบวาระที่ ๓๐ และ ๓๑ ขึ้นมาพิจารณาตามที่คุณประมวล กุลมัตย์ เป็นผู้เสนอ

ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาในตามวาระร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ขอเชิญรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖
ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

โอนวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ ในกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
ซึ่งได้ยกฐานะขึ้นเป็นสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ไปสังกัดและเป็นส่วนราชการในทบวง
มหาวิทยาลัยของรัฐ

เหตุผล

โดยที่ได้มีกฎหมายให้ยกฐานะวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ ในกรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ ขึ้นเป็นสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร สมควรโอนสถาบันเทคโนโลยีการ
เกษตร ไปสังกัดและเป็นส่วนราชการในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราช-
บัญญัติขึ้น

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖

ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรโอนวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ ในกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้ยกฐานะขึ้นเป็นสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ไปสังกัดและเป็นส่วนราชการในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

"ข้อ ๖ ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐมีส่วนราชการดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดทบวง
- (๓) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- (๔) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- (๕) มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- (๖) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- (๗) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- (๘) มหาวิทยาลัยมหิดล
- (๙) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- (๑๐) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- (๑๑) มหาวิทยาลัยศิลปากร
- (๑๒) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- (๑๓) สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร
- (๑๔) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
- (๑๕) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์"

นายเกษม สุวรรณกุล (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

โดยมีหลักการว่า โอนวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ในกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้ยกฐานะขึ้นเป็นสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรไปสังกัดและเป็นส่วนราชการในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

เหตุผลที่เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวก็มีว่า โดยที่ได้มีกฎหมายให้ยกฐานะวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ในกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร สมควรโอนสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรไปสังกัดและไปเป็นส่วนราชการในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

นายนิคม จันทรวิทุร : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิคม จันทรวิทุร ขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งทางรัฐบาลเสนอ เพราะจะทำให้การดำเนินงานของสถาบันใหม่ได้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและอยู่ในสังกัดของทบวงที่รับผิดชอบโดยตรงครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีท่านสมาชิกผู้ใดอภิปรายต่อไป ถือว่าการอภิปรายเป็นอันยุติ ผมขอประทานมติว่า สมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น)

(มีสมาชิกยกมือ ๗๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ตามที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอไว้พิจารณา รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือวิสามัญ

นายเกษม สุวรรณกุล (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ) : ท่านประธานที่เคารพ โดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรจะได้รับพิจารณาพร้อมๆ ไปด้วยร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรที่ผ่านสภาไปแล้ว นั้นประการหนึ่งครับ และโดยเหตุที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีข้อที่ต้องพิจารณามากนัก รัฐบาลจึงขอให้เป็นการพิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภารวดเดียว ๓ วาระครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ท่านรัฐมนตรีขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. นี้ ๓ วาระ โดยกรรมาธิการเต็มสภา ผมขอประทานมติ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น ที่ให้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภาในวาระที่ ๒

(มีสมาชิกยกมือ ๖๘ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. โดยกรรมาธิการเต็มสภา ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านในวาระที่ ๒

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) :

“ร่างพระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖

ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรโอนวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ ในกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้ยกฐานะขึ้นเป็นสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ไปสังกัดและเป็น ส่วนราชการในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศ ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจ- จานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

“ข้อ ๖ ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐมีส่วนราชการดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดทบวง
- (๓) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- (๔) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- (๕) มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- (๖) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- (๗) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- (๘) มหาวิทยาลัยมหิดล
- (๙) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- (๑๐) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- (๑๑) มหาวิทยาลัยศิลปากร
- (๑๒) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- (๑๓) สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร
- (๑๔) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
- (๑๕) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์”

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภาแล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ ผมขอประธานมติว่า สมควรจะให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้นำร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ระเบียบวาระต่อไปเป็นการพิจารณาตามระเบียบวาระที่ ๓๑ คือร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

พ.ศ.

หลักการ

โอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณ
ของส่วนราชการและเจ้าหน้าที่ในกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนที่เกี่ยวกับ
วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ ไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ทบวงมหาวิทยาลัย
ของรัฐ

เหตุผล

โดยที่ได้มีกฎหมายยกฐานะวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ ในกรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ ขึ้นเป็นสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ
ในการนี้จำเป็นต้องโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงิน
งบประมาณของกรมอาชีวศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ไปเป็นของ
สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ร่าง

พระราชบัญญัติ

โอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
ไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ราชการ ลูกจ้าง
และเงินงบประมาณของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับวิทยาลัย
เกษตรกรรมเชียงใหม่ ไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วน
ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ทบวง
มหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ ไปเป็นของ
สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

LIRT

มาตรา ๔ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ ไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐแถลง

นายเกษม สุวรรณกุล (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ.

หลักการ โอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของส่วนราชการและเจ้าหน้าที่ในกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนที่เกี่ยวกับวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ ไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรมหาวิทยาลัยของรัฐ

เหตุผล โดยที่ได้มีกฎหมายยกฐานะวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ ในกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ขึ้นเป็นสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ในการนี้จำเป็นต้องโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมอาชีวศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกอภิปราย ผมขอประทานมติว่าสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ. ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น
คือที่เห็นว่าไม่ควรรับหลักการ

LIRT

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ. รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการการสามัญหรือวิสามัญรับ

นายเกษม สุวรรณกุล (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ โดยเหตุผลอย่างที่ผมได้กราบเรียนมาแล้วว่า ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ คือ ๒ ฉบับที่เพิ่งผ่านไปกับฉบับนี้ควรจะได้มีการพิจารณาและประกาศใช้พร้อม ๆ กันไป และโดยเหตุที่ร่างพระราชบัญญัตินี้สั้น ไม่มีปัญหาที่จะต้องพิจารณามากนัก รัฐบาลจึงขอเสนอให้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภารวดเดียว ๓ วาระ ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอประทานมติครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยตามที่รัฐมนตรีขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้โดยกรรมาธิการเต็มสภา รวดเดียว ๓ วาระ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๙ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ. โดยกรรมาธิการเต็มสภา ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านร่างพระราชบัญญัติในวาระที่ ๒

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) :

“ร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมอาชีวศึกษา กระทรวง
ศึกษาธิการ ไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ราชการ ลูกจ้าง
และเงินงบประมาณของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับวิทยาลัย
เกษตรกรรมเชียงใหม่ ไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบาง
ส่วนของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร
ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจ
จานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ ไปเป็นของ
สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

มาตรา ๔ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ราชการ ลูกจ้าง และเงินบ-
ประมาณของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของ

LIRT

วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ ไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ทบวงมหาวิทยาลัย
ของรัฐ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและรัฐมนตรีว่าการทบวง
มหาวิทยาลัยของรัฐรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกอภิปรายต่อไป ถือว่าการอภิปรายเป็นอันยุติ และเป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมขอประทานมติว่าสมควรจะให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบางส่วนของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ. เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรจะให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๙๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้นำร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ. ตามที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ต่อไปเป็นการพิจารณาตามระเบียบวาระที่ ๖ คือเรื่องรายงานการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ ครั้งที่ ๓๙ ซึ่งคณะกรรมการธิการได้พิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับพิจารณาเสร็จแล้ว

ที่ ๕๕๗๘

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑๙ ธันวาคม ๒๕๑๗

เรื่อง การพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการธิการ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีการประชุมลับในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการนำเข้าและจำหน่าย และการผ่อนผันให้จำหน่ายซึ่งสินค้าที่ผลิตหรือมีกำเนิดในสาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ. (ซึ่งคณะกรรมการธิการวิสามัญพิจารณาก่อนรับหลักการพิจารณาเสร็จแล้ว) นั้น

คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ ได้พิจารณารายงานการประชุมลับดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ใหญ่ สวัสดิวัต

(นายใหญ่ สวัสดิวัต)

ประธานคณะกรรมการพิจารณา

เปิดเผยรายงานการประชุมลับ

รายงานของคณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีการประชุมลับในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการห้ามนำเข้าและจำหน่าย และการผ่อนผันให้จำหน่าย ซึ่งสินค้าที่ผลิตหรือมีกำเนิดในสาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ. (ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาก่อนรับหลักการพิจารณาเสร็จแล้ว) ในคราวประชุมครั้งที่ ๓๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๑๗ นั้น ทางเจ้าหน้าที่ได้จัดทำรายงานการประชุมลับดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้ส่งให้คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับดำเนินการ บัดนี้คณะกรรมการได้พิจารณาแล้ว ปรากฏผลดังนี้

ที่ประชุมคณะกรรมการเห็นสมควรให้เปิดเผยรายงานการประชุมลับดังกล่าวได้

(ลงชื่อ) พลอากาศโท ยืนยง เศรษฐศิลป์

(ลิตี เศรษฐศิลป์)

เลขาธิการคณะกรรมการ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กล่าวคือว่าตามเรื่องของการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับนั้นคือสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีการประชุมลับในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการห้ามนำเข้าและจำหน่ายและการผ่อนผันให้จำหน่ายซึ่งสินค้าที่ผลิตหรือมีกำเนิดในสาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญได้พิจารณาก่อนรับหลักการเสร็จแล้วนั้น บัดนี้คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับได้เสนอขึ้นมาขอให้ที่ประชุมพิจารณาว่าจะสมควรเปิดเผยรายงานการประชุมลับครั้งที่ ๓๔ ตามรายงานของคณะกรรมการหรือไม่ ตามข้อบังคับของสภา ข้อ ๖๖ ที่บัญญัติว่า "การเปิดเผยรายงานการประชุมลับให้เป็นไปตามมติของสภา"

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีสมาชิกอภิปราย ผมขอประธานมติที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรให้เปิดเผยรายงานการประชุมลับนี้ได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้นรายงานการประชุมลับครั้งที่ ๓๔

(มีสมาชิกยกมือ ๗๘ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรเปิดเผยรายงานการประชุมลับนี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เปิดเผยรายงานการประชุมลับในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการห้ามนำเข้าและจำหน่ายและการผ่อนผันให้จำหน่ายสินค้าที่ผลิตหรือมีกำเนิดในสาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ. ได้

ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมจะขอเปลี่ยนระเบียบวาระ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายศรีภูมิ สุขเนตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานสภาที่เคารพ โดยเหตุที่ขณะนี้เวลาก็ยังเหลืออีกเล็กน้อย หากว่าจะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ฉบับใหญ่ ๆ ก็คงจะไม่ทัน ประกอบกับพระราชบัญญัติขนส่งก็มีความรีบด่วนอยู่ แล้วก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรงทางรัฐบาลจึงใคร่ที่จะขอเสนอให้เปลี่ยนระเบียบวาระ เป็นนำระเบียบวาระที่ ๑๐ ร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ขึ้นมาพิจารณาครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอประทานมติดครับ ท่านผู้ใดเห็นควรให้นำร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอซึ่งอยู่ในระเบียบวาระการประชุมในลำดับที่ ๑๐ ขึ้นมาพิจารณาในตอนนี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้นำร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอพิจารณาในวาระนี้

นายกระจ่าง ธรรมโชติ : ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากระเบียบวาระที่ ๔๐ เป็นร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. มีหลักการอย่างเดียวกัน เหตุผลอย่างเดียวกับของรัฐบาล ผมขอให้รวมพิจารณาในวาระเดียวกัน พิจารณาพร้อมกันในคราวนี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณกระจ่างได้เสนอขอให้ให้นำร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคุณกระจ่าง ธรรมโชติเป็นผู้เสนอ มาพิจารณาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ท่านสมาชิกผู้ใดที่เห็นด้วย ขอได้โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านสมาชิกรับรองครบถ้วน ผมขอประทานมติดครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรนำร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคุณกระจ่าง ธรรมโชติ เป็นผู้เสนอมาพิจารณากับร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเสนอ ขอได้โปรดยกมือขึ้นครับ ที่เห็นควรให้พิจารณารวมกัน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(มีสมาชิกยกมือ ๕๘ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกที่ไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ร่วมกับร่าง
ของคณะกรรมการ ๓ ประการ

(สำเนา)

รับที่ ๔๑๙๘/๒๕๑๗ วันที่ ๒๐ ธ.ค. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๒๐๓/๒๕๐๕๕

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๐ ธันวาคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาหารือให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา เป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ
เหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ประชุมปรึกษา
เป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ทัศนัย ธรรมศักดิ์

(นายทัศนัย ธรรมศักดิ์)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๕๕๗

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการขนส่งที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติไม่ครบถ้วนทำให้เกิดปัญหาในด้านการขนส่ง สมควรให้อำนาจนายทะเบียนกำหนดมาตรฐานบริการในการขนส่งเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ นั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การขนส่ง (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการขนส่ง

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖) ของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๕๕๗

“(๖) มาตรฐานบริการในการประกอบการขนส่ง”

(สำเนา)

วันที่ ๓๓/๓๓/๒๕๑๗ วันที่ ๑๔ พ.ย. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๗

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

เนื่องจากพิจารณาเห็นว่าพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว และสภาพการณ์ในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก ยังไม่มีบทบัญญัติเปิดโอกาสให้นายทะเบียนมีอำนาจกำหนดมาตรฐานบริการในการประกอบการขนส่ง จึงทำให้เกิดปัญหาระหว่างการขนส่งประจำทางและการขนส่งโดยรถยนต์บริการทัศนาจรขึ้น เป็นการสมควรเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวขึ้น

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. มาเพื่อโปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) กระจาง ธรรมโชติ

(นายกระจาง ธรรมโชติ)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

แผนกระเบียนวาระ

Heera

ลาวัณย์ พิมพ์

Heera ทาน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

หลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๕๕๗

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการขนส่งที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติไม่ครบถ้วน
ทำให้เกิดปัญหาในด้านการขนส่ง สมควรให้อำนาจนายทะเบียนกำหนดมาตรฐานบริการ
ในการขนส่ง เพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ นั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การขนส่ง (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการขนส่ง

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มเติมความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๙๗ ดังต่อไปนี้

“(๖) มาตรฐานบริการในการประกอบการขนส่ง”

(ลงชื่อ) กระจำนง ธรรมโชติ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) ประทีป เสี่ยงหวาน สุวิทย์ ระวีวงศ์ จินตนา ยศสุนทร กุหลาบ มัลลิกะมาส
 จันทน์ สันตะบุตร กระแส ชนวงค์ จันทร อินฺทเพท จรัส เทือกสุบรรณ
 เต็มสิริ บุญยสิงห์ สมคิด ศรีสังคม จักรชัย จริยเวชวัฒนา ดำรง ลัทธพัฒน์
 สุธน ชื่นสมจิตต์ วาญญู ณ ถลาง มะเนาะ ยูเด็น ศลย์ เวสโกสิทธิ์ ชิต นิลพานิช
 ตันย บุนนาค สุรินทร์ มาศดิตถ์ กมล สินธวานนท์ ผู้รับรอง

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การขนส่ง (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

ความเดิม	ความที่ขอแก้ไขหรือยกเลิก	ความเห็นเจ้าหน้าที่
มาตรา ๑๖ ให้นายทะเบียนมีอำนาจวางข้อกำหนดในการประกอบกิจการขนส่งสาธารณะ และการขนส่งส่วนบุคคล โดยอนุมัติของอธิบดีได้ ดังต่อไปนี้ (๑) ลักษณะ ชนิด ขนาด และเครื่องหมายของเครื่องอุปกรณ์การขนส่ง (๒) อัตราเร็วสูงสุดของยานพาหนะ (๓) เกณฑ์น้ำหนักบรรทุก และวิธีการบรรทุก (๔) คนโดยสาร หรือของที่บรรทุก (๕) จำนวนผู้ประจำยานพาหนะ	มาตรา ๑๖ ฯลฯ “(๖) มาตรฐานบริหารในการประกอบการขนส่ง”	

LIRT

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมแถลง

นายศรีภูมิ สุขเนตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม): ท่านประธานสภา
ที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

โดยมีหลักการ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ.
๒๕๔๗

เหตุผล โดยที่กฎหมายว่าด้วยการขนส่งที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติ
ไม่ครบถ้วน ทำให้เกิดปัญหาในด้านการขนส่ง สมควรให้อำนาจนายทะเบียนกำหนดมาตรฐาน
บริการในการขนส่งเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ นั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ขอเชิญ คุณกระจ่าง ธรรมโชติครับ

นายกระจ่าง ธรรมโชติ: ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติ
การขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. นี้ ผมมีหลักการและเหตุผลอย่างเดียวกับของทางรัฐบาล
และผมมีเหตุผลเพิ่มเติมที่จะแถลงต่อสภานี้ ดังจะกล่าวต่อไปนี้ครับ

เนื่องจากปัญหาในด้านการขนส่งปัจจุบันมีมากมาย ไม่ว่าจะเป็นด้านรถป้ายดำ รถ
เมล์เล็ก รถประจำทาง กฎหมายที่ใช้อยู่ปัจจุบันไม่สามารถจัดปัญหาเหล่านี้ได้ และผลที่
ได้รับก็ตกอยู่กับประชาชนผู้โดยสารไม่ได้รับความสะดวกและปลอดภัย ควรจะแก้ไขให้มี
การยึดหยุ่นในกฎหมายได้ คือมอบอำนาจให้นายทะเบียนมีอำนาจกำหนดมาตรฐานการขนส่ง
เช่นกำหนดลักษณะและมาตรฐานของรถที่จะใช้ในการขนส่ง กำหนดเส้นทาง จึงจำเป็นที่
จะต้องเพิ่มเติมให้อำนาจนายทะเบียน เพื่อผลดังกล่าวจะเกิดผลแก่ประชาชนได้โดยทั่วไปครับ

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: เมื่อไม่มีท่านสมาชิกอภิปรายต่อไป ผมขอ
ประธานมติครับว่า สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ทั้ง ๒ ฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรรับหลักการแห่งร่างพระ
ราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ไว้พิจารณา ขอได้โปรดยกมือขึ้น

LIRT

(มีสมาชิกยกมือ ๔๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ ขอให้ปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี และคุณกระจำนรรmoth เป็นผู้เสนอ

ผมขอประธานมตีกครั้งครับว่า จะถือร่างพระราชบัญญัติใดเป็นหลักในการพิจารณาในวาระที่ ๒ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรจะรับร่างพระราชบัญญัติการขนส่งของรัฐบาลเป็นหลักในการพิจารณา ขอให้ปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรรับร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคุณกระจำนรรmoth เป็นผู้เสนอ เป็นหลักในการพิจารณา ขอให้ปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เป็นหลักในการพิจารณา รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญครับ เชิญรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

นายศรีภูมิ สุขเนตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานสภาที่เคารพ รัฐบาลใคร่ขอเสนอให้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา รวดเดียว ๓ วาระ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กระผมขอประธานมตีดความเห็นของที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับที่ทางคณะรัฐมนตรีเสนอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการขนส่งนี้ใน

LIRT

วาระที่ ๒ และที่ ๓ โดยกรรมาธิการเต็มสภา ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ในวาระที่ ๒ และที่ ๓ โดยกรรมาธิการเต็มสภา ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านร่างพระราชบัญญัตินี้ในวาระที่ ๒

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) :

ร่างพระราชบัญญัติ
การขนส่ง (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการขนส่ง

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖) ของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๕๕๗

“(๖) มาตรฐานบริการในการประกอบการขนส่ง”

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ชูวงศ์ ฉายะบุตร คือข้อความที่เพิ่มเติมขึ้นนั้น กระผมสงสัย อยากขอความกรุณา คือกระผมไม่ได้สงสัยอยากจะขอความกรุณาชี้แจงสักนิดเถอะครับ มาตรฐานการบริการนั้นหมายความว่าอย่างไรครับ กระผมคิดว่าหลายคนอาจจะยังไม่เข้าใจ

นายศรีภูมิ ศุขเนตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับมาตรฐานบริการในการประกอบการขนส่งนี้ก็เป็นเรื่องที่จะนำไปใช้กับการขนส่งสาธารณะ เพราะในขณะนี้เรามีใบอนุญาตประกอบการขนส่งสาธารณะ และใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง แต่ว่าเรื่องที่เกิดขึ้นนั้นก็มักจะมีการล่าแค้นระหว่างกัน คือว่าผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งสาธารณะไม่ว่าจะเป็นรถเมล์ใหญ่แบบรถทัศนจรหรือรถเมล์เล็กก็ตาม มักจะทำงานที่ว่ามีการก้าวก่ายกับรถประจำทาง ที่นี้ในปัญหารถเมล์สาธารณะนั้นขณะนี้ทางนายทะเบียนยังไม่สามารถไปกำหนดมาตรฐานได้ ถ้าหากว่าเพิ่มอนุมาตรา (๖) เข้าไปแล้วนี้ก็จะสามารถกำหนดมาตรฐานได้ว่า ผู้ที่ประกอบการขนส่งสาธารณะประเภทนั้นะครับ เช่นว่าประเภททัศนจรนี้ก็ต้องมีมาตรฐานบริการ เช่นว่าจะต้องมีสถานีมีที่พักผู้โดยสาร มีหมายกำหนดการที่แน่นอน มีบริการอะไรไว้บนรถ เช่นว่ามีพนักงานโฮสเตรส หรือว่ามีการทัศนจรไปทางใด ๆ นี่เป็นอันว่านั่นเป็นมาตรฐานบริการในฐานะรถทัศนจร ส่วนในประเภทรถเมล์เล็กนั้นอาจจะกำหนดมาตรฐานได้ว่าโดยที่สภาพท้องถิ่นของเมืองไทยนี้ในชนบทเราก็จำเป็นที่จะต้องมียอดเล็ก ๆ ซึ่งบรรทุกผู้คนบ้างสิ่งของบ้าง ตะกร้า กระบุง บังก็ ปั่นกันไป เราก็อาจจะกำหนดมาตรฐานได้ว่า ถ้าหากว่ารถที่วิ่งในระหว่างถนนจากหมู่บ้านมาเข้าถนนใหญ่นี้ก็ต้องมีมาตรฐานของรถอย่างไร ที่จะมีบรรทุกได้ทั้งกระบุงบังก็ตลอดจนคน เป็ด ไก่ อะไรทำนองนี้ ก็ถ้าหากว่ามีอนุมาตรานี้ก็จะเปิดโอกาสให้นายทะเบียนนี้สามารถจัดระเบียบได้เรียบร้อยดีขึ้น จะเกิดความสงบเรียบร้อยมากขึ้นครับ

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร : กระผมซักถามเพิ่มเติมอีกนิดครับ คือเนื่องจากว่าการกำหนดลักษณะเช่นนี้เป็นการกำหนดที่มีลักษณะยืดหยุ่นอย่างมาก กระผมไม่ทราบที่ท่านรัฐมนตรี เรื่องยืดหยุ่นอย่างนี้ท่านมีหลักประกันอะไรที่จะประกันเหตุที่อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ด้วยการกำหนดว่ามาตรฐานนั้นรถเมล์เล็กอย่างนั้นอย่างนี้

LIRT

อะไรต่าง ๆ ไม่ทราบ ท่านมีอะไรพอจะเป็นแนวทาง ขอความกรุณาชี้แจง

นายศรีภูมิ ศุขเนตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : สำหรับหลักประกัน นะครับรัฐบาลก็มีหน้าที่อยู่แล้วที่จะทำให้เกิดความสงบเรียบร้อย เพราะฉะนั้นก็ต้อง กำหนดมาตรฐานไปในทางที่จะทำให้เกิดความสงบเรียบร้อย นอกจากนั้นทางกรมการขนส่ง ทางบกซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่นี้ก็ได้มีการหารือกันอย่างใกล้ชิดกับผู้ประกอบการและผู้ได้รับใบอนุญาตการขนส่งสาธารณะครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเชื่อมั่นในรัฐบาลว่าจะสามารถ กำหนดมาตรฐานของบริการในการขนส่งได้ แต่อยากจะทราบเรียนถามท่านรัฐมนตรี ถาม ทางรัฐบาลว่า ขณะนี้เจ้าหน้าที่ผู้ดูแลควบคุมมาตรฐานนั้น ทางกระทรวงคมนาคมมีเจ้าหน้าที่ ที่ปฏิบัติการในการนี้ในการที่จะควบคุมดูแลให้เป็นไปตามมาตรฐานตามที่กำหนดนี้ประมาณ เท่าไร แล้วก็คิดว่าจะกระจายไปทั่วภูมิภาคที่มีการขนส่ง หรือกำหนดเขตที่มีการขนส่งแค่ไหน เพียงใดครับ

นายศรีภูมิ ศุขเนตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็ใครที่จะตอบปัญหาของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ขณะนี้ทางรัฐบาลก็ได้มีเครื่องมือ อยู่พร้อมแล้ว คือได้มีการขนส่งทางบกซึ่งทำหน้าที่เป็นเจ้าของเรื่อง มีเจ้าหน้าที่อยู่ประมาณ ๗๐๐ คน แล้วก็จากกรมการขนส่งทางบกนี้เราก็ได้แยกมีขนส่งจังหวัดต่าง ๆ เกือบจะทุก จังหวัดทั่วราชอาณาจักร แต่ยังไม่ครบทีเดียวนะครับ แต่ก็เชื่อว่าจะครบภายในระยะเวลา อันสั้นนี้ และก็คิดว่าจะสามารถไปดำเนินการตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้ได้

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ แม้ว่ารัฐบาลจะได้ยืนยันว่ามีเจ้าหน้าที่ ที่จะควบคุมมาตรฐานบริการแห่งการขนส่งมีเจ้าหน้าที่ถึง ๗๐๐ คนก็ตาม แต่ขณะนี้ก็เป็นที่ยอมรับกันว่าการควบคุมการบริการในการขนส่งนั้นต่ำกว่ามาตรฐานอันควรจะเป็นอยู่มาก และด้วยเหตุนี้เองถ้ารัฐบาลมีแนวนโยบายที่จะแก้ไขในหลักการในระยะต่อไปแล้ว โดยคำนึง ถึงความสะดวกของประชาชน แล้วในเวลาเดียวกันความเดือดร้อนและการหย่อนยานของ กฎหมายหรือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ของกระทรวงคมนาคมก็ตาม เท่าที่เป็นอยู่ขณะนี้ไม่สู้มาตรฐานอันควรจะเป็น เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ต้องยอมรับ

LIRT

กันทั้งกรมตำรวจและกระทรวงคมนาคมเอง ท่านจะเห็นได้ว่ารถเมล์เล็กที่อยู่ในที่ต่าง ๆ นั้น อยู่ในลักษณะผู้ขับที่เป็นเด็กทั้งนั้น ใบขับขี่ไม่มี ทางกรมการขนส่งและกรมตำรวจไม่มีเจ้าภาพที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ ถ้าท่านจะดูในเรื่องนี้แล้วกระผมจะพาไปดูซอยต่าง ๆ ในถนนสุขุมวิทได้จำนวนไม่น้อยซอย และยิ่งไปกว่านั้นในความรู้สึกของกระผมเองแล้ว การกำหนดมาตรฐานนั้นก็ต้องเป็นเรื่องเชื่อมโยงไปถึงการให้สัมปทานด้วย ขณะนี้การให้สัมปทานของรัฐต่อผู้ประกอบการขนส่งนั้นไม่ได้เทียบคุณค่ากับสิทธิแห่งสัมปทานนั้นเลย ท่านที่จะวิ่งรถในสายใดสายหนึ่งนั้นเสียค่าสัมปทานเพียง ๓,๐๐๐ บาทเท่านั้น แต่ผู้ที่ได้รับอนุมัติสัมปทานไปนั้นไปขายสัมปทานกัน ๓ ล้าน ๕ ล้านบาท สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ขอฝากไว้ต่อรัฐบาล ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลที่เหลือเวลาอีกไม่ถึงเดือนหรือรัฐบาลในอนาคตก็ตาม กระผมขอฝากไว้ด้วยครับ ขอบพระคุณ

นายศรีภูมิ ศุขเนตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอรับข้อคิดเห็นไว้ที่จะไปดำเนินการต่อไปครับ และก็เชื่อว่าถ้าหากว่าสมาคมผู้ค้ามาตรฐานนี้ขึ้นมา ก็จะทำให้การควบคุมการจัดระเบียบเป็นไปด้วยดีขึ้น

นายบรรหาร ศิลปอาชา : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายบรรหาร ศิลปอาชา กระผมมีความเชื่อมั่นในความยุติธรรมของรัฐบาลที่จะดำเนินการให้ความยุติธรรมแก่ประชาชนโดยทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องการขนส่ง แต่กระผมมีข้อข้องใจอยากใคร่ขอทราบเรียนท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการว่าที่ท่านได้กล่าวไว้เมื่อกี้ว่า เพื่อจะได้ประกอบเป็นมาตรฐานบริการ อย่างเช่นอาทิเช่นรถยนต์เล็ก ๆ ที่วิ่งอยู่ตามตรอกตามซอยที่วิ่งจะออกนอกถนน ว่าควรจะมีมาตรฐานตัวถังรถเท่าไรหรืออะไรต่าง ๆ หรือว่าเส้นทางควรจะเป็นเส้นใด กระผมไม่มีความเชื่อมั่นในความยุติธรรมของเจ้าหน้าที่ครับเรื่องนี้ ฉะนั้นกระผมจึงใคร่ขอฝากไว้ว่าถ้าหากว่ารถเมล์เล็ก ๆ ที่วิ่งอยู่ตามตรอกตามซอยนี้ครับเกิดมาตรฐานมีโดยทั่วไป สมมติประมาณตัวถังยาวสัก ๒ เมตรหรือ ๓ เมตร ถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่มากกำหนด ๓ เมตรหรือว่า ๓ เมตรกว่า ๆ ไปนี้อาจจะสร้างความเดือดร้อนให้แก่บรรดาผู้ที่ประกอบการรถเมล์เล็ก ฉะนั้นในข้อนี้ กระผมใคร่ขอทราบเรียนฝากไว้ต่อรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมได้โปรดพิจารณาเรื่องนี้ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญคุณแสง ทัดเที่ยงครับ

นายแสง ทัดเที่ยง : ท่านประธานสภาครับ รถที่าเดินเฉพาะในตรอกเล็ก ๆ นะ เชียงใหม่ของผมนะเต็มถนนไปหมดเลย แล้วรถเลิผลมะครับ ๗๕ สตางค์ แต่เขาเก็บ ๑ บาท แต่ทำไมกรุงเทพฯ เก็บ ๗๕ สตางค์ ได้โปรดตอบให้ผมทราบด้วย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมครับ

นายศรีภูมิ ศุขเนตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับรถเมล์เล็กที่เดินอยู่ในพระนครนี้นะครับก็เป็นรถที่ได้รับสัมปทานเรียบร้อยแล้ว โดยรัฐบาลได้จัดตั้งเป็นบริษัทขึ้นมา ๓ บริษัท โดยรวบรวมรถเมล์เล็กเข้าด้วยกันเป็นสัมปทานแบ่งออกเป็นย่าน ๆ ไปนะครับ แต่ว่าสำหรับรถเมล์เล็กในต่างจังหวัดอันนี้ที่ยังเข้าไปจัดระเบียบไม่ได้ เพราะว่ายังไม่สามารถที่จะออกไปอนุญาตประกอบการสาธารณะได้ คือเป็นส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ออกใบอนุญาตประกอบการสาธารณะก็เดินอยู่โดยที่ทำไมจะถูกกฎหมายนัก แต่ว่ารัฐบาลก็โดยอาศัยว่าถ้าหากว่าไปใช้กฎหมายเคร่งครัดก็จะเกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ประกอบการจำนวนมาก ซึ่งเป็นครอบครัวเล็ก ๆ รวมแล้วอย่างที่เราว่าก่อนก็มีท่านสมาชิกผู้มึ่เกียรติว่าไว้ว่าตั้งหลายแสนท่านนะครับ เพราะฉะนั้นก็พูดถึงรถเมล์เล็กในต่างจังหวัดก็ยังไม่ได้เข้าไปจัดระเบียบ แต่ว่าเมื่อถ้าได้มีมาตรานี้ก็จะได้อาศัยเข้าไปจัดระเบียบให้ดีขึ้นครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอฝากต่อรัฐบาลเป็นประการสุดท้ายในเรื่องกฎหมายฉบับนี้ เหตุผลที่กระผมอยากจะขอฝากรัฐบาลก็เพราะว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมเองท่านได้กล่าวขึ้นมาถึงการให้สัมปทานต่อรถเมล์เล็กในเขตกรุงเทพมหานครที่เป็นอยู่ในขณะนี้ การให้สัมปทานต่อบริษัทรถเมล์เล็กของทางราชการที่ให้อยู่ในขณะนี้ในเขตกรุงเทพมหานครนั้น จัดได้ว่าเป็นการให้สัมปทานแก่เลื่อนอนกินบุคคลจำนวนหนึ่งมีบริษัทไม่กี่บริษัท โดยบุคคลเพียงไม่กี่คนเข้าไปใช้สิทธิในการซื้อตัวบุคคลในราชการ แล้วก็เอาสิทธิในการสัมปทานวิ่งรถเมล์เล็กเหล่านี้ โดยจดทะเบียนเป็นบริษัท บริษัทเหล่านั้นเป็นบริษัทเลื่อนอนกิน จับเสือมือเปล่า เอาคนยากคนจนทั้งหลายซึ่งมีเพียงรถเมล์เล็กที่ผ่อนส่งเท่านั้นเอาเข้ามารวมหุ้น สิ่งนี้รัฐบาลได้ระลึกถึงความเดือดร้อน

LIART

ของประชาชน ความเดือดร้อนของคนยากคนจนเหล่านั้น โดยที่ให้เสียนอนกินบุคลลบางจำพวกซึ่งซื้อเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเอง แล้วก็เอาสิทธิแห่งสัมปทานไป โดยเสียค่าตอบแทนในสิทธิแห่งสัมปทานนั้นเพียง ๓,๐๐๐ บาท สิ่งนี้เป็นสิ่งจริงไหมครับ กระผมขอกราบเรียนท่านรัฐมนตรี

นายประทีป เสี่ยงหวาน : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายประทีป เสี่ยงหวานครับ ขอยืนยันว่าที่คุณชนะ รุ่งแสง พูดนั้นเป็นเรื่องจริง แต่ก็จำเป็นอย่างยั้งที่จะต้องออกกฎหมายฉบับนี้ เนื่องจากในขณะนี้รถเมล์เล็กในกรุงเทพมหานครมีจำนวนอีกไม่น้อยที่ได้สัมปทานไปแล้วทางราชการไม่สามารถที่จะออกไปประกอบการที่ถูกต้องให้ได้ เช่นรถมีน้ำหนักไม่พอกับทางกฎหมายของขนส่งที่จะบรรจุเป็นรถประจำทางได้ ถ้าหากว่ากฎหมายฉบับนี้ออกไปได้แล้วก็จะเป็นเรื่องช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น แต่จะอย่างไรก็ตาม กระผมใคร่ขอฝากท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมว่า ปัญหาเรื่องเสียนอนกินเข้าพวกกับเจ้าหน้าที่กรมการขนส่งทางบกนี้ ซึ่งกระผมเองได้ต่อสู้มาเป็นเวลาตั้ง ๕ ปีแล้ว ไม่สามารถที่จะขจัดสิ่งเหล่านี้ออกไปได้ จนกระทั่งกระผมต้องขอถอนตัว แพ้ ฉะนั้นเมื่อได้กฎหมายฉบับนี้ไปแล้ว ก็ขอให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมได้โปรดพิจารณาเจ้าหน้าที่ของท่านในกรมการขนส่งทางบกให้เป็นที่เรียบร้อยด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

นายศรีภูมิ สุขเนตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอขอบพระคุณในข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติ แล้วก็รับจะมาดำเนินการอย่างเต็มที่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกผู้ใดอภิปรายต่อไป ถือว่าการอภิปรายเป็นอันยุติ เป็นอันว่าจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภาแล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมขอประณามติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรจะให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ฉบับนี้เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรจะให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอ

LIRT

ได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๙๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้นำร่าง
พระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

บัดนี้เป็นเวลา ๑๗.๑๐ นาฬิกาแล้ว ผมขอเลิกการประชุมเพียงเท่านี้ ขอขอบ
พระคุณทุกท่าน

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๑๐ นาฬิกา.

รายงานการประชุมครั้งนี้คณะกรรมการยังไม่ได้ตรวจ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ได้ลิ้มรสภาพไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๗ มาตรา ๒๓๔ และโดยที่ข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๗ ข้อ ๒๔ วรรคสอง บัญญัติว่า “รายงานการประชุมที่ยังมิได้มีการรับรอง เพราะเหตุที่สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงตามวาระหรือเพราะเหตุที่สภาลิ้มรสภาพไป ให้เลขาธิการรัฐสภามันท์กเหตุมันไว้ และเป็นผู้รับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมมัน”

ฉะนั้น จึงขอมันท์กเหตุมันไว้ตามมันท์แห่งข้อบังคับการประชุมดังกล่าวข้างต้น

(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

(นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ)

เลขาธิการรัฐสภา